

T. 11709

12-5
உ. ம. செ.
சென்னை

சிவமயம்.

நீத்சிற்றம்பலம்.

சயங்கொண்டான்

அருளிச்சேய்த

கலிங்கத்துப்பராணி.

இது

சென்னைக்கிறித்தவ கலாசாலைத்

தலைமைத்தமிழ்ப்பண்புலவர்

லி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஐ.

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

பரிசீலித்தது.

சென்னை :

தாம்ஸன் கம்பெனியாராற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898.

விலை : அணு-8.

[All Rights Reserved.]

Printed by Thompson and Co.,
At the "Minerva Press," 33. Popham's Broadway, Madras.

பொருளடக்கம்.

i.	முகவுலா	5.
ii.	கலிங்கத்துப்பரணி	க.
	க. க - வுள வாழ்ந்து	க.
	உ. கடை திறப்பு	கா.
	ங. காடுபாடியது	கவி.
	ச. காயிலபாடியது	க.உ.
	ந. தேவியைபாடியது.	உ.எ.
	க. கையேசுலாபாடியது.	க.உ.
	உ. இங்கிரசாலம்	க.உ.
	அ. இராமபாரமபரியம்	க.உ.
	க. கையேமுறைப்பாடு...	க.உ.
	கஉ. அவதாரம்	க.உ.
	கக. காளிபுத்தூசு காளிபுத்தூசு	க.உ.
	கஉ. போபாடியது	க.உ.
	கங. காமபாடியது	க.உ.
iii.	பிரயோக விளக்கம்	க.உ.
iv.	செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.	க.உ.
v.	பிழை திருத்தம்	க.உ.

முகவுரை.

சோல்வளர் செந்தமிழ்த் தொன்மொழி யதனுட்
பல்வளம் பழுதிய பனுவலின் றிறனெலா
மொருங்கே யமைந்தென வோங்குநூ லாயெம
மருங்குஞ் சுவையுறீஇ வயங்கும் பொருட்டொடர்
நிலையாய்ப் புலவர்நா நிலவுநற் பெருமை

சான்ற கலிங்கத்துப்பரணி யென்னு மிவ்வுயரிய நூல
தொன்றுதொட்டுத் தொண்ணூற்றறுவகைப் பிரபந்
தங்களாகப் பகுக்கப்படுஞ் செந்தமிழ் நூலகளுட பா
ணியின்பாலதாம். இனிப் பரணியென்பது போரிடை
ஆயிரங்களிற்றியானைபட வென்ற வீரத்தன்மையுள்ள
தலைவன்மீது பாடப்படுவ தொருநூலாம். என்னை?

“ஆனை யாயிர மமரிடை வென்ற
மானவ னுக்கு வகுப்பது பரணி.”—

இலக்கணவிளக்கம்.

இது கீடவுள வாழ்த்துக கடைதிறப்புக காடுபாடு, தல
சாளிகோயிற பாடுதல பேய்களைப்பாடுதல தேவியைப்
பாடுதல பேய்கட்குக் சாளிகூறுதன் முதலிய வறுப்
புகளைப் புனைந்து கூறுமுகத்தாற் பாட்டுடைத் தலை
வன்சீர்த்தியுஞ்சிறப்பும ஆவன் எடுததுசசெலவு
முறையுஞ் செருமுடித்தலும் முதலாயின கூறுதனு
தலி ஆளவடிமுதலாக எனைத்துசசீரானும் ஈரடித்தா
ழிசைகளாகக் கேட்டோர் உள்ளம் மகிழ்ச்சி கூரப்
பெரும்புலவரானுரைக்கப்படுவது. என்னை?

“கடவுள் வாழ்த்துக் கடைதிறப்புரைத்தல்
 கடும்பாலை கூறல் கொடுங்காளி கோட்டங்
 கடிகண முரைத்தல் காளிக் கதிசொல
 லடுபேய்க் கவள்சொல லதனாற் றலைவன்
 வண்புக முரைத்த லெண்புறத் திணையுற
 லீட்ட லடுகளம் வேட்ட லிவைமே
 லளவடி முதலா வடியிரண் டாக
 வுளமகிழ் பரணி யுரைக்கப் படுமே.”—

இலக்கணவிளக்கம்.

ஒரு சாரா, இகனைப் ‘புலவர்நாட்டிய மரபுபற்றிப்
 பாடுவதே யன்றி யிதன்றன் மெய்க்கருத்து யாதோ
 வெனில் ஓரசன் தனாது நாலவகைத்தானைகளோடு
 தன்னாட்டினின்றும் பகைஞரை வேறல்கருதி வஞ்சி
 சூடி அவாமேற் சென்று அவர்தம நாட்டகத்துப் புக
 குத் துமபைதரித்துப் போர்புரிந்து வென்றிபெற்று
 வாநாமிலைந்து சிலதிங்கள் கழிந்தபின்றைத் தன்னாட்
 டிற்குத் திருமிப் போதரலும், குறித்தகாலத்துவாராது
 காலம் நீட்டித்துவந்த தலைவனோடவன்றன் தலைவியா
 ஊடிககடைதிறவே மென்று கதவங்களைமூடித் தாழி
 டககண்ட தலைமகன் அவாதம் ஊடறணிப்பான் தனது
 நாட்டுப் புலவர்பெருமானை விடுத்தலும் அவன் அக்
 தலைமகளினைப் பலவகை நயமொழிகளாலும் விளித்து
 அவர்தாந் தங்கணவரொடு பிணங்குதற்கு முன்னரிரு
 ந்த திறத்தினை அவாகேட்டு மகிழுமாறு இனிமை
 யொடு மெடுத்துரைத்து அவர்தமைக கோபந்தணி
 ததுச் சாந்தப்படுத்துக கடைதிறக்குமாறு செயற்கள்
 பின்னா, அரசன் சென்ற காட்டின் கொடுமையையும

பட்டினி பரணியெனப் பவந்தப்பெயர் போந்ததன்
மொழிப்பொருட் காரணம் யாதுகொலென் னூராயப
புக்கவிடத்துப், 'பரணிபோந்தார் தரணியாள்வார்'
என்னும் முதுமொழிக்கேற்ப வெற்றிசம்பந்தமாய்ப்
பிரயோகிக்கப்படும் நாட்பெயர் நூற்பெயராகவும்

முகவுரை.

7

அக்காட்டிலுள்ள பேய்கள் காளிக்குச் சொல்லுமா
றுங்காளி பேய்கட்குச் சொல்லுமாறுங் கூறி அரசன்
கொண்ட வெற்றித்திறங்களை விளக்கமாயும் விரிவாயு
மெடுத்தானாத்தலாமெனக்' வென்ப.

இனிப் பரணியெனப் பவந்தப்பெயர் போந்ததன்
மொழிப்பொருட் காரணம் யாதுகொலென் னூராயப
புக்கவிடத்துப், 'பரணிபோந்தார் தரணியாள்வார்'
என்னும் முதுமொழிக்கேற்ப வெற்றிசம்பந்தமாய்ப்
பிரயோகிக்கப்படும் நாட்பெயர் நூற்பெயராகவும்
அமைந்திருக்கலாமென் றெண்ணுதற்கிடனுண்டென
வும், தினைப்புனங் காககுநர் ஒரு பரண்மே லேறி
யிருந்து கிள்ளையாதிய தினைப்பகைகளைத் தட்டை
கவண்முதலிய கருவிகள் கைக்கொடு கடிதல்போல
யானையெருத்தமபொலிய அதன்மீதிவார்ந்து வின்முத
லிய படைக்கலன்கொண்டு பகைவரைக் கடிதலிற்
பரணியெனப் பெயாபெற்றதெனவும், பரண்போலு
மொருமேலிடத்து விலகியிருந்து காணுநா பிறருக்கு
விரித்துக் கூறுதல்போன்று நிகழந்தபோரினைக் கண்
டோர் கூற்றாகக் கூறுதலின் இப்பெயரெதிறநென
வும், பரணியென்பது அணிகலன்கள்பெய்த செப்பி
னுக்கும் பெயராதலின், அதுபோலப் பலவணிகளும்
நயங்களுஞ் சுவைகளும் பொதுளிய பான்மைபற்றி
யப்பெயர்ததாயிறநெனவும், பரணியென்றசொல் சிற
சிலவிடங்களின் யானைப்போவென்றியெனும் பொ
ருளின் வருதலின் ஈண்டுப் பரணியென்பது அவ்
வென்றியைக்கூறும் நூலுக்குக் கருவியாகுபெயரா

யமைந்ததெனவும், பஹைப்பட்ட விடைகள் கிளைத் தல் காண்கின்றும். ஆயினும் இவையனைத்தும் அவ ரவர் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே கூறிய உத்திக் கூற்றுக்களென்பாலனவே ஈன்றி மெய்யுரைகளாக் கோடற்கியலாவாம்பிறவென்க. இனிப் பரணியென் பதுகூத்தின்பெயராமாதலின் இந்நூலினுள்ளும் பேய் களின் கூத்துக் கூறப்படலாற் பரணியென்பப்பட்டதெ னக் கூறுவாரும், இந்நூலகத்துக் களம்பாடிய பகுதி யிற் பரணிக்கூழெனப் பன்முறையும் ஆசிரியர் கூறுத லான் அக்கூழிதற்கேற்ற கருவியாய் அடுப்பினையா தல், மடைக்கலத்தினையாதல பரணியென்னுஞ்சொல் உணர்த்தல் வேண்டுமென்பது போதருதலிற் பரணி யெனுஞ் சொற்கு அப்பொருள்களுளவோ வென்றாய் வழியுந் தங்கூற்று வலியுறுகின்றதெனக் கூறுவாரு முளர். ஈண்டைக்கூறிய யாவரும் பரணியென்னுஞ் சொல்லைத் தாம நாடொறும் வழக்கமாய்ப்பாபாகும் அகராதிக்களி லெடுத்ததுபபார்த்தது அதன்கணசசொல் லிற்குக் கூறப்படட வெவ்வொரு பொருளையு மிவ் வாறெடுத்தமைத்துப் பெரிது மிடாபபபபப சமர்த் தித்துத் தமக்குடடாமே மனப்பாலகுடித்து மகிமுறு வாராயினா. இதுநிற்க.

இனித் தோல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துச் செய்யுளியலிற் கொச்சகவொருபோகி நிலக்கணங் கூறுஞ் சூத்திரவுரையின்கண் ஆசிரியர் உச்சிமேற் புலவர்கொள் ஈச்சினூர்க்கினியர் பாணிப்பாடடாகிய தேவபாணி முதலாயின தனக்கினமாகிய வண்ணகத்

திற்கோதிய தரவின்றித் தாழிசைபெறுமெனவும்,
பாணியுளெல்லாம் இரண்டடியானே தாழும்பட்ட
வோசைவிராஅய் வருதலும் முடுகிவருதலுமுளவெ
னவும்,

“உனையாழி யோரேழு மொர்ருசெலுவி னடங்குதலான்
வினையாட நீர்பெறாஅ மின்னுருவம் பராவுதுமே”

என்றாற்போலப் பாணிசெய்யுளுட் பயின்றவரும
பலதாழிசை தொடர்பொருள் வாகவின் அவற்றைப்
பலவடுக்கிவரினுந் தாழிசையாமென்கவெனவும், மற்
றுப் பாணியுட்புறத்திணை பலவும் விராஅய் வருதலின்
அது தேவபாணியாமென்ற தென்னையெனின், அவை
யெல்லாம் காடுகெழு செலவிக்குப் பாணிநாட்கூழுந்
துணங்கையுங்கொடுத்து வழிபடுவதோர் வழக்குப்
பறறி அதனுட் பாட்டுடைத்தலைவனைப் பெய்துசொல
லப்படுவன வந்தலான் அவையெல்லாவாற்றானுந் தே
வபாணியேயார் மென்பதெனவுங் கூருநிறறலின் ஈண்
டு யாம் ஆராயப் புகுந்த பரணியென்பது பாணி
யென்றே யிருத்தலவேண்டுமெனல பெறுதும். அன்
றியும் முற்காலத்து ஒலைசகவடிகளின் வரிவடிவின்
கண் ரகார மனைததுரு சிலவுயிராமெய்ந்நெடி லாகாரத்
தோடியலும காலெனவெழுதபபட்டிருத்தலும் ஒரு
வாறு எமது கூற்றை வலியுறுத்துகின்றமை காண்க.

[சிவபெருமானை வெகுளிதணிவிப்பான் முன்
னிலைப்படுத்துப் பராவுதல கருதி மதுரைக் கடைசசங்
கத்துப் புலவார்பெருமான் நககீரன் வாய்மலர்ந்தரு
ளிய பெருந்தேவபாணி யென்னும் நூலினதியலபு மீண்

டுத்து நோக்குதற்பாற்று." அது வெண்பாவினான்முடியுங் கொச்சகவொருபோகு தேவபாணியாய் வந்ததாம், அன்றியுமது யாப்பு வேறுபாட்டொடு பொருள் வேறுபாடும் இடையிடை விரவப்பெற்று வந்த பாணிச்செய்யுளாமெனக்கொள்ளுக.]

அற்றேற் கலிங்கத்துப்பாணியென்னுது கலிங்கத்துப்பாணியென்றதென்னையென்ற பரணி பரணியென்றே பிற்காலத்தார் யாவரானும் வழங்கப்பெற்றுப்போதருகின்றமையானும், அவ்வாறு பரணியென வருமிடந்தோறும் யாம் மாற்றப்புகின் அஃது அவ்வவ்வாசிரியர்தங் கருத்தொடு முரணுறு மாதலானும், அவாதம்மேற் குறைகூறியதா மாதலானும், அதுவுந்தான் வரம்பின்றியோடு மாதலானும், அன்றியும் ஒரு மொழியின்கண் அதிகாரம் பெற்றியலுறாஉ மொரு சொல்லினை மாற்றப்புகுதல் அறிவின்மையின்பாற்பட்டுக் குன்றுமுடைய குரீஇப்போலப் பெரிதுமிடர்ப்படவேண்டுதலானும், அன்னணம் மாற்றுதற் கருத்து அறவொழிக்கப்படடது. யாமீண்டிவ்வாறெலாமெடுத்ததுரைத்தவாற்றாற பயன் யாதுகொலோ வென்றிற், பரணியென்னுஞ் சொல்லின் மெய்யுருவுணர்ச்சி மாத்திரையே யாமென்க.

கவியினாற் செய்யப்படுவனவனைத்துங் காப்பிய மாமாதலி நிதனைக காப்பியமெனக கூறுத லியலுமேனும் ஏறக்குறையப் பெருங்காப்பியத்தினிலக்கண முடையவாய், "அறமுத னுன்கிற் குறைபாடுடையது,

காப்பிய மென்று கருதப் படுமே” எனறு தண்டியாசிரியர் கூறியாங்குச் சிறுகாப்பியத்தி னியன்முழுதுந் தம்மகத்துடையவாயிலங்குறாஉஞ் சூளாமணி, நடைத மாதிய நூலகள் போலாது வேறு தனிப்பவந்தமா நடைபெறுதலின் இதனைப் பொதுப்படப் பொருட் டொடர் நிலைச்செய்யுளெனல் சாலும். இனி யிக்கலிங் கத்துப்பரணி எண்வகைவனப்பினு ளொன்றாய்ப் புது வது புனைபுந் தொடர்நிலை மேலதாம விருந்து என்ப தனியலுடைத்தாத லுய்த்துணர்க. இதனைத் தோல் காப்பியப் பொருளதிகாரச செய்யுளியல உசு - ஆஞ் சூத்திரத்தானு மகனுரையானுமறிக. இஃதிறறாக.

பரணிப் பிரபந்தம் நியதியின்றிப் போரின் கண் வென்றி காணு மாந்தரையுந் தலைமக்களாக் கொண்டி யாகப்படுவதன் றென்பது முன்னரே யாமெடுத்திக காட்டிய இலக்கண விளக்கச் சூத்திரத்தானினி துவிளங் காநிற்பவும், தத்துவராய ரியற்றிய அஞ்ஞவதைப்பரணி, மோகவதைப்பரணி முதலிய சில வேதாந்த நூல்களைக் கரிபோகநிச சூத்திரத்தொடு முரணுமாறு காட்டுவா ருஞ் சிலருளர். வேறு சிலா ‘ அறநன்று; அவையாவு மிலக்கணவமைதி பெற்றேயுள்ளன’ வென்று மறுத்து ரைத்துத் தாது கூற்றிறகு ஆகாரமாக வோரற்புத் தகையொன்று படைத்துக் கூறுதலுங் காண்க. எஃ தெற்றாபினுந் தேவா பெயரை மக்கட்கு மிடுகலாய ஆகுபெயாவர ஈடுப்பற்றி மேற்கூறியபரணிப்போலி களும் பரணியெனப் பெயாபெற்றன வெனலே யமை வுடைத்தாதல ராண்ட.

இந்தூல் கடவுள் வாழ்த்து, கடைதிறப்பு, காடு பாடியது, பேய்களைப்பாடியது, கோயில்பாடியது, தேவியைப்பாடியது, இந்திரசாலம், இராசபாரம்பரியம், பேய்முறைப்பாடு, அவதாரம், காளிக்குக் கூளி கூறியது, போர்பாடியது, களம்பாடியது எனும் பதின்மூன்று பகுதியினதாம். இப்பகுதிகளு ளொவ்வொன்றினையும் பற்றிச் சிறிது எடுத்து விரித்துரைப்பான்புக்கனம்:

க. கடவுள் வாழ்த்து : இதன்கண் உமாபதியாதிய பலவகைக் கடவுளர்க்கும் வாழ்த்துக கூறப்பட்டிருத்தலும், பிள்ளைத்தமிழ்களில் திருமால வணக்கம் முதற்கட் கூறப்படும வழக்குப்போல இதன்கண் உமாபதிவணக்கம் முதற்கட் கூறப்பட்டிருத்தலும், சிலப்பதிகாரத்து இளங்கோவடிகள் ஞாயிறு போற்றுதலபோல இந்நூலாசிரியரும் இதன்கட சூரியவணக்கங் கூறியிருத்தலும் இவற்றினொடு பிராமணாமழை உயிராகள அரசனாகிய விவாகளினது வாழ்த்துக் கூறப்பட்டிருத்தலுங் காண்க. இன்னு மிக்கடவுள் வாழ்த்தின்கட கூறப்படுங் கடவுள் ரொவ்வொருவரொடும் பரணித்தலைவனுக்குள்ள வெற்றுமைகளை ஆசிரியா மிக்க நயம்பட வுரைத்திருத்தலையு முணாக.

உ. கடைதிறப்பு : இதன்கண்ணே தங்களை தலைவர்களோடீடிய தலைமகளிரா, நாமே நாழிடட கடைகளைக் கலிங்கத்து நிகழந்த போரினைப் பாடவுங்கேடகவும் வருமபொருட்டுத் திறக்குமாறு வேண்டப்படுகின்றனர். ஆம்மடந்தையார்தம உறுப்புககளினியலபும,

நடையுடை பாவகளைளும், மென்மைத் தன்மையும், அன்னார் தங்க டலைவர்களோ டீடுமாறும், ஊடலொழி யுமாறும், கூடுமாறும், இன்னும் அவர்தம் ஏனையவி யல்புகளும் மிக்க சுவைதோன்றக் கூறப்பட்டுள்ளன. பள்ளியிடத்தூட லென்னு மகப்பொருட்டுறையி னியலபு மிகச்செவ்வே யீண்டு விரித்துரைக்கப்பட்ட மை காண்க.

ந. காடு பாடியது: இது காளி வதியுங் காடாகிய பாலைநியல்பினை வர்ணித்துக்கூறுவது. இதன்கட பாலைநிலத்துக் கருப்பொருளெல்லாங் கூறப்பட்டுள. அவையிற்றுனுட் பாலைநிலத்திற் காணப்படும் பல்வ கை மரங்களையும் ஆசிரியர் அழகுபெறக் கூறியிருக் கின்றனர். தோல்காப்பியப் பொருளதிகார வகத்தினை யியலின்கண் னச்சினூர்க்கினியர் ஆதித்தனைப் பாலைத் தினைத்தெய்வமாக் கூறுதலின் ஞாயிற்றினது வெயிற் கொடுமையும், பாலைக்குரிய சிறுபொழுது நண்பக லாதலின் அதன் கொடுமையும் மிகவுஞ் சாதுரியமா கச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதன் கண்ணே தற்குறிப்பேற்றவணி பற்றிக் கூறப்படுங் கற்பனைகளை யாய்ந்தறிக.

ச. கோயில் பாடியது: இது பாலை நிலத்தின்கண் வதியுங் காளியினது கன்முதலியவற்றினு னியன்ற கோயிலன்றி வேறு போரிடைப்படட மன்னவாதம உறுப்புககளையும் அணிகலன்களையுங் கருவிகளாக கொண்டு வகுக்கப்படட புதுமையாகிய கோயிலைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது. இதன்கட சோழராசர்கள் அவ்

வக்காலத்துப்புரிந்து வென்ற போர்களைப்பற்றிக்கூறப் பட்டிருத்தலும், இங்ஙனஞ் சிறப்பிக்கப்பெற்ற கோயிலெதிரே நின்று வீரர் காளியை நோக்கி வேண்டிப்பாடுகிடக்குமாதும், அன்னர் ஓமத்தீ வளர்கருமாதும், தமது உறுப்புககளை யரிந்து பவியிடுமாதும், பராவுமாதும், பேய்கள்வந்து திரியுமாதும், இன்னு மிவை போல்வன பிறவுங் காண்க.

டு. தேவியைப்பாடியது : இது மேற்கூறிய கோயிலின்கணுறையுங் காளியினவயவங்களை வர்ணித்துக் கூறுவது, இறையனாகப்பொருளுரையின் கண்ணும், நாற்கவிராச நம்பி யியற்றிய அகப்பொருள் விளக்கத்தின் கண்ணும், இன்னும் மற்றைய பின்னூல்களின்கண்ணும் பாலைநிலத்திற்குத் தெய்வமாகக் காளியையே கூறியிருத்தல காண்க. இதுபற்றியன்றே காளியைக் காடுகெழுசெலவி யென்றுங் காடுகாளென்றுங் கூறுவதூஉ மென்க.

கூ. பேய்களைப்பாடியது : இது முற்கூறிய தேவியை விட்டகலாது அவளோடுகணுறையும் பேயின் குழுஉவினை வர்ணித்துக் கூறுவது. இதன்கட் பேயின் உருவச் சிறப்புககளும், அவயவச் சிறப்புககளும், செயற சிறப்புககளும், கூறப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் பேய்களினது அங்கக் குறைபாடு கூறுதல் போன்று சோழர்கள் வென்ற போர்க்களச் சிறப்புங் கூறுதலுணர்க.

எ. இந்திரசாலம் : காளிகாதேவி பலவிதச்சிறப்புகளுடனுங் கொலுவீற்றிருக்கு மமயத்துக் கோ

யிற்காவற்பேய் தேவியெதிரிற் போந்து வணங்கி 'முன்
 னொருகாலத்துக் காளியின் கோபத்தினுக்கஞ்சியோடி
 யிமயமலைச் சாரலின்கண் ஒளித்திருந்த போய்களுள்
 ஒன்று போந்துளது; அஃது ஒரு குற்றமுஞ் செய்த
 தில்லை' என்று கூறிற்று. உடனே காளி அதனை யழை
 க்க வென்றலும் அப்பேய் கோயிலினுள்ளே வந்து
 தேவியைக்கண்டு கும்பிட்டு 'எங்கள் பிழையைப் பொ
 றுத்தருள்வாயாக' என்று பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்
 கொண்டது. அதன் பின்னா அதுதான் கற்றறிந்த
 இந்திரசால வித்தையைக் காளிகண்டு களிகூருமாறு
 வினோதமாக வெளிபிட்டுக் காட்டிற்று. ஆதலின் இஃ
 திப்பெயாத்தாயிற்று. இதன்கண்ணே அப்பேய் இந்
 திரசாலங் காட்டுமுறை மிகவு நன்றாயமைந்துளது.

அ. இராசபாரம்பரியம் : நாரத முனிவர் கூறி
 யருளியாங்குக கரிகாற்சோழன் தன் குலத்துதித்த
 அரசாடம பெருமைகளை இமயமலையின்கண் ஆதியோ
 டந்தமா யெழுதிவைத்தமை யிதன்கட கூறப்படுமீ. பல
 சோழராசார்களது சிறப்புக்களும் இதன்க ணங்காங்கு
 வந்திருத்தல் காண்க. இவ்விராச பரம்பரையை இமய
 மலையினின்றும் போந்தபேய் விரித்துக்கூறக் கேட்டுக்
 கொடு வீற்றிருந்த தேவி மகிழ்ச்சி யெய்தினாள்.

க. பேய்முறைப்பாடு : இஃதிங்ஙன மிருப்பப் பேய
 களைத்து மொருங்கு கூழுக தேவியெதிரிற் போந்து
 “ யாங்க ளுணவின்மையாற் பசிப்பிணி யெய்தி மிகவும்
 வாடாநின்றேம்; அகலங்கனாகிய விசயதர சோழனும்
 மற்றைய மன்னர்தம்பான் முறையாகத் திறைபெற்று

அவர்மாட்டு அருள்புரிகின்ற ஞானிற் போர்யாண்
 டும் நிகழ்ந்திற்றிலது. அம்மம்ம! இனி யென்செய்கேம்!
 உணவு கிட்டுதற்குரியகுறிமட்டும் நிகழ்தல் கண்டேம்”
 என்று முறையிட்டவிடயங் கூறுதலின் இது பேய்
 முறைப்பா டென்னப்பட்டது. இவ்வாறு பேய்கள்
 முறையிடலும் இமயமலையினின்றும் போந்த பேய்
 தான் போந்துழி வடக்கட் கலிங்க நாட்டில் நிகழ்க
 கண்ட தூர்நிமித்தங்களை யெடுத்துரைத்தது. அது கே
 டடவணங்கு பசியான் வாடிய பேய்கள் சொன்ன குறி
 யும் போந்தபேய் சொன்ன கலிங்க நாட்டுக்குறியும்
 ஆங்குத்தன்னருகே யிருக்கும் கணிதப்பேய் கூறிய
 நனவுகனவுகளுமாகிய விவைபிற்றிற்குப் பலன் கூறு
 வாள் ‘யானைப்போர் வென்றி யொன்று அகலங்கனூல்
 ஒலலையினிழும்’ எனக் கூறாநின்றலும் பேய்கள் கழி
 பேருவகை பூததுக் களியாட்டயர்ந்தன.

ய. அவதாரம்: இது பகவதி தனது பேயககணங்க
 ளுக்குப் பாட்டுடைத்தலைவனாகிய விசயதர சோழனது
 பிறப்பினைக்கூறுவது. “சீராமனாகவுங் கண்ணனாகவு
 மவதரித்த திருமாலே மீடும் விசயதர சோழனுவத
 தனன். அஃதெவவாறென்ற கூறுதலும். கங்கை
 கொண்ட சோழனெனச் சிறப்பித்ததுச செலலப்படும்
 இராசராசசோழன் மிகத்தவம் புரிந்தும் ஒரேயொரு
 பெண்மகவைபெற்று அவளையும் பாண்டியற்கு
 மணஞ்செய்து கொடுத்தனன். அதன்மேற்றனக்குப்
 பின்னர்த தனது குரியகுலம் விளக்கமெய்தவுஞ் சோ
 ண்டி தலையெடுத்து நிற்கவுஞ் செய்யவல்ல ஆண்மக

வின்மையிற் கவற்சியடைந்துழிப் பாண்டியன் மனைவி யாகிய தன்மகள் வயிற்றின்கண் னேரருந்தவச் செல் வக்குமார னுதித்தனன். அவனே நந்தம் விசயதர சோழன். [அவனே யிப்பாட்டுடைத்தலைவன்.] அவ னையவன்றன் மூதாதையாகிய இராசராசசோழன் அபிமான புத்திரனாகப் பாண்டியன்பா விரந்துபெற் றுக்கொண்டு அவற்கு இளவரசுபட்டஞ் சூட்டுவான் கருதி வளர்த்துவருவானாயினன். [இனி யக்குழவி வள ருமாலும், நடைபயிலுமாலும், மழலைமிழறலுமாலும், முப்புரிநூல் தரிககுமாலும், கலைபயிலுமாலும், போர் முறை தெளியுமாலும் கூறப்படுகின்றன.] அதன்பினர் யானையேற்றமுங் குதிரையேற்றமும் பயின்று விசயத ரன் கலைஞானம் வலல காவல னாயினபின்றை யிளவர சுபட்டமு மெய்தினன். பிற்பாடு வளவர்பிரான்விச யதரன் சக்கிரக்கோட்டத்துப் போர்வென்று சயமகளைக ளைப்பிடித்துப் புகழ்பெறீஇ வஞ்சிகுடி வடதிசை மேற்சென்றான். அங்ஙனஞ் சென்றவமயத்திற் றென்றி சைகசட் கங்கைகொண்ட சோழ னிறக்குமாறு நேரிட டது. அதுபற்றிக் தென்னாட்டில அரசாட்சிசெய்கு நரின்றித் தருமந் தலைதடுமாறிப் போயிற்று. இவையு ணர்ந்த விசயதரன் உடனே சிறிது போழ்துந் தாழத் தலின்றித் தென்றிசைப்போந்து அரசரிமை பூண்டு இராசசியத்தை மீட்டும் நன்னிலைக்கண் நிற் றீஇயினான். அதன்பின்னர்ச் சின்னாட கூழிந்தபின்றை விசயதரன் ஒருநாட் பாலாற்றங்கரை மருங்கு வேட்டையாடுதல கருதிச் சேனையொடும் புறப்பட்டுச் சென்றனன். வேட டையாடி முடிந்தபின் அதிகைப் பதியைக்கடந்து கா

ஞ்சி நகரினுக்கேகினன்” என்று காளி கூறலும், கலிங்க நாட்டின்கட் போர்நிகழக் கண்டதொருபேய் பேருவகை பூத்து மிகவும் வினாந்தோடி வந்து அச் செய்தியைக்கூறிற்று. அது கேட்டு மற்றைப்பேய்கள் பெருமகிழ்வெய்திக் களிக்கூத்தாடின. அவ்வாறு கூறி வந்த பேயை விளித்துக் காளி “அப்போர் நிகழ்ச்சியை நிகழ்ந்தாங்கே கூறுதி” என்றனள். இதுவே யிப்பகுதியிற் கூறப்படும் விடயம். இதன்கண் விசய தரனது யானையேற்றமுங் குதிரையேற்றமும் மிகவும் அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; விசயதரன் பாலாற்றங் கரைக்கண் வேட்டையாடச் செல்வுழி யவன்றானஞ் செய்ம் முறையும் அவன்றன் படைகளும் பரிவாரங்க ளுஞ் சென்முறையுங் கற்றோர் நெஞ்சங் காழுறுககுந் தசையனவாதல் காண்க.

யக. காளிக்குக்கூளிகூறியது: பாலைத்திணைத் தெய்வத்தினூணையின் படி, கலிங்கப்போர் கண்ட பேய் அப்போரினை வகுத்துக்கூறுவான் ஞெடங்கி, அப்போர் நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய் நின்றவற்றை முதற்கட் கூறுகின்றது. “காஞ்சிநகரத்தின்கண் மாமேருமலையைப் பொருவுஞ் செம்பொன்னு னியன்ற அரசமாளிகைக்குத் தென்மேற்றிசையில் வகுக்கப்பட்டிருந்த சித்திர மண்டபத்து வெண்குடை நீழலிலே, ஒரு நாள் விசயதர சோழன் மகளிர்சாமரையிரட்ட வாழ்த்துநர் வாழ்த்தப் பாடுநர்பாடச் சிங்காதனத் தமர்ந்து “பாண ரொக்கல்” எனப்பெரியோர் பணித்தலிற் பாணர்களோ டளவளாய் அவர்தங் கல்வியிற் பிழை

கண்டு கேளாநின்று, வேற்றரசருங் குறுநிலமன்னரும் முதலியோர் பணிந்து ஏவல் செய்யா நிற்பவும், வண்டைமன் ரெண்டைமான் முதலிய மந்திரிமார் அருகிருப்பவும், இனிது வீற்றிருக்கு மமயத்து வேலையா ளொருவன் போந்து 'வேந்தர் திறையிடுமாறு புறத்தே நின்றனர்' எனக் கூறி விடைபெற்றபின் அவ்வேந்தர்களைப் புகுத்தினான். [நண்டுப்பன்னாட்டினர் பெயர்களும் மிகுநலம்படக் கூறப்பட்டுள்ள.] அவ்வேந்தரனைவருந் தத்தமக்கியன்ற பொருள்களை யிறைமகிழத் திறையிட்டு நின்றனர். உடனே சயதுங்கசோழனும் அவர்கட்குபயமளித்தனன். அப்போழ்தத்துக 'கடகருந் திறைகொடுபோந்து கழல்வணங்கினர் ; மற்று வடகலிங்கர்பதி திறைகொண்டு இருமுறை வந்திலன்' என வருகுறைமதிவலோர் கூறக்கேட்ட நந்தம் அபயன் செவ்வாய வெண்ணகை நிலாக்கற்றை தூண்ட நகைத்து 'எளியனெனினு மவனது வலிய குன்றரண மிடிய வென்று, அவனையுமவன்றன களிற்றினங்களையும பற்றிக்கொண்டிண்டுப் போதுமின்' என்றலும், அண்மையினிருந்த வண்டைநகரசன் கருணாகரத்தோண்டைமான் 'எளியேன் கலிங்கமெறிந்து வருவல்' எனக் கூறி விடைபெற்று நாலவகைத் தானையொடும வஞ்சி சூழக் கலிங்கன்மேற் சென்றான். [நண்டைத்தானையின் சிறப்பும், அவைசெல்லுமாறும், மிகச்செவ்வனே புனைந்துரைப்பட்டுள்ளன.] பலநாடுகளும் நதிகளுங்கடந்து சென்று அச்சேனை கலிங்கத்தினருகே யிறுத்தலும், அதுகண்ட கலிங்கனது ஒற்றர் இவனது சேனையின் வலியையும் பெருமையையுங் கண்டு தம்பால நிக

ழாநிற்குந் தூர்க்குறிகளையுங் கருதி ஒருவர்க் கொரு
 வர் 'முன்னர் அபயனுக் கிடுதிறை தப்பியத னிமித்த
 மிவை நிகழ்வன போலும்' எனவெண்ணித் தமது
 அரசனிடம் உரைகுழற வுடல்பதற அரைத்துகில
 விழ வடிமிசை வீழ்ந்துரைத்தனர். அதுகண்ட வட
 கலிங்கர் வேந்தன் வெகுண்டு வெய்துயிர்த்து வியா
 த்து 'அபயனுக்கேயன்றி யவன்றன் றண்டினுக்கும்
 யானெளியெனோ?' எனக்கூறிப் புயங்குலுங்க நக்குத்
 த்னவரண்களையும் ஆண்மையினையும் புகழ்ந்துரைத்
 தலும், அவனமைச்சன் நன்மதி நவின்றனன். கலிங்
 கன் றன்னமைச்சன் என்ன கழறியுங் கேளானாய்ப்
 'போா தொடங்குக' எனக்கடிந்து கூறினன். உட
 னே களிற்றுப் படை சிறந்த கலிங்கன்சேனையுமுடன்
 று போர்க்கெழுந்தது.

யஉ. போர்பாடியது : கருணாகரத் தொண்டைமான்
 றலைவனாகப் போந்துள தானைக்கும் கலிங்கராசன் அதி
 பரூபபோந்துள சேனைக்கும் நிகழ்ந்தபோரினைக் கூளி
 காளிககுக்கூறியது. [இதன்கட பாககளைப் படிக்கும
 ிபோதே போர் எதிரே நிகழ்வது போலத தோன்று
 கிற்கும. ஆண்டுப் போர்க்களத்துள வாயுதங்கள்
 குடைகள் முதலியவற்றின்மீது ஆசிரியா தங்குறிப்
 பேற்றிப் புனைந்துளபாக்கள் பெரிது மின்பம பயவா
 நிற்கும. இப்பகுதியில வீரச்சுவைமிககுத் தோன்று
 மாறு முற்றுணர்க.] இன்னணம் நிகழாநின்ற போரின்
 கட் கருணாகரத் தொண்டைமான் ஆபிரககணக்கான
 களிறுகளையும் ஏனைச சேனைகளையுமழித்து எழு

வகைக் கலிங்கராயுமிறப்பத் தொலைத்துவென்றனன். அக்கணம் அவர்கள் புறங்காட்டியோடுபு மலைமுழைஞ் சுகளிற் புக்கொளித்தனர்; அதுகண்டுமவன் விடாது அவர்களைப் பின்பற்றிச்சென்று அவர்க ளொளித்து நின்ற வெற்பினை விடியளவும் முற்றிக் காத்துநின்ற னன். பொழுது புலர்ந்ததும் அவர்களனைவராயுங் கைபபற்றிப் பலவாறு மானபங்கப்படுத்து விடுத்து விட்டுக் கலிங்கநாட்டின்கட சயத்தம்பம் நாட்டிக் கட கரியும் குவிதனமும் கவர்ந்துகொண்டு சோனாடு செ ன்று அபயனாகிய விசயதர சோழனடித்துணையை வணங்கிநின்றனன்.

யந. களம்பாடியது: இஃது அங்நானம் தொண் டைமானும கலிங்கருஞ் செய்த போர் நிகழ்ந்த களத் தினைவாணித்துக்கூறுவது. மேற்கூறியாங்குக் கலிங்க நாட்டினின்றும் போந்தபேய் போர் நிகழ்ச்சியைச் சொல்லி முடித்துக் காளியைநோக்கி 'எம்மிறைவீ! நீ வினாவினெழுந்தருளி அககளத்தினைக் கண்டருளல வேண்டும' என்று வேண்டலுந் தேவி தனது பேயக கணங்களோ டாங்குசென்று அவையிறறினாசகு அககளம் முழுவதையும் காட்டாநின்றனள். [நண் டிக் காளிபேய்க்குக் காடும் பொருள்களைத்துஞ் சதந்தர யுகமும் கற்பனைச் செலவமும் படைத்துரை யாற்றலும் புறப்பொருட்டுறை நயங்களும் புலப்படு மாறு கூறப்பட்டுள்ளன.] அதன்பினர்க் காடுகாள் பேய்ககணங்களை விளித்து "நாண்டு அளவிறந்து நிறை ந்து கிடகருங் தசை என்பு அரத்தம் ஆதிய பலவற்

நினையும் நீவிர் நுந்தமக்கு வேண்டிய வாறெலாம் பயன்படுத்துக்கொண்டு சோழராசனதுபெருமையையும் தொண்டமானது பெருமையையும் புகழ்ந்துபாடியாடுமின்' என்று ஆணையிடுதலும் பேய்களெல்லாம் அன்னணமே யுண்டும் பருகியுந் தின்றும் நக்கியும் மகிழ்பூத்துக் களிசிறந்து ஆடிப் பாடி வாழ்த்தி நின்றன. [இதன்கண் உவமையணி பற்றியுந் தன்மை நவீற்சியணி பற்றியு முயர்வுநவீற்சியணி பற்றியுந் கூறப்படுஞ் செய்யுட்கள்யாவுஞ் செவ்விவாய்ந்தனவேயாம்.] இதனுடன் இந்நூலிற் கூறப்படுங் கதையு மொருவாற்றான் முடிந்தது. இதுநிற்க.

இனிப் போரிடை யாயிரங் களிற்றியானை பட வென்ற வீரனாய் கருணாகரத் தொண்டைமானை விடுத்து விசயதர சோழன் தலைமகனாகப் பரணி பாடப் படடதென்னைகொலாமென்றிற் கூறுதூஉம்: விசய தரன், வேந்தனிநுந்துழி யிருந்து இருநில முழுவதுந் தன் னுணைவழி யொழுகுமாறு செய்யு மதிகாரமுடையனாதலானும், தொண்டைமானு மிவன்றனுணைவழி யொழுகுதூஉந் தண்டத தலைவனே யாதலானும், தானையின் சிறப்பெலாந் தலைவன் சிறப்பே யாதலானும், விசயதரனே யிப்பாட்டுடைத தலைவனாதற் கேற்புடைமை யினிதுபோதரும. அன்றியுங் கருணாகரத் தொண்டைமானது சிறப்பு மிடையிடையே கூறப்படு தலுங் காண்க.

போர் நிகழ்ந்த களமே பரணிக்கு மிகவு மின்றி யமையாத தாமாறு களம்பாடிய பகுதியாற் றெற்

றென விளங்கும். ஆகவே யக்களமாகிய கலிங்கத் தின் பெயரினா லிந்தால் கலிங்கத்துப் பரணியெனப் பெற்றது. இத்தொடர்மொழி கலிங்கத்தைப் பற்றிய பரணியெனப் பொருள்படும். அன்றி யாரும் வேற் றுமைத் தொகையாக்கொண்டு பொருள்விரித்தலு மியலும்.

இனிப் பரணிகள் யாவற்றினுஞ்சிறந்து தலைமை யெய்தி அவை யனைத்தினுக்குஞ் சூடாமணி யென மிளிர்தருஉ மிந்தூலினை யாத்தான் மாவித்துவாயை சயங்கொண்டா னென்போன். இப்புலவர் பெருமா னது பிறப்பு வளர்ப்பு வாழ்வுமுதலாயினவற்றுளொன் றும் நன்கு புலப்படவில்லை. ஆயினும் யாமாராய்ந்த மட்டிற் றெளிந்தனவற்றை யீண்டெடுத்த துரைககின் றும். இவன் உபயகுலோத்தமனெனவும், அபய னெனவும், சயதுங்க னெனவும் பலவகைய சிறப்புப் பெயர்களும் பெற்ற விசயதர சோமுனது வாரியலவித் துவான்கடந் தலைவன். “தெண்ணீர் வயறறெண்ணடை நன்னூறி சான்றோ ருடைந்து” என்ற மூதுரையை மனகொளாது தென்னாட்டுப் புலவருட சிலலோர் போந்து புரிந்த வாசுப்போரின்கண் நந்தம் புலவர்பி ரான் வென்றமை காரணமாகச் சயங்கொண்டா னெ னப் பட்டப்பெயாபெற்றுத் திகழாநிற்புழி விசயதரன் வடகலிங்கரைத்தொலைத்து வாகையந்தார் மிலைந்து போந்து சயங்கொண்டாளை நோக்கி ‘யானுஞ் சயங் கொண்டா னாயினேன்’ என்றனன். எனவே ‘சயங் கொண்டான் சயங்கொண்டான்மீது பரணிநூற புனை

வான்' என்று நம்பாவலர் கோமான் கூறிச் சென்று சின்னாட்களு ளிந்நூலினையியற்றி யரசனதவைக்களத் தே பன்னூற்புலவர்முன் பகர்தந்தரங்கேற்றிய கருதி அவ்வாறே செய்யாநின் றுழி, பரணிநூற் பாடல்களைப் பரிவுகூர்ந்து செவிமடுத்து வீற்றிருந்த வேந்தர் வேந்தன் ஒவ்வொரு தாழிசையினிறுதியினும் ஒவ்வொரு பொறறெங்கங்காய் பரிசிலாவுருட்டுபு தனககு அவ் வித்துவான்மீதும் அவனது நூலின்மீது முள்ள அன்பினையு மார்வத்தினையும் வெளிப்படுத்தானென்று கூறுப.

இக்கூற்றினை மெய்யெனக் கொண்டக்காற் சயங் கொண்டானென்பது இந்நூலினையாக்கியோனதரியற் பெயரன்றெனல் சொல்லாமே விளங்கும்.

இனித் “திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமலைக் கண்டேனே யென்னும்” என்ற திருவாய்மொழியை யொருதாய்மொழியாக்கொண்டு விசயதரனை நேரே திருமாலெனவே கூறுகின்றனனேனும், இவ்வாசிரியனது சமயஞ்சைவமெனலேயமைவுடைத்து. அஃது இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்தினாற் றெளிவுபெறக் காண்க. என்னை? திருமான் முதலிய ஏனைய தேவர்ககு முன்னர்ச்சிவபிரானது வணக்கங் கூறப்பட்டிருத்தலானும், உமாதேவி விநாயகர் முருகவேளாகிய இவர்கடகெலலாந் தனித்தனி வெவ்வேறு துதி கூறப்பட்டிருத்தலானும், உமாதேவியினது அம்சமாகிய சத்தமாதர்களது வணக்கங் கூறப்பட்டிருத்தலானுமாமென்பது. இவ்வாறாகவுஞ் சிலர் நான்முகன் மா

லாதி கடவுளர்க்குந் துதி யுடன்கூறுதலிற் சைவசம யத்திற் பற்றுடையானல்லனென வாய்கூசாது மொ ழிவர். ஏனைக் கடவுளர்க்கும் துதி கூறுதல் சைவ சமயிக ளாயினூர்தம் மியல்பென்பதும் வைணவராதி புறச்சமயிகளே அவ்வாறு சிவபெருமானாதி கட வுளர்க்குத் துதிகூறரென்பதும் இருதிறத்தாரது நூல களையுந் தூக்கி யொப்ப வாய்குநாக்கு இனிது விளங் கும். அதான்றியு மிந்நூலுடையான் சைவனே யென் பது சிவமூர்த்தங்கட்கெல்லாந் துதியுரைத்தமையே யன்றி யம்மூர்த்தத் துதிகளில் விசேடப்பற்றுக் காட்டு மாற்றலுடைய சொற்களைப் பெய்துரைத் தமையினுனே பசுமரத்தாணி யறைந்தென நாட் டப்படும். இனியித்துணையு முற்று நோக்ககில்லாது இந்நூலாசிரியன் சைவனல்லன் சமரச நன்னிலை யுடையானென ஆன்றார் துணிந்ததுணிவு ஞானி கள் கழக்கத்து நகையுண்டழியு மென்க.

இதுகிடக்க. இனி யிசசயங்கொண்டா னிருந்த காலத்தினை வரைந்து கடடிய புகுகின்றும். ஒரு சா ராரா இவன்றன்காலம கடைச்சங்கத்தார் காலத்துக்குப பிறபட்டதென்பதும் கம்பர்காலத்திற்கு முற்பட்ட தென்பதும் மட்டுங் கூறவியலுமேயன்றி யின்னையாண் டுகடாம் என்று வரையறுத்துக் கூறுதல யாவர்க்கும் முடியாதென்பராயினார். மற்றொருசாரார் சாதநசரி த்திர வாராய்ச்சியின்படி விசயநரன் கவிங்கத்தைவெ ன்றகாலம் கி. பி. 1066-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1113-ஆம் ஆண்டிற்கும் உடபட்ட தெனப் புலப்படுகின்ற

தென்பர். ஆயின் ஏறக்குறையச் சாலிவாகன சகாத்தம் 1050-ஆம் யாண்டாகும். “எண்ணிய சகாத்தமெண்ணூற் றேழன்மேல்” எனுஞ் செய்யுளை மெய்யெனக் கோடலாமெனில் அதிற்கூறியாங்குக் கம்பர்காலம் 807-ஆம் யாண்டாம். அற்றேல் இந்நூலாசிரியனது காலம் கம்பர்தங் காலத்திற்கு இருநூற்றைம்பதியாண்டு பிந்தியதாம். இக்காலவரையறை ஏனைய சான்றுகளொடு முரண்புகாலத்தை இன்னதெனச் சுட்டவொண்ணாவழியினிற் சிலர்தமை யுய்த்து இடர்ப்படுத்தும். என்னை? ‘இந்நூலினது நடை கம்பர்காலத்தினரும் அவர்க்குப்பிந்திய காலத்தினரும் ஆயவரது நடைகளைப்போலாது வடசொற்கள் மிகுதியுங்கலவாத செந்தமிழ் நன்னடையினிற் செய்யப்பட்டுச் சங்கச்செய்யுளாய் சிந்தாமணி சூளாமணிகளொடு சேர்த்தெண்ணப்படத்தக்க பெருமை வாய்ந்து விளங்குதலி னென்க’ வென்பர். அல்லதூஉம் அடியார்க்கு நல்லார் இந்நூற் செய்யுட்களுட் சிலவற்றைத் தமது சிலப்பதிகாரவுரையின்கண் மேற்கொண்டதும் இந்நூல்கம்பர்காலத்தினுக்கு முன்னரே பயிலப்பட்டு வந்த தென்பதற்குப் போதிய சான்றாமெனவும் அன்றாகூறுப. இனி மெய்ம்மைவழியா ஞராயப்புககுழி இந்நூலின்கண்ணே சோழராசரது தலைநகராகக் காஞ்சிமாநகரினைக்கூறலானே இஃது உறைந்தை தஞ்சைகளினின்றும் விலகி அரசனது வாசத்தானம காஞ்சியாயின பின்னரே இந்நூல் யாககப்படடிருத்தல் வேண்டுமெனக்கோடலியலும். அன்றியும் கருணாகரத்தொண்டைமான் சென்று கவிங்கநாட்டை வென்ற

னனெனக் கூறுதலிற் சோனாடழினின்றுந்தொண்டை
 நாடு வேறுபிரிந்ததூஉம் இக்காலத்தின் கண்ணேயாம்
 என்பதும் ஏற்படுகின்றது. இக்காரணங்களினானே
 முன்னர்க்கூறிய சிலாசாதநபரிசோதகர் கூறாநிற்குங்
 காலக்கணக்கே யொருவாறு வலியுறுகின்றமைகாண்க.
 இத்துணையும் வாய்வது கம்பர்தங்காலஞ் சாவிவான
 சகாத்தம் 807-ஆம் யாண்டென்பது நிலைநின்றககாலே
 யாம். மற்று ஆங்கிலமொழியின்கண் அச்சிட்டுப்போ
 தரும் * இந்தியபுராநகலைஞன் என்னும் மாதாந்தப்
 பத்திரிகையினுற் கி. பி. 1063-ஆம் யாண்டுபட்டத்திற்
 குப்போந்த இராசேந்திரசோழனிரண்டாவ னென்ற
 குலோத்துங்கசோழன்முதலாவனும், கி. பி. 1127 -
 ஆம் யாண்டு பட்டமெய்திய குலோத்துங்கசோழனி
 ரண்டாவனு மென்ற வீரசர் கூறப்பட்டுளர். அவர்
 தமுட குலோத்துங்கசோழன்முதலாவனது காலமே
 நமது கம்பர்தங் காலமுமேயா மென்பது யாவர்க்கு
 மொப்பமுடிந்ததாம். ஆகவே கம்பரதுகாலம் பதி
 னூரா நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியென்பது தானே
 போதரும். இனிக் கலிங்கத்துப்பரணியின் செய்யு
 ணடை கம்பரது செய்யுணடையினும் எளிதா
 கவுஞ் சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகள் செவ்வாக
 வாய்ககப் பெற்றதாகவும் வடசொற்கள் பெரிதும்
 விரவப்பெற்றதாகவு மிருத்தலிற் கம்பர்காலத்திற்குப்
 பிந்தியவனே யிந்நாலுடையானென நிராடங்கமாய்ப்
 பெறப்படுத லறிக. மேலுங் கலிங்கத்துப்பரணியின்
 களம்பாடிய பகுதியில கூட - ஆஞ் செய்யுளின் கட்

* The Indian Antiquary, Pages (296 - 299) October, 1894.

‘குலோத்துங்கச் சோழனைப் பாடரே’ யெனக்கூறு
தவி நீண்டைக் கூறிய குலோத்துங்கன் கி. பி. 1127-
ஆம் யாண்டி லரசரிமையெய்திய மன்னனே யென்க.

இவன் குலோத்துங்கன்முதலாவனது பேரனா
மாமும் விசயதரசோழனாமாமுய்த்துணர்க. எனவே
சயங்கோண்டானது காலம் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்
றாண்டென்பது பெற்றும். இதுநிற்க.

இக்கலிங்கத்துப் பரணியினை யியற்றினார் ஒட்டக
கூத்தரென்பது ஒரு சாராந்துணிபு. இதுயாமேற்
கூறிய காரணங்களினானே சிதையுண்டொதுங்குமா
றுணாக. அன்றியும் ஒட்டக்கூத்தரது செய்யுணடை
யும் இந்நூலினது செய்யுணடையும் வேறுபடுமாறு
மோர்ந்தறிக. மற்று ஒட்டக்கூத்தர் செய்தபரணிக
ளும் வேறுள. அவை அண்டத்துப்பரணியும் பிறவு
மாம். இனிக் கூத்தன் கவிச்சக்கிரவர்த்தியென்ற தமிழ்
ழ்ப்புலவர்செய்த தக்கயாகப்பரணி யென்றொரு நூலு
ளது. இக்கூத்தன் கவிச்சக்கிரவர்த்தியே யொட்டக்
கூத்தரெனச சிலர் கூறாநிற்பர். அஃதெவ்வாறாயினு
மாகுக. இந்நூலினைப் போலவே யதுவும் பசுக
கப்பட்டுச சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து
திகழுறுகின்றது. அதற் கோரிய வரும்பதவுரையு
முளது. அதனை யிப்பரணியினை தூக்கி யாய்குநர்
ககு இரண்டனது நயங்களும் ஏற்றமு மினிது புலப்
படும், விரிவஞ்சி யா மவ்வாறுசெய்யாது விடுததனம்.
இதன்கண்ணே பண்டை யரசர்களது சரிதங்கள் பல
கூறப்படுதலின் அவையனைத்துந் தக்கவாறு ஆராயப்

ப்படிற் சோழராசர்களைப்பற்றி யொருசரித்திரம் வகு
பபதற்குப் பெருந்துணைக் கருவியா யிருக்குமென்ப
துணர்க.

இந்நூலினைப் பற்றியும் ஆசிரியனைப்பற்றியுங்
கூறாதெஞ்சியவற்றை யீண்டெடுத்துரைக்கின்றும்.
இதனையாக்கிய சயங்கொண்டானது பாக்களைத்தும்
'சுருங்கச்சொல்ல' லாதியபத்தழகு முள்ளனவாய்
விளங்குகின்றன. சொன்னயமும் பொருணயமும்
பாடறொறுங்காணலாம். இவன்றன் பாக்கள் சந்த
வின்பம் பெரிதும் பயக்கும். 'இழுமெனுமோதையி
னொழுகுறு மருவிபோல்' இவன்றன் செய்யுட்களெல்
லாஞ் செல்லுகின்றன. குறிப்புப்பொருளும் இறைச்
சிப்பொருளும் உள்ளுறையுவமங்களும் ஆங்காங்குப்
பாடல்களிற் காணப்படும். சமயயோசிதமாகச் சொற்
களைப் பெய்தலும், கற்பனைசெய்தலும், வீரம்வெகுளி
அவலம் அசசம் காமமுதலிய சுவைகளும், அசசுவை
கடகேற்ற ஓசையுடைமையும், எதுவை மோனை நிய
மம் பிழையாமையும், இடர்ப்பாட சொன்முடிபு
பொருண்முடிபுகளிலலாமையும், இன்னுமிவைபோல
வனபிறசிறப்புக்களும், இந்நூலின்கண்மிகவுமுள்ளன.
மேலும் இப்பரணி யாவரானும் மேற்கோளாக எடுத்த
துப் பாராட்டத்தக்க சிறப்புவாய்ந்த தாமாறு வெள்
ளிடை மலையொன விளங்குந் லறிக. இந்நூலின்
கண்ணே ருச - சந்தபேதங்கள் காட்டப்படுகின்றன.
இதனாராய்ச்சியிற்ற பண்டைக்காலத்து ஒழுககவழக
கங்களும் நன்னரறியக் கிடக்கும்.

இவைபற்றியன்றே

“ வெண்பாவிற் புகழேந்தி பாணீக்கோர்
சயங்கோண்டான் விருத்த மென்னு
மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலா
வந்தாதிக் கொட்டக் கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள்
வசைபாடக் காள மேகம்
பண்பாய பகர்சந்தம் படிக்காச
லாதொருவற் பகரொ ணாதே”

என்று பிற்காலத்தாராய பலபட்டடைச் சோக்க
நாதப்புலவர் சிறப்பித்தெடுத்துரைத்த தூஉ மென்க.

இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த விந்நூல் சென்றபல
வருடங்களாகக் கவனிக்கப்படா திருந்தமை வியக்கத்
தக்கதே. இதுணை நிகழும் கி - பி. 1898-ஆம் ஆட்டைப்
பிரவேச பரீட்சைக்குப் பாடமாய்ச் சர்வகலாசாலையா
ரேற்படுத்திப் பலரும் இவ்வரியநூலின் பெருமைகளை
விதந்து பாராட்டும் வண்ணஞ் செய்துள ரென்பது
யாவருமறியகிற்பார்.

இனிச் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லாருரை கருகூ-
ஆம் பக்கத்திற் காணப்படும்

“மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி
குலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே
யாடி நின்றுகுரு திப்பு துத்திலத
மம்மு கத்தினி லமைப்பரே”

என்ற தாழிசையும், கருகூ - ஆம் பக்கத்திற் கா
ணப்படும்

“மண்ணி னுளற வறுத்த தங்கடலை
வைத்த பீடிகை வலங்கொள
விண்ணி னுயகிதன் யாக சாலைதொறு
மீள வுஞ்சிலர் மிறைப்பரே”

என்ற தாழிசையுங் கலிங்கத்துப்பரணியின்க னு
ளவாகப் பிரமணீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்களான்
மேற்கூறிய பக்கங்களி னடியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.
எமக்குக்கிடைத்த ஒன்பது வெவ்வேறு கலிங்கத்துப்
பரணிப் பிரதியினும் அவ்விரண்டுங் காணப்படாமை
யான் அவற்றை நூலினுள்ளே சேர்த்து அச்சிடாது
விடுத்தனம்.

இதற்கு முன்னர் இந்தூல இருமுறை யிருவர்க
ளா னச்சிடப்பட்டிருப்பினும் அவையிற்றினுட் பிழை
களபல பொதுளியிருத்தலையும் பாடங்கள் மாறியிருத்
தலையும் கண்ட யாம் எம்பாற் கலவிபயிலுறும் இயற்
றமிழ் மாணவர், ம் வேண்டுகோட்கிணங்கிப் பலபிரதி
ரூபங்கள தேடிக்கொண்டு கரளிகித வழுஉக்களைந்து
எம்மா லியன்றவளவு மூலபாடத்தை யிருந்தவாறே
செப்பஞ்செய்து பாடபேதங்களைப் பக்கங்களினடியிற்
குறித்துப் பிரயோக விளக்கமுஞ் செய்யுண் முதற்குறிப்
பகராதிமுஞ் சேர்த்து அச்சிட்டிருக்கின்றனம். இந்நன்
முயற்சியின்கண் எம்மைத் தூண்டுபு கடைபோருமட
டுந் தோன்றாத்துணையா யுதவிபுரிந்து நின்ற எல்லாம
வலல முழுமுதற்கடவுளாய நடராசப் பெருமானே
மனமொழி மெய்களிற் றொழுகின்றனம்.

உ

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

கலிங்கத்துப்பராணி.

க. கடவுள் வாழ்த்து.

உமாபதி துதி.

புயல்வண்ணன் புனலவார்க்கப பூமிசையோன்

ரெழில்காட்டப் புவன வாழ்க்கைச

செயல்வண்ண நிலைநிறுத்த மலைமகளைப

புணாந்தவனைச சிந்தை செய்வாம. (க)

அருமறைக ணெறிகாட்ட வயன்பயந்த

நிலமகளை யண்டங காக்கு

முரிமையினிற் கைப்பிடித்த ஷபயகுலோத்

தமனபயன் வாழ்க வென்றே. (உ)

திருமால் துதி.

வேறு.

ஒருவயிறறிற் பிறவாது

பிறந்தருளி யுலகொடுக்குந

திருவயிற்றிற் ரெருகுழவித்

திருநாமம் பரவுதுமே. (ஈ)

உ

கடவுள் வாழ்த்து.

அந்நெடுமா லுதரம்போ

லருளபயன் றனிககவிகை
யிந்நெடுமா நிலமனைத்தும்

பொதிந்தினிது வாழ்கவென்றே.

(ச)

நான்முகன் துதி.

உகநான்கும பொருணான்கு

முபநிடத மொருநான்கு

முகநான்கும் படைத்துடைய

முதல்வனையாம் பரவுதுமே.

(ரு)

உகநான்கும பொருணான்கு
முபநிடத மொருநான்கு

நிலநான்குந் திசைநான்கு

நெடுங்கடல்க ளொருநான்குங்

குலநான்குங் காத்தளிககுங்

குலதீபன் வாழ்கவென்றே.

(சா)

குநான்கு-முலக
மஞ்சம். ஜெய்தம்

சூரியன் துதி.

பேராழி யுலகனைத்தும்

பிறங்கவள ரிருணீங்க

வோராழி தனைநடத்து

மொண்கடரைப பரவுதுமே.

(எ)

ஒரு சூரியன்

பனியாழி யுலகனைத்தும்

பரந்தகலி யிருணீங்கக்

தனியாழி தனைநடத்துஞ்

சயதுங்கள் வாழ்கவென்றே.

(அ)

கலிங்கத்துப்பரணி.

ந

கணபதி துதி.

வேறு.

காரணகா ரியங்களிளகட டறுபபோா யோகக
கருத்தெனனுந தனிததறியிற கடடக கட்டுண்
டாரணமா நாறகூடத தனைந்து நிறகு வே
மைங்கரதத தொருகளிறறுக கன்பு செய்வாம். ()

தனிததனியே திசையானேத தறிக ளாக

சயத்தமபம பலநாட்டி யொருகூடததே யான
யனைததுலகுங் கவித்தெனக கவித்து நிறகு
மருடகவிகைக கவிப்பகைஞன் வாழக வென்றே.

முருகவேள் துதி.

வேறு.

பொன்னிரண்டு வராதோற்கும பொருவரிய
நிறமபடைத்த புயமுங் கண்ணும
பன்னிரண்டு மாறிரண்டும படைத்ததுடையா
னடித்தலங்கள பணிதல செய்வாம். (கச)

ஓரிரண்டு திருக்குலமு நிலைபெறவந்

தொருகுடைக்கீழ்க் கடலுந் திககு
மீரிரண்டு படைத்ததுடைய விரவிகுலோத
தமனபயன் வாழக வென்றே. (கஉ)

நாமகள் துதி.

வேறு.

பூமாதொ சயமாதும் பொலிந்து வாழும்
புயத்திருப்ப மிகவுயரத் திருப்ப ளென்று தீமேன்

சு

கடவுள் வாழ்த்து.

என் உமைய

நாமா துங் கலைமா து மென்னச் சென்னி

நாவகத்து ளிருப்பாளை* நவிலு வா மே. (கந)

எண்மடங்கு புகழ்மடந்தை நல்ல னெங்கோன்

யானவன்பா ளிருப்பதுநன் றென்பாள் போல

மண்மடந்தை தன்சீர்த்தி வெள்ளை சாத்தி

மகிழ்ந்தபிரான் வளவர்பிரான் வாழ்க வென்றே.

உமையவள் துதி.

வேறு.

சேயயதிரு மேனியொரு பாதிகரி தாகத

தெய்வமுத னாயகளை யெய்தசிலை மாரன

கையின்மலர் பாதமலர் மீதுமணு காநங் [பாம-

கன்னிதன் மலாககழல்கள சென்னிமிசை வைப

ரகறுததசெழி யன்கழல சிவபபவரை யேறக

கார்முகம வளைத்துதியா கோமகன் முடிக்கட

பொறுத்தமலர் பாதமலா நீதணிய நலகும

பூழியா பிரானபயன் வாழ்கவினி தென்றே.(கக)

சத்தமாதர்கள் துதி.

வேறு.

மேதி பூளாளகை தோகை யேறுவணம

சு அளப

வேழ மென்றகொடி யேழுடைச

சோதி மென்கொடிக னேழி னேழிரு

துணைபப தந்தொழ நினைத்துமே. (கஎ)

* "நவிலுவாமே" என்றதூஉம் பாடம்.

கேழன் மேழிகலை யாவி வீணைசிலை
கெண்டை யென்றிணைய பல்கொடி
தாழ் மேருவி லுயர்த்த செம்பியர்
தனிப்பு லிக்கொடி தழைக்கவே.

(கஅ)

வாழி.

வேறு.

விதிமறை யவாதொழில விளைகவே
விளைதலின் முகின்மழை பொழிகவே
நிதிதரு பயிர்வள நிறைகவே
நிறைதலி னுயிர்நிலை பெறுகவே.

(கக)

தலமுத லுளமனு வளர்கவே
சயதர னுயர்புலி வளர்கவே
நிலவுமிழ் கவிகையும் வளாகவே
நிதிபொழி கவிகையும் வளாகவே.

(20)
கலித் த. ௧௧

கடவுள் வாழ்த்து

முற்றிற்று.

உ. கடை திறப்பு.

—+~*~*~+—

கூதள வளவெனு மிளமுலைத்

துடியள வளவெனு நுண்ணிடைக

காதள வளவெனு மதர்விழிக்

கடலமு தனையவர் திறமினே.

(க)

புடைபட விளமுலை வளாதொறும்

பொறையறி வுடையரு நிலைதளாந்

திடைபடு வதுபட வருளுவீ

ரிடுகத வுயர்கடை திறமினே.

கடைபடுதான்
புதுய யடைப
(உ)

கரிசுழ லசைவுற வசைவுறத்

துயிலெழு மயிலென மயிலெனப

பரிபுர வொலியெழ வொலியெழப்

பனிமொழி யவாகடை திறமினே.

ம்

(ங)

கூடிய வின்ன வதனிலே

கொடைநர துங்கனெ டனைவுரு

தூடிய நெஞ்சினெ டீவீ

ருமது நெடுங்கடை திறமினே.

(ச)

வேறு.

விடுமி னெங்கடுகில விடுமி னென்றமுனி

வெகுளி மென்குதலை துகிலினைப்

பிடிமி னென்றபொருள் விளைய நின்றருள்செய்

பெடைந லீகடைக டிறமினே.

(ரு)

எனத் டங்குவினி வளவ துங்கனரு
 ளெனம கிழந்திரவு சுனவிடைத்
 தனத் டங்கண்மிசை நகந டந்தகுறி
 தடவு வீர்கடைக டிறமினே.

(கூ)

வேறு.

முனிபவ ரொத்திலராய் முறுவல கிளைத்தலுமே
 *முகிணகை பெற்றமெனா †மகிணர் மணித்துவர்
 சுனிபவ ளத்தருகே வருதலு முத்துதிருங் [வாய
 கயலக ளிரண்டுடைபீர் சுடைதிற மின்றிறமின்.

இத்துயின் மெய்த்துயிலே யென்று ‡குறித்திளைனோ
 ரிதுபுல விகருமருந் தெனமனம் வைத்தடியிற
 கைத்தலம் வைத்தலுமே பொய்த்துயில கூர்நயனக
 சுடைதிற வாடமவீர் சுடைதிற மின்றிறமின். ()

வேறு.

வசம்ப

இகலி ழந்தரசா நொழுவ ருமபவனி
 யிரவு கந்தருளு சுனவினிற்
 பகலி ழந்தநிறை பெறமு யன்றுமொழி
 பதறு வீர்கடைக டிறமினே.

(கூ)

வேறு.

முத்து வடருசோ*முகிண்முலைமேன்
 முயங்குங் கொழுநா மணிசசெவ்வாய்

* “முகிழ்நகை” எனவும், † “மகிழ்நர்” எனவும் பாடம்.

‡ “குறுத்திளைனோர்” என்றதூஉம் பாடம்.

§ “முகிழ்முலை” என்றும் பாடம்.

௮

கடை திறப்பு.

வைத்த பவள வடம்புனைவீர்

மணிப்பொற் கபாடந் திறமினே.

(க௦)

வேறு. மாணா...
34

தண்கொடை மாணதன் மார்புதோய்

தாதகி மாலையின் மேல்விழுங்

கண்கொடு போம்வழி தேடுவீர்

கனக நெடுங்கடை திறமினே.

(க௧)

வேறு. ஓலேடை

5 அஞ்சியே கயல்கெடக் கூடலிற் பொருதுசென்

றணிகடைக் குழையிலே விழவடர்த்தெறிதலால

வஞ்சிமா னதன்விடுஞ் சேனையிறகொடியகண் .ம.ம்

மடநலீ ரிடுமணிக கடைதிறந் திடுமினே. (க௨)

அவசமுற் றுளநெகத் துயினெகப் பவளவா

யணிசிவப் பறவிழிக் கடைசிவப் புறநிறைக

கவசமற் றிளநகைக களிவரக் களிவருங்

கணவரைப் புணருவீர் கடைதிறந் திடுமினே. ()

வேறு.

கலவிக களியின் மயககத்தாற்

கலைபோ யகலக் கலைமதியி

னிலவைத் துகிலென் நெடுத்துடுப்பீர்

நீள்பொற் கபாடந் திறமினே.

(க௩)

கயல் = மீனக் கடை, கயல்கொடுக்கல்

கூடல் = மதுடை - ஆணர் தல்

அணி = மடவகையு, கடைக் கிணையிலியு = கடை

பாடல் = கைநிலையு - அணிதல் = கயல்கொடுக்கல்

கலைவ இடையில்லம் = கலைவ இடையில்

வேறு.

நனவினிற சயதரன் புணரவே பெறினூரீர்
 நனவெனத் தெளிவுறு ததனையும் பழையவக
 கனவெனக கூறுவீர் தேர்ழிமார் நகைமுகங்
 கண்டபின் நேறுவீர் கடைதிறந் திடுமினே. (கடு)

வேறு.

மெய்யே கொழுநா பிழைநவிய
 வேடகை நவிய விடியளவும்
 பொய்யே புறங்கு மடநல்லீர்
 புனைபொற் கபாடந் திறமினே. (ககூ)

போக வமளிக களிமயக்கிற்
 புலர்ந்த தறியா தேகொழுந
 ராக வமளி மிசைத்தூயிலவீ
 ரம்பொற் கபாடந் திறமினே. (ககௌ)

பெண்
 பொழுது வயத்து
 டா ரி யு

ஆளுங் கொழுநா வரவுபாராத்
 தவாதம வரவு கநனாமற
 றுளு மனமும் புறம்பாகச
 சாததுங் கபாடந் திறமினே. (ககஅ)

உந்திச சுழியின் முளைத்தெழுந்த
 வுரோமப் பசுந்தா னொன்றிலிரண்
 டந்திக கமலங் கொடுவருவீ
 ரம்பொற் கபாடந் திறமினே. (ககக)

வேளம் = சிவையிடிக்கமகனி வெளம்
வேறு. லிடு.

மீனம்புகு கொடிமீனவா
விழியம்புக வோடிக
கானம்புக வேளம்புக
மடவீர்கடை திறமின்.

வேளம்புகு. ச.ம்.
(20)

அலைநாடிய புனஞ்சிடை
யபயற்கிடு திறையான்
மலைநாடியர் துளுநாடியர்
மனையிற்கடை திறமின்.

(21)

வேறு.

விலையி லாதவட முலையி லாடவிழி
குழையி, லாடவிழை கணவர்தோண்
மலையி லாடிவரு மயிலகள் போலவரு
மடநலீர்கடை புரமினே.

(22)

வேறு.

மழலைத்திரு மொழியிறசில
வடுகுஞ்சில தமிழுங்
குழறித்தரு சூருநாடியா
குறுகிக்கடை திறமின்.

(23)

வேறு.

தழுவுங் கொழுநா பிழைநலியத்
தழுவே லென்னத் தழுவியகை
வழுவ வுடனே மயங்கிடுவீர்
மணிப்பொற் கபாடந் திறமினே.

(24)

வேகம் விளைய வருங்கொழுநர்
 மேனி சிவந்த படிநோக்கிப்
 போகம் விளைய நகைசெய்வீர்
 புனைபொற் கபாடந் திறமினே. (2௫)

வேறு.

சேருகு கொந்தளக மொருகை மேலலைய
 வொருகை கீழலைசெய் துகிலொடே
 திருவ னந்தலினு முகம லர்ந்துவரு
 தெரிவை மீர்கடைக டிறமினே. (2௬)

வேறு.

முலைமீது கொழுநன்ற னகமேவு குறியை
 முன்செலவ மில்லாத வவர்பெற்ற பொருள்போற்
 கலைநீவி யாரேனு மிலலாவி டத்தே
 கண்ணுற்று நெஞ்ச நக ளிப்பீர்க டிறமின். (2௭)

வேறு.

கடலில விடமென வழுதென மதனவேள
 கருதி வழிபடு படையொடு கருதுவா
 ருடலி னுயிரையு முணாவையு நடுவுபோ
 யுருவு மதாவிழி யுடையவா திறமினே. (2௮)

வேறு.

முறுவன் மாலையொடு தரள மாலைமுக
 மலரின் மீதுமுலை முகிழினுஞ்
 சிறுநி லாவுமதின் மிகுநி லாவுமென
 வருந லீர்கடைக டிறமினே. (2௯)

வேறு.

முருகிற் சிவந்த கமுநீரு

முதிரா விளைஞ ராருயிருந்

திருகிச *செருகுங் குழன்மடவீர்

செம்பொற் கபாடந் திறமினே.

(௩௦)

வேறு.

மெய்யி லணைத்துருகிப் பைய வகன்றவர்தா

மீள்வ ரெனககருதிக கூடல் வளைத்தறவே

கையி லணைத்தமணற் கண்களி சோருமெனக் ஓர்ந்புணகரைய விழுந்தமுவிர் கடைதிற மின்றிறமின். ^{லில்}
_{யம்}

வேறு.

செரு = உடல்

சேருவிள நீர்பட வெம்முலை

செவ்விள நீர்படு சேயரிக

கருவிள நீர்பட ஆடுவீர்

கனக நெடுங்கடை திறமினே.

கனம் தூண்டை வெ
= குழி.செவ்விள திற
செரு வெம்முலை
யம்

(௩௨)

வேறு.

அளக பாரமிசை யசைய மேகலை

ளவிழ வாபரண மிவையெலா

மிளக மாமுலைக ளிணைய ருமலவரு

மியன லீர்கடைக டிறமினே.

(௩௩)

* "சொருகும்" என்பதும் பாடம்.

கலிங்கத்துப்பரணி.

கூ

வேறு.

மதுர மானமொழி பதற வாள்விழி
சிவப்ப வாயிதழ் வெளுப்பவே
யதர பானமது பான மாகவறி
வழியு மாதர்கடை திறமினே.

(௩௪)

வேறு.

தங்குகண் வேலசெய்து புண்களைத்
தடமுலை வேதுகொண் டொற்றியுஞ்
செங்கனி வாய்மருந் தூட்டுவீர்
செம்பொ னெடுங்கடை திறமினே.

(௩௫)

வேறு.

பொருங்கண் வேலிகைஞா மாபி னூடுருவு
புண்க டரவிரு கொங்கைகரின்
கருங்கண் வேதுபட வொற்றி மென் கைகொடு
கட்டு மாதாகடை திறமினே.

(௩௬)

வேறு.

இடையி னிலையரி திறுமிறு மெனவெழு
வெமது புகலிட மினியிலை யெனவிழா
வடைய மதுகர மெழுவதும விழுவதா
மனக வனிதைர ரணிகடை திறமினே.

(௩௭)

வேறு.

உபய தனமசைரி லொடியு மிடைநடையை
யொழியு மொழியுமென வொண்சிலை
பபய மபயமென வலற நடைபயிலு
மரிவை மீர்கடைக டிறமினே.

(௩௮)

கூசு

கடை திறப்பு.

வேறு.

உபேசு.

பூவிரி மதுகர நுகரவும

பொருகய ஸிருகரை புரளவுங்
காவிரி யெனவரு மடநலீ
சனர நெடுநாடை திறமினே.

கயல்பீள்
உன் னுரியகயல்

(15 கூ)

கூளப வண்டலிடு **கலக வேறு கலககிண்**
கலக கொண்டைகளின்

மதியெ முந்துகனல சொரியுமென்
றளக பந்திமிசை யளிகள பந்தரிடு
மரிவை மீகடைக டிறமினே.

(சு0)

வேறு.

வாயிற சிவபபை விழிவாங்க

மலாககண் வெளுபபை வாயவாங்கத
தோயக கலவி யமுதளிபடீ
துங்கச ரபாடந திறமினே.

(சுக)

கோடு மிளமபிறையிற **வேறு**
வேறு குறுகிய முத்துதிரக

கொங்கை வடமபுரளச ஓசங்கமு நீரளகக
காடு குலைந்தலையக கைவனோ பூசலிடக
கலவி விடாமடவீ கடைதிற மின்றிறமின்.(சு2)

வேறு.

காஞ்சி யிருககக கலிங்கங் குலைந்த
கலவி மடவீ கழறசெனனி
காஞ்சி யிருககக கலிங்கங் குலைந்த
களப்போ பாடத திறமினே.

ஆள

கோழன்

நூடு.

(சு15)

கரு னு + கரு ம னு = கரு னு கரு ம னு = கரு னு ம னு

கலிங்கத்துப்பரணி.

கரு

இலங்கை யெறிந்த கருணா கரன்ற
னிகலவெஞ் சிலையின் வலிகேடபீ||
கலிங்க மெறிந்த கருணா கரன்றன்
களப்போ|| பாடற் திறமினே.

கரு னு கரு ம னு
(சச)

வேறு.

பேணுங் கொழுநா பிழைகளெலாம
பிரிந்த பொழுது நினைந்தவனாக
காணும் பொழுது மறந்திருப்பீ||
கனப்பொற் கபாடந் திறமினே.

(சரு)

வேறு.

வாச மாமுலைகண் மாபி லாடமுது
மலை தாழ்குழலின் வண்டெழுந
தூச லாடவிழி பூச லாடவுற
வாடு னீர்கடைக டிறமினே.

(சசு)

வேறு.

நேயக கலவி மயக்கததே
நிகழ்ந்த மொழியைக கிளிபுரைபய
வாயைப புதைக்கு மடநல்லீர்
மணிப்பொற் கபாடந் திறமினே.

(சஎ)

பொங்கு மதிககே தினநடுங்கிப
புகுந்த வறையை நிலவரைபென்
றங்கு மிருக்கப் பயப்படுவீ
ரம்பொற் கபாடந் திறமினே.

(சஅ).

வருவார் கொழுந ரெனத்திறந்தும்
 வாரார் கொழுந ரெனவடைத்துந்
 திருகுங் குடுமி விடிய்ளவுந்
 தேயுங் கபாடந் திறமினே.

(சக)

வேறு.

ஊடு வீர்கொழுநர் தங்கள் பான்முனி
 வொழிந்து கூடுதலி னுங்களைத்
 தேடு வீர்கடைக டிறமி நேவினிய
 தெரிவை மீர்கடைக டிறமினே.

(ரு0)

வேறு.

பண்படு கிளவியை யமுதெனப்
 பரவிய கொழுநனை நெறிசெய்க
 கண்கொடு கொலைசெய வருளுவீர்
 கனக நெடுங்கடை திறமினே.

(ருக)

வேறு.

பீழைநி னைந்துருகி யணைவு றுமகிழ்நா*
 பிரித லஞ்சிவிடு கண்கணீர்
 மழைத தும்பவிர றராயி லேயெழுது
 மடந லீர்கடைக டிறமினே.

(ருஉ)

வேறு.

நகராளு சிககும் வடமலைக்கு
 நடுவில வெளிக்கே வேடனைவிட

* "மகிணர்" என்றனும் பாடம்.

விடு, கிணறுக்து -
ஆக அந் = யயமெருக. ந க த ஆ = ம ஸ நியந்
கலிங்கத்துப்பணி. கலிங்கத்துப்பணி.
கள

டககா னகத்தே யுயிர்பறிப்பீ
ரம்பொற் கபாடந் திறமினே. (ருட)

சேககச சிவந்த கமுநீருஞ்
செகத்தி வினைஞ ராருயிரு
மொக்கச *செருகுங் குழன்மடவீ
ரும்பொற் கபாடந் திறமினே. (ருச)

கடைதீறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்தாழிசை-எசு.

* "செருகும்" எனவும் பாடம்.

2 ம்பு = வஞ்சம் - சூர்-காண்டம் = வயத்தின்பம் மம்
 சூர்-காண்டம்

௩. காடுபாடியது.

களப்போர் விளைந்த கலிங்கத்துக்
 கலிங்கர் நிணக்கூழ் களப்பேயி
னுளப்போ ரிரண்டு நிறைவித்தா
 ளுறையுங் காடு பாடுவாம்.

கலிங்கர் விளைந்த
 களப்பேயி
 (க)

வேறு.

வாரிந்த காரா கரிந்த சூரை
 'ய் சூரை' புகைந்த வீரை யெரிந்தவே
 யுலுரிந்த பாரா யெறிந்த பாலை
 யுலர்ந்த வோமை கலந்தவே.

சூர்வரை
 கலந்தவே

(உ)

உதிர்ந்த வெள்ளி லுணங்கு நெல்லி
 யொடுங்கு துள்ளி யுலர்ந்தவேல்
 பிதிர்ந்த முள்ளி சிதைந்த வள்ளி
 பிளந்த கள்ளி பரந்தவே.

உலர்ந்தவேல்

(ஈ)

வற்றல வாகை வறந்த கூகை
 மடிந்த தேறு பொடிந்தவேன்
 முற்ற லீகை முளிந்த விண்டு
 முரிந்த புன்கு நிராந்தவே.

கூகை = சூலகை
 பொடி

நரி வயாய் (ச)

வேறு.

தீய வககொடிய கான கத்தரை
 திறந்த வாய்தொறு நுழைந்துதன்

புடல்

யாடுவீ. சாயை புக்கவழி யாதெ னப்பரிதி
 தன்க ரங்கொடு திளைக்குமே.

சூரம். (ஐ)

ஆடு கின்றசிறை வெம்ப ருந்தினிழ
 லஞ்சி யக்கடு வனத்தைவிட்

கலிங்கத்துப்பராணி.

கக

டோடு கின்றநிழ லொககு நிற்குநிழ
லோரி டத்துமுள வல்லவே.

(கூ)

ஆத வம்பருகு மென்று நின்றநிழ
லங்கு நின்னுகுடி போனதப்
பாத வம்புனல பெருது ணங்குவன
பருகு நம்மையென வெருவியே.

சூதியா

மமம்.
வரவே
(எ)

வேறு.

சேந்நெ ருப்பினைத் தகடு செய்துபார்
செய்த தொக்குமச் செந்த னைப்பரப்
பந்நெ ருப்பினிற் புகைதி ரண்டதொப்
பல்ல தொப்புற வதனி டைப்புற.

(அ)

தீயின் வாயினீர் பெறினு முண்பதோர்
சிந்தை கூரவாய் வெந்து வந்துசெந்
நாயின் வாயினீர் தன்னை நீரொன
நவ்வி நாவினு னக்கி விக்குமே.

மமம், (கூ)

இந்நி லத்துளோ ரோக லாவதற்
கெளிய தானமோ, வரிய வானுளோ
ரந்நி லத்தின்மேல் வெம்மை யைககுறித்
தல்ல வோநிலத் தடியி டாததே.

செவ்வகட்டு

(க0)

வேறு.

இருபொழுது மிரவிபாழி புரவிவிசும்
பியங்காத தியமல்

வொருபொழுதுங் மயங்கினவே.

கரிதணங்காடுபாடியது ழந்நிற்று

(கக)

காடுதனைக் கட ஆகத் தாழிசை-கக.

வெண்ப
ஆது மனல் ஏன்னை க
புத்து விடும் கயல் பணது

காடு பாடியது.

லோடியினைத் துடல்வியர்த்த வியாவன்றோ
 வுகுபுனலும் பனிபு மையோ. (கஉ)

விம்முகடு, விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்
 குறித்தன்றோ விண்ணோர் விண்ணின்

மைமமுகடு முகிற்றிராயிட் டமுதவட்ட
 மாலவட்ட மெடுப்ப தையோ. (கங)

புகழி.

புகழி
 (கங)

வேறு.

நிலம்புடைபேர்ந் தோடாமே

கா கி

நெடுமோடி நிறுத்தியபேய்

புகழி

புலம்பொடுநின் றுயிர்ப்பனபோற்

புகழி

புகைந்துமரங் கரிந்துளவால். (கச)

வறறியபேய் வாயுலாந்து

*வறணுக்கை நீட்டுவபோல்

முறறியநீண் மர்ப்பொதும்பின்

† முதுப்பாமபு ‡ புறம்படுமே. (கரு)

விழிகழல வருபேய்த்தோ

கா கி

மிதந்துவரு நீரநீர்ச

சுழிகழல வருவதெனச

சூறைவளி சுழன்றிடுமால. (கக)

சிதைந்தவுடற் றுயி யு^{வா} சூழந^{வே} டியைச சூறை

சித்தசுழி யாதெ னப்பரிதி றாழியாற் செம்மை

— தன்க ரங்கொடு திளைக்குமே.

ஞிற்றசிறை வெம்ப ருந்தினிழ

‡ ஞ்சி யக்கடு வனத்தைவிட்

வாரு முளர்
 தம்.

மணி
புதைந்ததனிற் புகைபோர்த்த தழலே போலும்
போலாவேற் பொடிமூடு தழலே போலும். (௧௭)

மண்ணேடி யறவறந்து துறந்தங் காந்த
வாய்வழியே வேய்பொழியு முத்த மவ்வைய
கண்ணேடிச சொரிகின்ற கண்ணீ ரன்றேற்
கண்டி ரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும்.

கண்ணீர்
கண்ணீர்
கண்ணீர்

வேடித்தகழை விசைதெறிப்பத் தனாமேன் முடிதம
வீழ்ந்தனவத் தனாபுமுங்கி யழன்று மேன்மேற
பொடித்தவியர்ப் புள்ளிகளே போலும் போலும்
போலாவேற் கொப்புளங்கள் போலும் போலும்.

பல்காற்றிண் டிரைக்கரங்க டனாயின் மேன்மேற
பாய்கடல்க ணூக்குமதப் படர்வெங் காணிற்
செல்காற்று வாராமற காக்க வன்றே.

திசைக்கரியின் செவிககாற்று மதற்கே யன்றே.

முள்ளாறுங் கலலாறுந் தென்ன ரோட

முன்னொருநாள் வாளபயன் முனிந்த போரின
வெள்ளாறுங் கோட்டாறும் புகையான் மூட
வெந்தவன மிந்தவன மொக்கி லொககும். (௨௧)

வேறு.

அணிகொண்ட குரங்கினங்க

ளலைகடலுக் கப்பாலை

மணலொன்று காணாமல்

வரையெடுத்து மயங்கினவே.

(௨௨)

காடுபாடியது முற்றிற்று

ஆகத் தாழிசை-௧௧.

பாடுபாடியது மணல் இன்றி கடல் இன்றி
வெந்தவன் மிந்தவன் மொக்கி லொககும்.

ச. கோயில் பாடியது.

ஓதி வந்தவக் கொடிய கானகத்
 துறைய ணங்கினுக் கயன்வ குத்தவிப்
 பூத லம்பழங் கோபி லென்னினும்
 புதிய கோபி லுண் டதுவி ளம்புவாம். (க)

வட்ட வெண்குடைச் சென்னி மானதன்
 வாளின் வாயினுள் மறவி வாயிடைப்
 பட்ட மன்னர்தம் பட்ட மங்கையா
 பரும ணித்திருக கருவி ருத்தியே. (உ)

துவாநி நக்களிற் றுதிய ரோவலிற் சேமர்
 சுரிகை போர்முகத் துருவி நேரெதிர்த்
 தவாநி ணத்தொடக குருதி நீர்குழைத்
 தவர்க ருந்தலைச் சுவர டிக்கியே. (ங)

அறிஞர் தம்பிரா னபயன் வாரண
 மரசர் மண்டலத் தரண றப்பறித்
 தெறித ரும்பெருங் கருணை யுமபுகொண் சேமர்
 டெழுது தூணெடுத் திரமி யற்றியே. (ச)

கடித ழிந்துபோர் மிகிலை யிற்படுங்
 கரிம ருப்பினைத் திரடு லாமெனும்
 படிப ரப்பியப் பழுவு யானையின்
 பழுவெ லும்பினிற் பாவ டிக்கியே. (ஊ)

பய யாண. மீளி மாவுகைத் தபயன் முன்னொர்நாள்
 விருத ராசைப் பொருது கொண்டபோ

கலிங்கத்துப்பரணி.

உரு

ராளி வாரணங் கேழல் சீயமென்

றவைநி னாததுநா சிகைபி ருத்தியே.

(கூ)

துங்க *பத்திரிச செங்க ளத்திடைச்

சோள் சேகரன் வாளெ றிந்தபோா

வெங்க தக்களிற் றின்கு டத்தினால்

வெளிய டங்கவே மிசைக வித்தவே.

(எ)

வேறு.

கோள்ளிவாய்ப் பேய்காக்குங்

கோபுரமு நெடுமதிலும்

வெள்ளியாற் சமைத்ததென

வெள்ளெலும்பி னாற்சமைத்தே.

(அ)

காரிரும்பின் மகரதோ

ரணமாகக் கதப்பேய்க

ளோரிரண்டு கீழ்நாட்டி

நால் நாட்டி.

யோரிரும்பே மிசைவளைத்தே.

(க)

வேறு.

மயிறகமுத்துங் சமுத்திரிய மலர்ந்தமுகத

தாமரையு மருங்கு சூழ்ந்த

வெயிற்கமுத்து நிணகொடியு மிளங்குழ விட

மதிலல்

பசுந்தலையு மெங்குந் தூக்கி.

(க0)

பணியாத வழுதியர்தம் பாய்களிற்றின்

நாட்டியர்

செவிச்சுகு பலவுந் தூக்கி

நினை

மணியூச லெனமதுரை மகரதோ

ரணம்பறித்து மயித்து நாட்டி.

(கக)

*“பத்திரைச்” என்றும் பாடம்.

உச
1. க்கிசம்

கோயில் பாடியது.

பரிவிருத்தி யலகிட்டுப் பைங்குருதி

நீர் தெளித்து நிணப்பூச் சிந்தி

யெரிவிழித்த வீமவிளக் கெம்மருங்கு

மேற்றியதோ ரியல்பிற் றுலோ.

(கஉ)

வேறு.

சலியாத தனியாண்மைத் தறுகண் வீரா

தருகவரம் வரத்தினுக்குத் தக்க தாகப

பலியாக வுறுப்பரிந்து தருது மென்று

பரவுமொலி கடலொலிபோற் பரகரு மாலோ.

சோலலரிய வோமத்தீ வளர்ப்ப ராலோ

தொழுதிருந்து பழுவெலும்பு தொடர வாங்கி

வலலெரியின் மிசையெரிய விடுவ ராலோ

வழிகுருதி நெய்யாக வளர்ப்ப ராலோ. (கசு)

அடிககமுத்தி நெடுஞ்சிரத்தை யரிவ ராலோ

வரிந்தசிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ

கொடுத்தசிரங் கொற்றவையைப் பரவு மாலோ

குறையுடலங் கும்பிட்டு நிற்கு மாலோ. (கரு)

நீண்டபலி பீடத்தி லரிந்து வைத்த

[ணி

நெடுங்குஞ்சிச் சிரத்தைத்தன் னினமென் றெண்

யாண்டலைப்புள் ளருகணைந்து பார்க்கு மாலோ

வணைதலுமச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ. (ககூ)

வேறு.

கடனமைந்தது கருந்தலை யரிந்தபொழுதே

கடவதொன்றுமிலை யென்றுவினை யாடுமுடலே

யுடலவிழுந்திட நுகர்ந்திடவும் வந்துசிலபே

யுறுபெரும்பசி யுடன்றிட வுடன்றிரியுமே. (கஎ)

உடல் வலுத்தி னுகர்ந்திட அவத்திசிலே

உடல் வலுத்தி னுகர்ந்திட அவத்திசிலே

எனையே தீர்ப்பு கலிங்கத்துப்பரணி. ௨௫

புகழ்ந்துகொள புகங்குருதி யின்னுதலை [வான்
பலிகொளன்றகுர லெண்டிசை பிளந்துமிசை
முகழ்ந்துரு மெறிந்தன முழங்கவுடனே [வே.
மொகுமொகென்றொலி மிகுந்தமரு கங்கள்பல
வேறு.

தமருகங்கட்டு கின்றசகி
யின்கண்வருவா
ரமரியின்புறு மனாதிவரு
சாதுகர்களே.

கூட வரவாய் (கக)

படைவலங்கொடு புகந்தலை
யிடங்கொடனைவா
ரிடைமொழிந்திடை நுடங்கவரும்
யோகினிகளே.

(20)

வேறு.

வீங்குதலை நெடுங்கழியின் மிசைதோறுந்
திசைதோறும் விழித்து நின்று
தூங்குதலை சிரிப்பனகண் நிறங்குதலை
மறந்திருக்குகு சுழற்கட் சூர்ப்பேய்.

(21)

அரிந்ததலை யுடனமர்ந்தே யாடுகழை
யலைகுருதிப் புனலின் முழுக
விருந்தவுடல் கொளசுகால நிடுகின்ற
நெடுந்தூண்டி லென்னத் தோன்றும்.

(22)

வேறு.

கொல்வா யோரி முழுவாகக்
கொள்ளி வாய்ப்பேய் குழவிக்கு

உக

கோயில் பாடியது.

நல்வாய்ச் செய்ய தசைதேடி

நரிவாய்த் தசையைப் பறிக்குமால்.

(உக)

நிணமூந் தசையும் பருந்திசிப்ப

உகூ. 6

நெருப்பும் பருத்தி யும்போன்று

மென்று = மம்

பிணமும் பேயுஞ் சுடுகாடும்

கூந்த.

பிணங்கு நரியு முடைத்தரோ.

(உச)

கோயில்பாடியது முற்றிற்று.

ஆகத் தாழிசை - கஉ௦.

௩. தேவியைப் பாடியது.

—+X+—

உவையுவை யுளவென் றெண்ணி

யுரைப்பதெ னுரைக்க வந்த

வ்வையவை மகிழ்ந்த மோடி

யவயவம் விளம்பல் செய்வாம்.

கா 11)

(க)

வேறு.

ஒருமலை மத்துவலத் துலவு கபிற்றினுமற்

வாகு

புடம் துலகு பரித்தபணத் துரக வடத்தினுமப்

ஆடுபுடம்

பருமணி முத்துநினைத் துடுமணி தைத்தவினைப

பரிபுரம் வைத்ததளிர்ப் பதயுக ளத்தினளே. (2)

அருமறை யொத்தகுலத் தருணெறி யொத்தகுணத்

தபய னுதித்தகுலத் துபய குலத்துமுதற்

றிருமதி யொக்குமெனத் தினகர கெக்குமெனத்

திகழ்வத னத்தினிடைத் திலக வனப்பினளே. (3)

அரவொடு திக்கயமப் பொழுது பரித்தவிடத்

தடியிட வுட்குழியிட டசைவுறு மப்பொழுதிற்

றாணி தரித்ததெனப் பராணி பரித்தபுகழ்ச

புட

சயதர னைபரவிச் ச்திகொ ணடத்தினளே. (ச)

தணிதவ ளப்பிறையைச் சடைமிசை வைத்தவிடைத்

தலைவர் வனத்தினிடைத் தனிநுகர் தற்குநினைத்

தணிதவ ளப்பொடியிட டடைய விலைச்சினையிட

டமுத மிருத்தியசெப் பனைய தனத்தினளே. (ரு)

ஆடு
வெடு
மயத்
கடு

உய தேலியைப் பாடியது.

1. ப. 6

பரிவாக லத்தமுவிப் புணர்கல விக்குருகிப்
படர்சடை முக்கணுடைப் பரமர் கொடுத்தகளிற்
றுரியிசை யக்கரியிற் குடரொடு கட்செவிபிட்
டொருபுரி யிட்டிறுகப் புனையு முடுக்கையளே. (1)

2. உ

3. ம. 1

4. ம. 2

5. சிய

6. டி. 1

கலைவள ருத்தமனைக் கருமுகி லொப்பவனைக்
கரட தடககடவுட் கனக நிறத்தவனைச்
சிலைவளை வுற்றவுணத் தொகைசெக விட்டபரித்
திறலவ னைத்தருமத் திருவுத ரத்தினளே. (எ)

கவள மதககரடக கரியுரி வைத்தனைபிற
களிறு விருப்பறுமக் கனக முலைத்தரளத்
தவள வடத்திடைபிற் பவளமொ டொத்தெரியத்
தழலுமி முத்தரியத் தனியுர சுத்தினளே. (அ)

அரியு றிடற்றலையிட டலைகுரு திக்கெதிர்வைத்
தறவு மடுத்தசிவப் பதனை முழுத்திசையிற்
கரிகர டத்தொளையிற் கலுழி யிடைக்கமுவிச்
கருமை படைத்தசுடர்க் கரகம லத்தினளே. (ஆ)

7. சி. 1

சிமய வறாககனகத் திரளுரு கப்பரவைத்
திராகவ றிபபுகையத் திசைசுடு மப்பொழுதத்
திமய வறாத்தகைதற் கிருளு றிடற்றிறைவற்
கினிய தரத்தமுதக் கனியத ரத்தினளே. (க)

8. ம. 3

9. ம. 4

உருகுத் லொத்துலகத் துவமை யறச்சுழல்வுற்
றுலவு விழிக்கடைபட் டிடல்பகை யற்றொழியத்
திருகு தலைக்குழவிச் சிறுகுத லைப்பவளச்
சிறுமுறு வற்றரளத் திருவதத்தினளே. (கக)

கலிங்கத்துப்பரணி.

உக

வேறு.

அண்டமுறு குலகிரிக
ளவளொருகா லிருகாதிற்
கொண்டணியிற் குதம்பையுமாங்
கோத்தணியின் மணிவடமாம்.

(கஉ)

கைமமலாமே லம்மனையாங்
கந்துகமாங் கழங்குமா
மம்மலைக ளவள்வேண்டி
காகாத தொன்றுண்டோ.

புது.

(கங)

தேவியைப்பாடியது ழற்றிற்று.

ஆகத் தாழிசை - காநாந

கூ. பேய்களைப்பாடியது.

—+X+—

எவ்வணங்கு மடிவணங்க

விப்பெருமை படைத்துடைய

வவ்வணங்கை யகலாத

வலகை^{தனை} யினிப்பகர்வாம்.

(க)

வேறு.

பெருநெடு ம்பசி பெய்கல மாவன

பிறறை நானின்முன் னானின் மெலிவன

கருநெடு ம்பனங் காடு முழுமையுங்

காலுங் கையு முடையன போல்வன.

(உ)

வன்பி லத்தொடு வாதுசெய் வாயின

வாயி னுனிறை யாத வபிற்றின

முன்பி ருககின் முகத்தினு மேற்செல

மும்மு ழப்படு மம்முழந் தாளின.

(ஈ)

வேற்றெ லும்பை நரம்பின் வலித்துமேல

வெந்தி லாவிற கேயந்த வுடம்பின

கொற்ற லம்பெறு கூழில மெங்களைக்

கொள்வ தேபணி யென்று குரைப்பன.

(ச)

உள்ளொடுங்கி யிரண்டுமொன் றுகவே

யொட்டி யொட்டு விடாத கொடிற்றின

கொள்ளி கொண்டிரண் டேலிடை *யுள்புகிற்

†குன்றி தோன்றுவ போல விழிப்பன.

(ந)

* “யுள்புகிற்” எனவும் பாடம்.

† “குன்று” எனவும் வேறுபாடம்.

- வற்ற லாக வுலர்ந்த முதுகுகண்
 மரக்க லத்தின் மறிபுற மொப்பன
 வொற்றை வான்றொளைப் புற்றெனப் பாம்புட
 னுடும்பு †முள்புக் குறங்கிடு முந்திய. (கூ)
- பாந்த னூல்வன போலு முடன்மயிர்ப்
 பாசி பட்ட பழந்தொளை மூக்கின
 வாந்தை பாந்தி யிருப்பத் துரிஞ்சில்புக்
 கங்கு மிங்கு முலாவு செவியன. (கூ) ௨௧
- கோடு மேழியுங் கோத்தன பலலின
 கோம்பி பாம்பிடை கோத்தணி தாலிய
 தட்டி வாளைத் தகர்க்குந் தலையின
 தாழ்ந்து மார்பிடைத் தட்டு முதட்டின. (கூ) ௨௨
- அட்ட மிடட நெடுங்கழை காண்கிலென்
 னன்னை யன்னையென் றுலுங் குழுவிய
 வொட்ட வொட்டகங் காண்கிலென் பிள்ளையை (கூ) ௨௩
 யொககு மொககுமென் றொககலை கொள்வன. (கூ) ௨௪
- புயல ளிப்பன மேலு மளித்திடும்
 பொறக ரத்தப யன்புனி பின்செலக,
 கயலொ ளித்த கடுஞ்சுரம் போலகங்
 காந்து வெமபசி யிற்புறந் தீந்தவும். (கூ) ௨௫
- துஞ்ச லுக்கணித் தாமென முன்னமே
 சொன்ன சொன்ன துறைதொறும் பேயெலா
 மஞ்ச லித்தொரு காலக லாமலவ்
 வணங்கி னுக்கரு காக விருககவே. (கூ) ௨௬

† “முட்புக்” என்றும் பாடங்கொள்வர்.

ஆளைச் சீறு களிற்றப யன்பொருஉ
 மக்க ளத்தி லரசர் சிரஞ்சொரி இ
 மூளைச் சேற்று வழக்கவில் வீழ்ந்தற வழுவி லழுந்திட
 மொழிபெ யர்ந்தொரு கான்முட மானவும். (கஉ)^ய

அந்த நாளக் களத்தடு கூழினுக்
 காய்ந்த வெண்பல் லரிசி *யுரற்புக
 வந்து போதினிற் போதகக் கொம்பெனு
 முலக்கை பட்டு வலக்கை †சொற் றுனவும். (கங)

விருத ராச பயங்கரன் முன்றொர்நாள்
 வென்ற சக்கிரக் கோட்டத் திடைக்கொழுங்
 குருதி யுங்குட ருங்கல்ந் தட்டவெங்
 கூழ்தெ றித்தொரு கண்குரு டானவும். (கச)

வண்டல பாய்பொன்னி நாடனை வாழ்த்திமா
 மதுரை வெங்களத தேமது ரிககவட
 டிண்ட கூழொடு நாவுளு சுருண்டிபுக
 குள்வி முந்தற ஆமைக ளானவும். (கரு)

ஆளை சாய வடுபரி யொன்றுகைத^ய
^{உம்} ததத^யடைப்பரு வத்தப யன்பொருஉ-ஞ
 சேனை வீரர்நின் றார்த்திடு மார்பபினிற்
 றிமிரி வெங்களத் திற்செவி டானவும். (கக)

பண்டு தென்னவர் சாய வதற்குமுன்
 பணிசெய் பூத கணங்க ளனைத்தையுங்

* “யுரல்புக” எனவும் படிக்கவிடமுண்டு.

† “சொத்தானவும்” எனவும், “சொட்டானவும்” என
 வும் பாடபேதங்களுள்.

கலிங்கத்துப்பரணி.

கொண்டு வந்தபேய் குடிய போதி^லக
குமரி மாதர் பெறக்குற ளானவும்.

கலி
அப் பூகல் கலி
குய்ய கலி கலி
குய்ய
(கௌ)

பாக்கு மோதக் கடார மழித்தநாள்
பாய்ந்த செம்புன லாடியு நீந்தியுங்
குரக்கு வாதம் பிடித்த விதத்தினிற்
குடிய டங்கலுங் கூன்முது கானவும்.

கடந்தம

(கஅ)

சிங்க ளத்தொடு தென்மது ராபுரி
செற்ற கொற்றவன் வெற்றிகொள் காலையே
வெங்க ளத்தி லடுமடைப பேய்ககுலம
வேலை புக்கு விரல்க டிறந்தவும்.

(கக)

கட லப் பூகல்
பேய்களைப்பாடியது ழற்றிற்று.
கூகத் தாழிசை - கடுஉ
கலி
கலி
கலி
கலி

ஜாலம் = லலம் - சந்திர ஜாலம் = சந்திரன் சந்திரன்
 லலம் லலம் வந்தி வந்தி லலம் = சந்திர ஜாலம் வந்தி.

எ. இந்திரசாலம்.

இவ்வண்ணத் திருதிறமுந் தொழுதிருப்ப
 வெலும்பின்மிசைக குடர்மென் கச்சிற்
 செவ்வண்ணக குருகிதோய் சிறுபூதத்

தூபகுகாற் றொட்டி லிடே. (க)
 தூபகுகாற் றொட்டி லிடே.

பிணமெததை யானுசடுகுகிப் பேயணையை
 முறித்திடடுத தூய வெள்ளை

நிணமெததை விரித்துயர்ந்த நிலாத்திகமும்
 பானுசசய னத்தின் மேலே. (உ)

கோதபபு கெடுஞ்செழியா கெடும்பொழுதி
 லிடும்பிண்டி பால மேந்தி

யிடாகினிக ளிருமருங்கு மீசசோபபிப று லொட்டி
 பணிமாற விருந்த போழ்தின். (ஈ)
 லொட்டி லொட்டி

வேறு.

அடனாக வெலும்பெடுத்து நரமபிற் கடடி
 யடிககடியும் பிடித்தமரின் மடிந்த வீரா
 குடர்கூடி நிணச்சட்டை யிடடு நின்ற

கோயினு யகிடும்பேய் கும்பிட டாங்கே. (ச)
 று

செவ்வண்ணம்.

சுரகுருவின் றூதாகி யமன்பாற் செலவோன்

றுணித்துவைந்த சிரமன்று தின்ற பேயைச

சிரமரிய வதற்குறவா யொளித்துப் போந்த

சிலபேயைத் திருவிள்ளத் தறிதி யென்றே. (ஊ)

அப்பேயி னொருமுதுபேய் வந்து நின்றிங்
 கடியேனை விண்ணப்பஞ் செய்க வென்ற
 திப்பேயிங் கொருதீங்கு செய்த திலலை
 யென்கொலோ திருவுள்ள மென்னக கேட்டே.

வேறு.

அழைக்க வென்றலு மழைக்க வந்தணுகி
 யஞ்சி யஞ்சியுன தாணையிற்
 பிழைக்க வந்தனம் பொறுத்தெ மககருளசெய
 பெண்ண ணங்கென வணங்கவே. (௭)

அருத்தி பிற்பிழை நினைத்த கூளியை
 யறுத்த வன்றலை யவன்பெறப
 பொருத்தி யபிழை பொறுத்த னம்பிழை
 பொருத திலலையினி யென்னவே. (௮)

உயந்து போயின முவந்தெ மககருள
 வொன்றொ டொபபன வொராயிர
 மிந்தர சாலமுள சமறு வந்தினெ
 னிருந்து காணென விறைஞ்சியே. (௯)

னிடு

ஏற * நின்றிடு திருக்கண் வைத்தருள்செ
 யிககை யிறசில துதிககைபா
 மாறு யிககையி லழைக்க மறறவை
 மதகக ரித்தலைக ளானபா. (௧௦)

இக்க ரித்தலையின் வாயி னின்றிடு
 நீரகு தித்துரு மிடித்தெனக்

* “நின்னிடு” என்றதூஉம் பாடம்.

கொசுக ரித்தலகை சுற்ற மற்றிவை
குறைத்த லேப்பிண மிதப்பபா. (௧௧)

அடகக மன்றிது கிடக்க வெம்முடைய
வம்மை வாழ்கவென வெம்மைபா
கடகக மென்றபயன் வென்றி வென்றிகொள்
களப்பெ ரும்பரணி யின்றுபார். (௧௨)

துஞ்சி வீழ்துரக ராசி பாருட
றுணிந்து வீழ்குறை துடிப்பபா
ராஞ்சி யோடுமக யானை பாருதிர
வாறு மோடுவென நூறுபா. (௧௩)

அறற தோளிரை யலைப்ப பாருவை
யறாத நீள்குடா மிதப்பபா
ரிமந தாணரி யிழுப்ப பாரடி.
யிழுக்கு மூளையில் வழுக்கலபா. (௧௪)

நிணங்கள் பார்நிண மணங்க னிந்தன
நிலங்கள் பார்நில மடங்கலும
நிணங்கள் பாரிவை கிடகக நம்முடைய
பேய லாதசில பேய்கள்பார். (௧௫)

என்ற போதிவிவை மெய்யெ னுவுட
னிநுந்த பேயபதறி யொன்றன்ஓ
லொன்று காண்முறிய மேலவி முந்தடிசி
லுண்ண வெண்ணிவரு மண்ணின்மேல. (௧௬)

வேறு.

விழுந்து கொழுங்குரு திப்புன லென்று
வேறுங்கை முகந்துமுகந்

கலிங்கத்துப்பராணி.

111

தெழுந்து விழுந்தசை யென்று நிலத்தை
யிருந்து துழாவிடுமே.

(க௭)

கூற நிணத்துகில் பெற்றன மென்று

சுலாவி வெறுங்கையினு

கையே.

லற்ற குறைகதலை யென்று விசம்பை

யதுக்கு மெயிற்றினவே.

(12)

கயிற்றுறி யொப்பதொர் பேய்வறி தேயுடல

கௌவின தொக்கவினாந்

தெயிறறை யதுக்கி நிணத்திடு பேயக

நிலத்திரட

(ளிராத்து)நிராத்தனவே. மெய்யுடே (13)

முறம்பல போல நகங்கண் முறிந்து

முகஞ்சித ருமுதுகுந்

கிறம்ப விலாவிறல யோகினி மாதா

சிரித்து முலாவுவரே.

வயலதே. (20)

அககண மாளு மணங்கினை வந்தனை

க.ந.சி

செயது கணங்களெலா

மிககண மாளு மினித்தகீர் விசசை

யெனசகை விரித்தலுமே.

விரித்தலுமே. (21)

வேற.

கோறவாகோன் வாஸபய னறிய வாழுங்

குவலயத்தோர் கலையனைத்துங் கூற வாங்கே

கற்றுவந்தார் கற்றவவன் காணு மாபோற்

கடைபோகக் கண்டருளென் கல்வி யாரே. (22)

பெயர்

பெயர்

வணங்குதலுங் கணங்களெலா மாயப் ப் பாவி
 மறித்தெம்மை மறுசூடு சுடுவை யாகி
 ணங்கரசி னுனையென வணங்கு மிப்போ
 தவைதவி ரெங் கிவைகறறா யென்ன வாங்கே. (1)

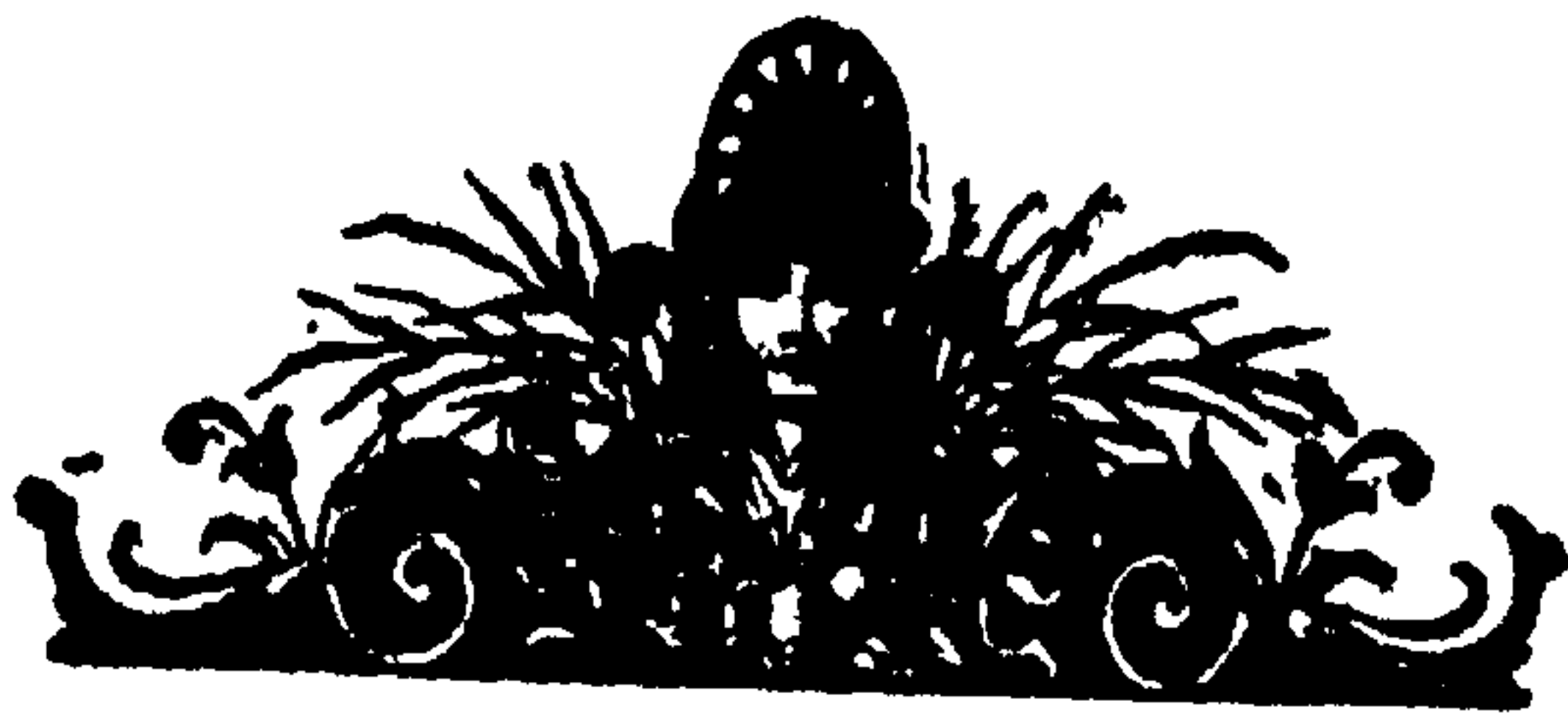
முடிபு

நின்முனிவுஞ் சுரகுருவின் முனிவு மஞ்சி
 நிலையரிதென் றிமகிரிபுக கிருந்தேற் கெளவை
 தன்முனிவு மவன்முனிவுந் தவிர்க வென்று
 சாதனமந் திரவிசசை பலவுந் தந்தே. (2ச)

உன்னுடைய பழவடியா ரடியா டெய்வ
 வருத்தினாயோ கினியென்பா ளெனக்கு நன்மை
 யின்னமுள கிட்பபனவிங் கிருக்க வென்ன
 யானிருந்தேன் சிலகால மிருந்த நாளில. (2ரு)

இந்திரசாலம் முற்றிற்று.

ஆகத் தாழிசை-கள.

2. இராச பாரம்பரியம்.

+~*~*~*

சேண்டுகொண்டுகரி காலனொரு * காலினிமயச
 சிமயமாலவரை திரித்தருளி மீளவதனைப
 பண்டுநின்றபடி நிற்கவிது வென்றுமுதுகிற
 பாய்புகுகுறி பொறித்தது மறித்தபொழுதே. (1)

காலமும்மையு முணர்ந்தருளு நாரதனெனுங்
 கடவுள்வேகமுனி வந்துகடல சூழபுவியினி
 போலுமன்னருள ரல்லரென வாசிபுகலாப [ன.
 புகலவதொன்றுளது கேளரச வென்றுபுகலவா

பண்டுபாரத மெனுங்கதை பராசரன்மகன
 பகர்வெங்கரி முகன்பரு மருப்பையொருகைக்
 கொண்டிமேருசிக ரத்தொரு புறத்திலெழுதிக
 குவலயமெபறு தவப்பய னுரைப்பவரிதால. (2)

பாரதத்தினுள் வாயு பவிதரகதையேம 30
 பரமனற்சரிதை மெய்ப்பழைய நான்மறைகளே
 நேரதற்கிதனை நான்மொழிய நியுமெழுதி
 நெடியகுன்றின்மிசை யோரிசைவ தானகதையே.

அதன்முதற்கண்வரு மாகிமுதன மாயனிவனே 27 யுட்புத்த
 யபரமேயமெனு மெய்ப்பரியம தாகவுடனே நா முக...
 பதமுழிப்பதம். வருககவரு பாதுமதுவும சு இய ந சூ 4..
 பாதுமானசில பார்புகழ வந்தவவையும. (3) 100

அநதமுடபட விருககமவ் விருக்கின்வழியே
 யாகிவந்தவவ் வருக்கமும் வருக்கமுமுதும

* "நானிவி" என்றும் பாடம்.

5. நாமாயனம்மமல்கிவெய்யு-சுடையகம
 அசுடையய. 20 100

பதம், பாதும, அதும, வடுகம், அட்டகம், காரிவு

வந்தவட்டகமு மொட்டரிய சங்கிதைகளும்
வாய்மைவேதியர்க டாம்விதி யெனும்வகையுமே.

கமலயோனிமுத லாகவரு முங்கண்மரபிற்
காவன்மன்னவர்க ளாகிவரு கின்றமுறையா
ல்மலவேதமிது காணுமிதி லாரணநிலத்

தமலனேயபய னாகிவரு கென்றருளியே. (எ)

தமலனேயபய
அரணியேள்வியி * லகப்படு மகண்டவுருவா

யரவணைத்துயிலு மாதிமுத லாகவபயன்
றரணிகாவலள வஞ்செல மொழிந்துமுனிவன்

முனைமுந்தருள மாமுனி மொழிந்தபடியே. ()

ஆகிமாலமல நாபிகம லத்தயனுதித்
தயன்மரீசியெனு மண்ணலை யளித்தபரிசுங்
காதலகூர்தரு மரீசிகக னாகிவளருங்
காசிபன்கதி ரருக்கனை யளித்தபரிசும். (க)

அவ்வருககன்மக னாகிமனு மேதினிபுரந்
தரியகாதலனை யாவினது கன்றுநிகரென்
றெவ்வருககமும் வியப்பமுறை செய்தகதையு
மிககுவாகுவிவன் கைமந்தனென வந்தபரிசும். ()

இக்குவாகுவிவின் மகன்புதல்வ னெனவுரவோ
னிகலுவோனிக லுரஞ்செய்து புரந்தரென்னுஞ்
சககுவாயிர முடைக்களிற் வாகனமெனத்
தானிருந்துபொரு தானவரை வென்றசயமும். ()

* "லகப்படவ" எனவும் பாடம்.

ஆதி இளசு பாரம்பரியம் ஆர்து * ஆதி இளசு பாரம்பரியம்
பாரம்பரியம்.

* மூலமணம் மயகேய விவதகலையாகத் தமன்மேல
 வென்றிசூண்டவனும் என் தியகேயே கொண்டவிதமும்

கலிங்கத்துப்பரணி.

சக

ஒருதுறைப்புனல சினப்புலியு மாணமுடனே
 யுண்ணவைததவர வோலுலகில் வைத்தவருளும்
 பொருதுறைத்தலை புகுந்துமுசு குந்தனிமையோர்
 புரமடங்கலு மரண்செய்து புரந்தபுகழும். (கஉ)

மந்திர

கடவுள்வானவர்க ஞுண்ணவருள் செய்தகதையு
 முடலகலக்கற வரிந்துதசை யிட்டுமொருவ
 னொருதுலைபுறவொ டொக்கநிறைபுககபுகழும்.

மருதகய
 உன்

சும

கராதிராசன்முத லாகவரு சோழன்முனநாட்
 சோழமண்டல மமைத்தபிற கேழுலகையு
 மிராசகேசரி புரந்துபர கேசரிகளா
 மிருவராணைபுலி யாணையென நின்றவிதுவும். ()

காலனுக்கிது வழக்கென வுரைத்தவவனுங்
 காவிரிப்புனல சொணர்ந்தவவ னும்புவனியின
 மேலனைததுலகு மிவ்வகில லோகமுமெலாம் [றலும.
 வென்றுகொண்டவ னுமென்றிவாகள்கொண்ட வி

புலியெனகொடியி லீந்திரனை வைத்தவவனும [னும்
 புணரியொன்றினைடை யொன்றுபுக விட்டவவ
 வலியினிக்குருதி யுண்கென வளித்தவவனும்
 மூலமணம் மயகேய விவதகலையாகத் தமன்மேல
 வென்றிசூண்டவனும் என் தியகேயே கொண்டவிதமும்

சுந்திர
 உருதி
 புது
 பந்த

தேங்குதுங்கெயி லெறிந்தவவ னுஞ்சுடர்மணித்
 திரள்விமானமது வான்மிசை யுயர்த்தவவனுந்.
 தாங்கள்பாரத முடிப்பளவு நின்றதருமன்
 நன்கடற்படை தனக்குதவி செய்தவவனும்.(கஎ)

புது

* "வாதிராசனை" யெனவும் பாடம்.

வே

தளவழிக்குநகை மேல்விழி * பிலத்தின்வழியே
 தனிநடந்துரகர் † தங்கள்பதி கொண்டவவனுங்
 களவழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்யவுதியன்
 கால்வழித்தளையை வெட்டியர சிட்டவவனும்.()

தளவழிக்குநகை
 தனிநடந்துரகர்
 தங்கள்பதி

சேரன்: கணபதிமேல்
 பாபநா

என்றுமற்றவர்க டங்கள்சரி தங்கள்பலவு
 மெழுதிமீளவிதன் மேலவழுதி சேரன்மடியத்
 தன்றனிககளி றணைந்தருளி வீரமகடன்
 றனதடங்கொடு தன்புய மணைந்தபரிசும். (கக)

வேறு.

தொழுது மன்னரே கரைசெய் பொன்னியிற
 ரொடர வந்திலா முகரி யைப்படத்
 தெழுது கென்றுகண் டிதுமி கைககணென்
 றிங்க ழிக்கவே யங்க ழிந்ததும். (20)

தொழுது
 கென்றுகண்

தத்து நீர்வரால குருமி வென்றதுந்
 தழுவு செந்தமிழ்ப் பரிசில் வாணர்பொன்
 பத்தொ டாறுநா ருயி ரம்பறப்
 பண்டு பட்டினப் பாலை கொண்டதும். (21)

ஒருவர் முன்னொர்நா டந்து பின்செலா
 வுதியா மன்னரே மதுரை மன்னரென்
 றிருவர் தம்மையுங் கிழிகள் சுற்றுவித்
 தெரிவி ளக்குவைத் திகல்வி னைத்ததும். (22)

ஒருவர்
 முன்னொர்நா

* "தளவழிக் குகையினிற் பொழி" எனவும்,
 † "தங்கண்மணி" எனவும் பாடபேதங்களுள்.

* கால்வழித்தளையை வெட்டியர சிட்டவவனும்
 களவழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்யவுதியன்
 கால்வழித்தளையை வெட்டியர சிட்டவவனும்.

கலிங்கத்துப்பரணி.

சா. வி. தி. த. சா.

வேழ மொன்றுகைத் தா^{வி}ன் விண்ணின்வாய்
விசைய டங்கவு மசைய வென்றது
மீழ முந்தமிழக கூட லுஞ்சிதைத்
திகலக டந்ததோ ரிசைப ரந்ததும். (உரு)

சதய நாள்விழா வுதியர் மண்டலந்
தன்னில வைத்தவன் றனியொர் ழாவின்மே
லுதய பானுவொத் துககை வென்றகோ
னெருகை வாரணம் பலக வாந்ததும். (உச)

களிறு கங்கைநீ ருண்ண மண்ணையிற
காய்சினத்தொடே கலவு செம்பியான
குளிறு தெண்டிணைக் குரைக டாரமுங்,
கொண்டு மண்டலங் குடையுள் வைத்ததும். ()

கம்பி லிசசயத் தம்ப நட்டதுங்
கடிய ரண்கொளகல யாணா கட்டறக
கிமபு ரிபபணைக கிரியு கைத்தவன்
கிரிக * ளெட்டினும புளிபொ றித்ததும். (உசு)

ஒருக ளிறறின்மேல வருக ளிறறையொத்
துலகு யக்கொளப பொருது கொப்பையிற
பொருக ளத்திலே முடிந வித்தவன்
புவிக விபபதோ குடைக வித்ததும். (உ௯)

வேறு.

பனுவலுக்கு முதலாய வேத நான்கிற்
பண்டுரைத்த நெறிபுதுககிப் பழையா தங்கண்

* "ளேழினும்" என்றும் பாடமோதுப.

சா. வி. தி. த. சா.

இராச பாண்டியர்.

மனுவினுக்கு மும்மடிநான் மடிபாஞ் சோழன்

* மதிக்குடைக்கீ ழறந்தளிர்ப்ப வளர்ந்த னாறும்.

குந்தளனாக் கூடற்சங் கமத்து வென்ற

கோனபயன் குவலயங்காத் தளித்த பின்னை

யிந்தநிலக் குலப்பாவை யிவன்பாற் சேர [றி.

வென்னதவஞ் செய்திருந்தா ளென்னத் தோன்

எவ்வளவு திரிபுவன முளவாய்த் தோன்று

மெவ்வளவு குலமறைக ளுளவாய் நிற்கு

மவ்வளவு திகிரிவரை யளவுஞ் செங்கோ

லானைசெலல வபயன்காத் தளிக்கு மாறும். ()

வேறு.

இப்புறத்திமய மாலவராயின் மார்பினகலத்

தெழுதினெழுது தற்கரிய வேதமெழுதி

யொப்பறத்தனது தொன்மரபு மம்மரபின்மே

லுரைசெய்பல்புகழுமொன்றுமொழியாதபரிசே.

எழுதிமற்றுனாசெய் தவரவர்கள் செய்பிழையெலா

மெமர்பொறுக்கவென விபபடி முடித்தவிதனைத

தொழுதுகற்றன மெனத்தொழுது செலலுமளவிற்

சோழவம்சமிது சொன்னவறி வென்னவழகோ.

வேறு.

வையகமாங் குலமடநதை மன்னபயன்

றன்னுடைய மரபு கேட்டே

*“வளங்குடைக்கீ ழறங்கனிக்க” எனவும் பாடங் கோட வியலும்.

கலிங்கத்துப்பராணி.

சடு

யையனையான் பெறறெடுக்க வப்பொழுது
மிப்பொழுதோத் திருந்த தில்லை.

(17 18)

உலகையெலாங் காசுகின்ற வொருகவிசை
சயதுங்கன் மரபு கீர்த்தி

யலகையெலாங் காசுகின்ற வமமைபு
தலங்காப்பா னவலே யொனலி.

(19 20)

இராசபாரம்பரியம் முற்றிற்று.

ஆகத் தாழிசை-2 ௪௬.

கூ. பேய்முறைப்பாடு.

— ஈ. —

ஆறுடைய திருமுடியா னருளுடைய
 பெருந்தேவி யபயன காக்கும்
 பேறுடைய பூதமாப பிறவாமற
 பேய்களாப பிறந்து கெட்டேம. (க)

ஆகாபப ரொங்களை யறிந்தருளிக
 காப்பதல்லா லடையப பாழா
 மூகாக்கு மதிலவேண்டா வுயிராதத
 வுடம்பினைவிட டோடிப போதும. (உ)

ஓய்கினறே மோயவுக்கு மினியாறறே
 மொருநானைக கொருநா னைங்க
 டேய்கினற படிதேயந்து மிடுக்கறறேஞ
 செறறலு முயய மாட்டோ (ஈ)

வேறு.

வேகைக்கு விறசானே மெலியா நினறே
 மெலிந்தவுட ரீப்பதற்கு விடுகுங் காணேஞ
 சாகைக்கித தனையாசை போதும, பாழிற
 சாக்காடு மரிதாகத் தந்து வைத்தாய. (ச)

வேறு

சாவத்தாற பெறுதுமோ சதுமுகனறான
 கீழநாங்கண் மேனாட செயத
 பாவத்தா லெமவபிறற்ற பசியைவைத்தான
 பாவியேம பசிக்க விலலேம. (ரு)
 பதிட்டகன் துன்பம்.

வேறு.

உத்தர்

புத்திகளாய்க் காற்றடிப்ப நினைநி லாமம்
 பறகுகின்றேம் பசிககலைந்து பாதிநாககு
 முதிகளிற் பாதியுந்தின் றெறுவா யானே
 முனக்கடிமை யடியேமை யோடப் பாராய். (க)

வேறு.

அகலங்க னமசகிரங்கா னரசரிடுந்
 திறைககருளவா னவன்றன் யானே.
 நிகளம்பூண் டனவடியே நெடுமபசியா
 னறவுலாந்து நெறரு யறறேம். (எ)

மூகசருகே வழுநாறி முடைநாறி
 யுத்திகளுந் துடிப்ப வாயை
 யீக்கதுவுங் குறியா லுய்ந் திருகுகின்றே
 டன்றுகி லின்றே சாதும. (அ)

வேறு.

என்றுபல கூளிக
 ளிரைத்தூரைசெய போத்த
 தன்றிமய வெறபினிடை
 நின்றவரு மபபேய். (க)

கைதொழு திறைஞ்சியடி
 யேன்வடக லிங்கத்
 தெய்திய விடத்துள
 நிமித்தமிவை கேண்மோ. (க0)

மணன் = கோட்டான்.

சுடி

பேய்முறைப்பாடு.

வேறு.

மதக்கரி மருப்பிற மதம்புலரு மாலோ
மடப்பிடி மருப்பெழ மதம்பொழியு மாலோ
கதிர்ச்சுடர் விளக்கொளி கறுத்தெரியு மாலோ
காலமுகில் செங்குருதி காலவரு மாலோ. (கக)

வாமுர சிருந்துவறி தேயதிரு மாலோ
வந்திரவி வந்திரவில் வானிலிடு மாலோ
வோர்மனையி லாமனெழு வோரியமு மாலோ
வோமவெரி யீமவெரி போலெரியு மாலோ. (கஉ)

பூவிரியு மாலைகள் புலால்சமமு மாலோ [லோ
பொன்செய்மணி மாலையொளி போயொழியு மா
வோவிய மெலாமுடல் வியாபபவரு மாலோ
ஆறுபுனல செங்குருதி நாறவரு மாலோ. (கங)

வேறு.

எனாவுரை முடித்ததனை
யென்கொல்வினை வென்றே
வினாவுரை தனக்கெதிர்
விளம்பின ளணங்கே. (கச)

வேறு.

உங்கள் குறியும் வடகலிங்கத்
துள்ள குறியு முமக்கழகே
நங்கள் கணிதப் பேய்கூறு
நனவுங் கனவுஞ் சொல்லுவாம. (கரு)

கலிங்கத்துப்பரணி.

சுத

வேறு.

நீருபரணி வென்றவக ளங்கன்ம,க யானேதி +
ளங்களொடு நிற்பனவதர்

கொருபரணி யுண்டென வுரைக்கண வுரைப்படி
யுமக்கிது கிடைக்குமெனவே. (கக)

தடித்தன மெனத்தலை தடித்தன மென்பபல
தனிப்பன களிப்பவெனவே
நடித்தன நடிப்பவளி யுறான கொடி மறையு
நனைத்தன வுதட்டினுடனே. (கஎ)

விலக்குக விளைத்தன விளைத்தன வெனககளி
விளைத்தன விளைத்தன விலை

புதியான
உண்டாகிய
கவகத்தின

வலக்குக வடிக்கடி சிரிக்கண வயாத்தகண
பசித்தபசி யறப்பசியோ.

புறத்தகண
(கஆ)

வேறு.

ஆடியிரைத் தெழு கணங்க
ளணங்கேபிக கலிங்கககூழ்
கூடியிரைத் துண்டொழியுந
கூடாரப போதுமோ.

புறத்தகண

புறத்தகண

(கக)

போதும்போ தாதெனவே
புடைப்படல மிடவேண்டா
வோதஞ்சு ழிலங்கைப்போக
கொடழரடடி கலிங்கப்போ.

புறத்தகண

(20)

புறத்தகண

பெய்ழறைப்பாடு ழிநீர்ந்து.

ஆகத்தாழிசை-உருக.

+XXXX+

ய. அவதாரம்.

~*~*~*~

அன்றிலங்கை பொருகழித்த வவனேயப,
பாரதப்போ முடித்துப், பின்னை
வென்றிலங்கு கதிராழி விசயதர
வெனவுதித்தான் விளம்பக கேண்மின். (க)

தேவலாங்குறையிரப்பத தேவகிதன்
றிருவயிற்றில் வசுதே வற்கு
மூவுலகுந் தொழநெடுமான் முன்னொருநா
ளவதாரஞ் செய்த பின்னை. (உ)

வேறு.

இருண்முழுது மகற்றுமவிது குலத்தோன் நேவி
யிகலவிளங்கு தபுனகுலத் திராச ராச
னருடிருவின் றிருவயிற்றில வந்து தோன்றி
யாளிலையி னவதரித்தா னவனே மீள. (ங)

வேறு.

வந்தருளி யவதாரஞ் செய்தலுமே
மண்ணுலகு மறைக னுன்கு
மந்தரநீங் கினவென்ன வந்தரதுந்
துமிமுழங்கி யெழுந்த, தாங்கே. (ச)

அலர்மழைபோன் மழைபொழிய வதுகண்டு
கங்கைகொண்ட சோழன் நேவி
குலமகடன் குலமகனைக் கோகனத
மலர்க்கையா னெடுத்துக் கொண்டே. (ஊ)

கலிங்கத்துப்பரணி.

புத்தமாலும் அநடயாளம் . ப . ப .
அவனிவாக்குப புத்திரனா மடையாள

மவயவத்தி * னடைவே நோகதி
யிவனெமககு மகனாகி யிராசிசுலம
பாரிககத தகுவ னென்றே..

(க)

வேறு.

திங்களி னிளங்குழ வி ரெமமலீவ னென்றுஞ்
செய்யபரி திககுழவி னாயனிவ னென்றுந
தங்களிள் மகிழந்திரு குல, த, சா, தாமுந்
தனி, த, தனி யுவப்ப, தா, தவப்பயனு மொத்தே.

சினபபுலி வளாப்பதொா சிறுபாபுலியு மொத்தே
திரை ககளி றணைப்பதொா தனிக களி யுமொத்தே
யனைத்தறமு மொககவடி வைக்கவடி வைத்தே
யறத்தொடு † மறத்துறை நடக்கநடை கறறே.()

பண்டுலக தேவனா ி குகிநில ராதின
படாகலையு மாயனிவ னென்றுத ி விவாத க
தணடு, தனு வாளபணில நேமி யொறு நாம, த
தன்படைச ளானதிரு வைமபடை தரித்தே. (க)

தாயாதரு பானமுலை சூரககவரு நானோ
தானுமுல கத்தவா தமககருள சாந்தே
தாயமனு வுபுஞ்சருதி யும்பொருள விளங்கிச
சொறகடெரி யத்தனது சொறகடெரி வித்தே.()

வேறு.

திருமாரபின் மலாமடநதை திருக்கமுத்தின்
மங்கலநா னென்ன முந்நூற்

* “ னடைய” எனவும் பிரதிபேதம்.

† மனுத்துறை” என்றும் வேறு பாடமுண்டு.

பெருமார்பின் வந்தொளிரப் பிறப்பிரண்டா
வதுபிறந்து சிறந்த பின்னர். (சக)

போதங்கொண் மாணுருவாய்ப் புவியிரங்க பிழம்பு
வஞ்ஞான்று புசன்று கொண்ட புள்ளு ஞாந்த
வேதங்க ணுன்கினைபும் வேதியர்பாற்
கேட்டருளி மீண்டு கற்றே. (சு2)

நிலைவாழ்வைப் பெறனமககு மணித்தென்று
நிலப்பாவை சுளிப்ப விந்தத்
துறைவாளைப் புயத்திருத்தி யுடைவாளைக்
திருவறாபி னொளிர வைத்தே. (கந)

வேறு.

சரிரு மருப்புடைய வாரண முகைத்தே
யிரந்திர னெதிரந்தவரை வென்றுவரு மேயா
வேளரிரு மருப்புடைய வாரண முகைத்தே
யொன்னலரை வெல்லொன வன்ன துபயின்றே.

இறறைவரை யுஞ்சேல வருகுகொரு நாள்போ
லேழ்பரி யுகைத்திரு ளகற்றிவரு மேயா
வெறறைவய மானடவி யித்தரை வளாகத்
துற்றவீரு மர்ப்புனை மந்தது பயின்றே. (கரு)

சுககிர முதற்படையொ ளாந்துமுத னுளே
தன்னுடைய வானவத னுலவை நமக்குத
திக்குவிச யத்தின்வரு மென்றவை பயிற்றிச்
செங்கைமலர் நொந்தில சுமந்தில தணக்கே. (கக)

கலிங்கத்துப்பராணி.

கலி

வேறு.

உரைசெய்ப்பல கல்விகளி னுரிமைபல சொல்லுவதெ
 ஃனுவமையுரை செய்யினுலகத்
 தரசருள ரல்லரென வைவபுகழ மல்குகலை
 யவையவைகள் வலலபிறகே. (க௭)

இசையுட னெடுத்தகொடி யபயனவ னிக்கிவனை
 யிளவரசில வைத்தபிறகே
 திசையரச ருக்குரிய திருவினை முகப்பதொரு
 திருவுள மடுத்தருளியே. (க௮)

வளர்வதொர் பதத்தினிடை மதகரி முகத்தினிடை
 வளைபுகிர் மடுத்துவிளைபா
 டிளவரி யெனப்பகைஞ ரெதிர்முனை களைககிழிய
 வெறிபடை பிடித்தருளியே. (க௯)

குடதிசை புகககடவு குரகத விதத்திரவி
 குறுகலு மெறிக்குமிருள்போல
 வடதிசை முகத்தரசர் வருகத முகத்தனது,
 குரகத முகைத்தருளியே. (க௯)
 ப.ம்.
 ம.க.த.க.ல.

புரமெரி மடுத்தபொழு ததுவிது வெனத்திகிரி
 புகையெரி குவிப்பவயிசுந்திர
 கரமெரி மடுத்தரசர் கரமெதிர் குவிப்பதொரு
 கடவரை தனைககடவியே. (2.க.)
 வேய.உ.ஸ்.
 (2.க.)

குளமுதிர மெத்தியதொர் குரைகடல கடுப்புவெதிர
 குறுகலர்கள் விட்டகுதிராத

கனகாபட்டம் மத்தியமா காளத்தி ௨ம் கட்ட.
நினைவுகளை ஓர்வர்ப்பு.

சே

அவநாமம்.

தள்முதிர வெட்டியொரு செருமுதிரவொட்டினர்க
டலைமலை குவித்தருளியே. (௨௨)

வேறு.

மனுக்கோட்ட மழித்தபிரான்
வளவர்பிரான் றிருப்புருவத்
தனுக்கோட்ட நமன்கோட்டம்
பட்டதுசக் கிரக்கோட்டம். (௨௩)

பும் அம்ம.
நெய்யம்

வேறு.

சரிக்ளந்தொறுந் தங்கள் சயமக

* டன்னை மன்னப யன்கைப் பிடித்தலும

பரிக ஞங்களி றுந்தன ராசியும் வேயல்

பா. பாரி போகங் கொடுத்தனா பார்த்திபா. (௨௪)

பொருத ராதிபா, ஈண்கள சிவந்தில

போரி லோடிய காலகள் சிவந்தன

விருத ராச பயங்கரன் சிங்கையில

வேல்சி வந்தது கீர்த்தி வெளுத்ததே. (௨௫)

வேறு.

மாவுகைத் தொருதனி யபய னிப்படி

வடதிசை மேற்செல மன்னர் மன்னவன்

மேவருக் கரசனாய் விசும்பின் மேற்செலந்

தென்றிசைக குப்புருந் தன்மை செபபுவாம. ()

வேறு.

மறையவர் வேள்வி குன்றி

மனுநெறி யனைத்து மாறித்

* டம்மை" யெனவுஞ்சில பிரதிகளிற் காணலாம்.

கலிங்கத்துப்பரணி.

௧௦௦

துறைகளோ ராறு மாறிச

சுருதியு முழுகக மோயந்தே.

(௨௭)

சாதிக ளொன்றோ டொன்று

தலைதடு மாறி யாரு

மோதிய நெறியி னிலலா

தொழுககமு மறந்து போயே.

(௨௮)

ஒருவரை யொருவா கைம்மிக

கும்பாதங் கோயில சோம்பி

யரிவையா கறபுச சோம்பி

கறபு மறதி. ஈய்.

யரண்கரு மழிய வாங்கே.

(௨௯)

* —

கலியிருள் பரந்த காலைக

கலியிருள் கரக்கத் தோன்று

மொலிகட லருக்க ினன்ன

வுலகுய்ய வந்து தோன்றி.

(௩௦)

காபபெலா முடைய தானே

படைப்பதுங் கடனாக கொண்டு

கோபபெலாங் குலைந்தோரா தம்மைக

குறியிலே நிறுத்தி வைத்தே.

௩௦-௬ ஓர்

(௩௧)

விரிபுனல வேலை நான்கும்

வேதங்க ணன்கு மார்ப்பத்

திரிபு வனங்கள் வாழத்தத்

திருவழி டேகஞ் செய்தே.

(௩௨)

வேறு.

அறைகடல்ரர ரப்பொழு

தமிழிசையறு கெடுத்திட

100

அன்புநாயகி

மறையவர்முடி யெடுத்தனர்
மனுநெறிதலை யெடுக்கவே.

(151)

நீராமணிபல குயிற்றிய
நெடுமுடிமிசை விதிப்படி
சொரிபுனலிடை முளைத்தன
துறைகளினற மனைத்துமே.

(152)

பொதுவறவுலகு கைக்கொடு
புலிவளர்கொடி யெடுத்தலு
மதுமுதலகொடி யெடுத்தன
வமரர்கண்முழ வெடுக்கவே.

(153)

குவிகைகொடரசர் சுற்றிய
குரைகழலபயன் முத்தணி
கவிகையினில வெறித்தது
கலியெனுமிரு ளொளித்ததே.

(154)

வேறு.

அரணுறையும் * படிமலைக
ளடையவிளங் கினவனையோ
நெருந்தனிவெண் குடையுலகி
லொளிகொணலந் தருநிழலில்.

(155)

அரிதுயிலும் படிக்கடல்க
ளடையவிளங் கினகவினி
நெருகருவெங் கலிகமுவி
யுலவுபெரும் புகழ்நிலவில்.

புகழ்நிலவில்
கடல் கல் எல்லாம்.
நெருந்தனிவெண்
குடையுலகி
யுலவுபெரும்
புகழ்நிலவில்.
(156)

* "அரணுறையும்" என்றும் பாடல் கொள்ப.

* இவளது இடைநிழலில் ளொளி
இல் மலைகள் எல்லாம் இரையடுமாண்

கலிங்கத்துப்பரணி.

கலி

நீழலிலடைந் தனதிசைக
 னெறியிலடைந் தனமறைகள்
 கழலிலடைந் தனருதியர்
 கடலிலடைந் தனர்செழியர்.

இனி. ௫௩ - ௫௫

செயர்
 யாண்டிய (சுக)

கருணையொடுந் தனதுபய
 கரமுதவும் பொருண்மழையி
 னரணியமந் திரவனல்க
 ளவையுதவும் பெருமழையே.

இக்கலிங்கத்துப்பரணி
 காக் (சு) ௫௫ - ௫௬
 வந்தன.

பரிசிலசுமந் தனகவிகள்
 பகடுசுமந் தனதிறைக
 ளரசுசுமந் தனவிறைக
 ளவனிசுமந் தனபுயமும.
 வேறு.

யாண - ௫௬.

(சுக)

விரித்தவாளுகா விழித்தழற்புலியை
 ம்துவைககனிம யுத்தினைத்
 திரித்தகோலிலவளை வுண்டுநீதிபுனை
 செய்யகோலிலவளை நிலையே.

செய்
 (சுஉ)

கதங்களிறபொரு திறைஞ்சிடா வரசா
 காலகளிற்றளையு நூலகளின்
 பதங்களிற்றளையு மன்றிவேறொரு
 புதங்களிற்றளையு களிலையே.

(சுங)

மென்கலாபமட வார்கள்சீறடி
 மிசைசசிலம்போலி விளைப்பதோ
 ரின்கலாம்விளைவ தன்றியெங்குமொ
 ரிகற்கலாம்விளைவ தில்லையே.

ஆடுவாங்குபுகள்.
 யாண்டிய

(சுச)
 புக

வருசெருவொன் றின்மையினுன் மற்போருஞ்சொற்
 204 மீ புலவோர்கள் *வாதிற் போரு வாதம்போடும்
 . மிருசிறைவா ரணப்போரு மிகன்மதவா
 205. ரணப்போரு மினைய கண்டே. (சடு)

கலையினொடுங் கலைவாணர் கவியினொடு
 மிசையினொடுங் காதன் மாதர்
 முலையினொடு மனுநீதி முறையினொடு
 மறையினொடும் பொழுது போக்கி. (சக)

206 மீ காலம் பொல
 காலாற்றண் டலையுழக்குங் காவிரியின்
 கரைமருங்கு வேட்டை யாடிப்
 பாலாற்றங் கரைமருங்கு பரிவேட்டை
 யாடுதற்குப் பயண மென்றே. (சஎ)

முரசறைகென் றருளுகலு முழுதுலகு
 மொருநகருட் புகுந்த தொப்பத்
 திசைசெய்கட லொலியடங்கத் † திசைநான்கிற
 படைநான்குந் திரண்ட வாங்கே. (சஅ)

அழகின்மே லழகுபெற வணியனைத்து
 மணிந்தருளிக் கணித நூலிற்
 பழகினார் தெரிந்துரைத்த பழுதறுநாட
 பழுதற்ற பொழுதத் தாங்கே. (சக)

* "வாதப்" எனவும் பாடம்.

† "திரை" யெனவும் பாடம்.

124

வேற்.

அனகதானசூரு மங்கண்மறை மன்னர்பெறவே
 யபயதானமப யர்புகுது மன்னர்பெறவே
 கனகதானமுறை நின்றுகவி வாணர்பெறவே
 கரடதானமத வாரணமு மன்றுபெறவே. (௫0)

மற்றவெங்கட களிற்றினுத யக்கிரியின்மேன்
 மதிகவித்திட வுதித்திடு மருககனெனவே
 கொற்றவெண்குடை கவிப்பமிசை கொண்டுகவரிக
 குலமதிப்புடை கவித்தநில வொத்துவரவே. ()

ஒருவலம்புரி தழங்கொளி முழங்கியெழுவே
 யுடன்முழங்குபணி லம்பல முழங்கியெழுவே உட்டு
 பருவம்வந்துபல கொண்டலகண் முழங்கியெழுவே
 பலவிதங்கொடு பலவிய முழங்கியெழுவே. ()
 வாதியம்

மன்னாசீாசய மிகுந்திடை விடாதவொவியு
 மறைவலாளர்மறை நாள்வியின் வழாதவொவியு
 மின்னமாகடன் முழங்கியெழு கின்றவொவியென்
 றிம்பரும்பரறி யாகுபரி செங்குமிகவே. (௫௩)

வாழிசோழகுல சேகரன் வகுந்தவிசையின்
 மதுரவாரியென லாகுமிசை ^{பூ}தாரிகெழு
 வேழுபாருலகி னேழிசைகள் சூழவருவார்
 யானைநீதுபிரி யாதுட னிருந்துவரவே. (௫௪)
 சூழ்புடை

பொன்னின்மலைமலர் மலைபணி மாறியுடனே
 புவனிகாவலர்க டேவியர்கள் * சூழ்பிடிவரச்
 சூழ்புடை

* "சூழ்புடை" என்பது உம் பாடம்.

54- ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦.

சென்னியாணையுட னுணையை நடத்துமுரிமைத்
தியாகவல்லிநிறை செல்வியுடன் மல்கிவரவே. ()

பிடியின்மேலவரு பிடிக்குல மநேகமெனவே
 பெய்வளைக்கைமட மாதர்பிடி மீதின்வரவே
 முடியின்மேன்முடி நிராத்துவருகின்றதெனவே[வே.
 முறைசெய்மன்னவாகள்பொற்குடைவிரித்துவர

யானைமீதுவரும் யானையு மநேகமெனவே
 யடுகளிற்றின்மிசை கொண்டர சநேகம்வரவே
 சேனைமீதுமொரு சேனைவரு கின்றதெனவே
 தெளிபடைக்கல னிலாவொளி படைத்துவரவே.

முகிலின்மேன்முகின் முழங்கிவரு கின்றதெனவே
 மூரியானைகளின் மேன்முர சதிரந்துவரவே
 துகிலின்மேலவரு துகிற்குலமு மொக்குமெனவே
 தோகைநீள்கொடி கண்மேன்முகிஒருடநுகிவரவே.

தேரின்மீதுவரு தேர்களு மநேகமெனவே
 செம்பொன்மேகலை நிதமபநிரா தேரின்வரவே
 பாரினமீதுமொரு பாருளது போலுமெனவே
 படல தூளியு மெழுந்திடையின் மூடிவரவே. ()

வேறு.

யானை மேலிளம் பிடியின் மேனிராத்
 திடைய ருதுபோ மெறிக டற்கிணை
 சேனை மாகடற் கபய னிம்முறைச்
 சேது பந்தனஞ் செய்த தொக்கவே. (௬௦)

கலிங்கத்துப்பரணி.

நீல மாமணிச் சிலிகை வெள்ளமு

நித்தி லக்குலக கலிகை வெள்ளமுங்

காவி னுள்வரும் யமுனை வெள்ளமுங்

கங்கை வெள்ளமுங் காண்மி னென்னவே. (கூக) கூக
நீல மாமணிச் சிலிகை
யமுனை வெள்ளமுங்
கங்கை வெள்ளமுங்
காவி னுள்வரும் யமுனை
கங்கை வெள்ளமுங்
காண்மி னென்னவே.

கேண்டை மாசுண முவணம வாரணங்

கேழ லானிமா மேழி கோழிநிற

கொண்ட வாயிரங் கொடி நூ ட நகலே

குமுறு வெம்புளிச பொடி கு லாவவே. (கூஉ)

தோடைகள், கங்கரம், புடை கொள் கொங்கைகண்

சோதி வாண்முதங், கோதை யோதிமென்

னடைகண், மென்சொல்லென் றடைய வெப்பிலா

நகைம ணிக்கொடி, ச கொதைப ரகலே. (கூங)

வேறு.

எங்குமுள மென்க, கசி யெங்குமுள தண்கமுள

மெங்குமுள பொங்குமி நாநீ

பொங்குமுள பைங்குமுள பொங்குமுள செங்குமுள

மெங்குமுள செங்குமுள கலே. (கூச)

ஆமலை தாங்கமுள வளைநடை தாமுமுள

வாலைகமழ் பாசுமுளவாய்

வேறுமொரு பொன்னிவள நாடுசய துங்கன்புண

விதி, ததுவு மொக்குமெனவே. (கூந)

வேழநீரை வென்றுமலை யெங்குமிடை கின்றவயில

வென்றியப யன்றனருளால

வாழ்வப யம்புகுது சேரனொடு கூட, மலை

நாடடைய வந்ததெனவே. (கூகா)

கூஉ

அவதாரம்.

கூபிணை வகல

அக்கிரி குலங்கள் விடு மங்குலியி னுண்டிவலை

யச்செழிய ரஞ்சிவிடுமத

திக்கிலுள நித்தில முகந்துகொடு வீசியொரு

வென்றல்வரு சின்றதெனவே.

(கூஎ)

தேன்றிசையி னின்றுவட திககின்முகம் வைத்தருளி

முககணுடை வெள்ளிமலையோன்

மன்றினட மாடியருள் கொண்டுவிடை கொண்டதிகை

மாநகருள விட்டருளியே.

(கூஅ)

விட்டவதி கையதிபி னின்றுபய ணம்பயணம்

விட்டவிளை யாடியபயன்

வடடமதி யொத்தகுடை மன்னாதொழ நண்ணினன்

வளங்கெழுவு கசசிகரே.

(கூக)

என்னுமித னன்மொழி யெடுததிறைவி சொல்லுவதன்

முனைமிகல கண்டதொருபேய்

தன்னுடைய காறனது பிற்பட மனததுவகை

தள்ளிவர வோடிவரவே.

(எ0)

வேறு.

கலிங்கர் குருதி குருதி

கலிங்க மடைய வடைய

மெலிந்த வுடலக டடிமின்

மெலிந்த வுடலக டடிமின்.

(எக)

உணங்கல் வயிறு குளிர்

வுவந்து பருக பருக

கணங்க ளெழுக வெழுக

கணங்க ளெழுக வெழுக.

(எஉ)

கலிங்கத்துப்பரணி.

கி.ந.

வேறு.

என்செயப் பாவி காவரிங்

கிருப்பதந * கிருப்ப முன்னோ

வன்சிறைக் கழுகும் பாறும் பஞ்சும.

வயிறுகள் தீழிப் போன.

(எரு)

வயிறுக ளென்னிற போதா

வாய்களோ போதா பண்டை

யொழிறுக ளென்னிற போதா

வென்னினு மீண்டப் போதும.

(எசு)

சிரமீல விழுங்கச செநீர்

திராகடல பருக லாகப்

பிரமனை வேண்டிப் பின்னும்

பெரும்பசி.பெறவும வேண்டும.

(எடு)

வேறு.

என்றவோசை தன்செவிக

திரைச,த,தலுந் தசைப்பிணை

தின்றபோற் பருத்துமெய்

சிரித்துமேல விழுந்துமே.

(எசு)

ஓகைசொன்ன பேயின்வாயை

யோடி முத்த முண்ணுமே

சாகைசொன்ன பேய்களைத்

தகர்க்கபற்க ளென்னுமே.

சுரத்தல

(எஎ)

பிள்ளைவீழ வீழவும்

பெருந்துணங்கை கொட்டுமே

* “கிருக்கு” எனவும் பாடமுண்டு.

வள்ளைபாடி யாடியோடி
வாவென வழைக்குமே.

(௭௮)

எனவனாத்த தேவிவாழி
வாழியென்று வாழ்த்தியே
கனவனாத்த பேயினைக்

கழுத்தினிற்கொ டாடுமே.
நந்தல் = மயக்கம்.

(௭௯)

ஆடிவரு பேய்களி னலந்தலை தவிர்த்து
பறந்தலை யறிந்ததனிளின் *

1943-44

ரோடிவரு பேயையிக லுள்ளபடி சொல்கென
வனாத்தன னனாத்தருளவே.

(௮௦)

அவதாரம் முற்றிற்று.

ஆகத் தாழிசை - ஈகடி.

* "தனிளின்" எனவும் பாடம்.

யக. காளிக்குக் கூளிகறியது. மேய்.

மாவா யிரமும பாடகங்கிங்கா யாண.
மடிந்,ந களப்போ ருணாயபோடகு
காவா யிரமுந தேட போர்ய
நாளா யிரமு வேண்டிமா உ. (க)

ஒருவர்க கொருவாய் கொண்டிணா கக
வொண்ணு தேலு முண்டி டாகுஞ்
செருவைச் சிறியேன் விண்ணப்பஞ்
செய்யச சிறிது தேட்டருளே. (உ)

வேறு.

பாரெ லாமுடை யானப யன் கொடைப
பங்க யகர ரொபிபெய பண்டொராநா
காரெ லாமெழுந் தேயுனா நாழிகைக
காஞ்ச னாபொழி ராஞ்சி யாகன்றணே. (க)
பொன்.

அமபொன் மேரு வதுர்கா ஸதுகொலென்
முயி ரங்கதிா வெயயவ னையுறுஞ்
செம்பொன் மாளிகைத தென்குட திக்கினிழ்
செய்த சித்திர மண்டபந் தன்னிலே. (ச)
சு . . .

மொய்த்தி லங்கிய தாரகை வானின்
முகட்டெ முந்த முழுமதிப் பத்தியி இழுமதித் கொய்
செய்த்தி லங்கிய நித்திலப் பந்தரி பென...
னின்று வெண்குடை யொன்று நிழறறவே. (ரு)

கக காளிக்குக் கூளிகூறியது.

மேற்க வித்த மதிகுடை யின்புடை
வீசு கின்றவெண் சாமரை தென்றிகை
பாற்க டற்றிணா யோரிரண் டிங்கிரு
பாலும் வந்து பணிசெய்வ போலுமே. (க)

அங்கண் ஞால மனைதும் புயத்திலைவத்
நாட ககுகிரி யிற்புலி வைத்தவன்
சிங்க வாணத நேறி யிருப்பதோர்
சிங்க வேடுவனச செவ்வி சிறககவே. (எ)

படப் பணிப்ப னத்துறை பார்க்கொரு நாயகன்
பலக லைத்துறை நாவி லிருந்தவன்
மணிப்ப ணிப்புயத் தேசிங்க வாகினி
வந்து செந்திரு மாதொ டிருக்கவே. (அ)

தரும டங்க முகந்து தன்மடொழி
தன்பு யம்பிரி யாச்சயப் பாவையுந்
திரும டநதைபும போற்பெரும புண்ணியஞ்
செய்த தேவியா செவிக் திருக்கவே. (க)

நாட காதி நிருத்த மனைத்தினு
நாட கப்பெரும் புண்ணிய மெண்ணிய
வாடல பாட லரமபைய ரொககுமவ்
வணங்கு மாரு மநேக றிருக்கவே. (க)

குதா மாகத ராதிய மாதருந்
துய்ய மங்கலப் பாடகா தாமுநின்
பாத மாதர ஶாயவர் கட்கெலாம்
பைம்பொன் மொளி யெனப்புகழ் பாடவே. (க)

வீணை யாமுகுழ மண்ணுமை வல்லவா
 வேறு வேறியைவ தூறு விதமபடக்
 காண லாமவகை கண்டன நீயினிக
 காண்டல வேண்டு மெனககழல போ மறவே. (௧௨)

தாள் முஞ்செல வுமபிழை யாவகை
நான்வ குத்தன தன்னைதூ பாயி யே
 காள முநாளி யுமபெறும பாணா, நந
 ல வி யிறபிழை கண்டனன் கேட கவே. (௧௩)

அவழி
 54

வேறா யிறழி விழிந்தபின் வந, நய
 வீழந்த மன்னவா வெநநிடு முன்னாடு
 கங்குள் பொமகுடை சாமா ரொனயிவை
 தாங்க டங்கர, த கா, பணி மாறவே. (௧௪)

தேனின் ராதி நராதிப தானவா
 வி ராபடன சேஷிய ய^{ரா} வே
 மான வ ராதிபன் வானவ ராதிபன்*
 வந்தி நுந கன் ிகை விருகவே. (௧௫)

மண்ட லீகரு மாநில வேந்தரும
 பறமே - வந்து ணங்கு கடை, ததலை வண்டைமன் = ௧௫௭௧௨
 ரெணடை மான்முதன் மந்திரப பாரகா
 சூழந்து தன்கழல சூடி யிருக்கவே. (௧௬)

முறையி டத்திரு மந்திர ^{வே} சேவலையாண்
முன்வ ணங்கி முழுவதும வேந்தா, தந

* "வானவர் சம்மிறை" எனவும் பாடம்.

கிழையி டபபுற நின்றன ரென்றலுஞ்
செய்கை நோக்கிவந் தெய்தி நெருக்கவே. (19)

வேறு.

1 தேன்னவா வில்லவர் கூபகா சாபகா
சேதிபர் யாதவரே
கன்னடா பல்லவர் கைதவர் காடவா
காசிபர் கோசலரே.

17

(19A)

கங்கா கராவா தவிந்தா துமிந்தா
கடம்பா துளும்பாசளே
வங்க ரிலாடா மராடர் விராடா
மயிங்கா சயிங்கர்களே.

(20)

சிங்களா சங்கவார் சேகுணா சேவாணா
செய்யவ வாயணரே
ரொங்ணா கொங்கர் குலிங்கா சவுந்தியா
குசுசரா கச்சியரே.

(21)

மத்தவா மத்திரர் மாளுவா மாகதா
மச்சா மிலேச்சர்களே
குத்தா குணத்தர் வடக்கர் துருக்கா
குருக்கர் வியத்தர்களே.

(22)

எநக ரங்குநா நாடு மெமக்கருள்
செய்தனை யெம்மையிடச
சொன்ன தனங்கள் கொணர்ந்தன மென்றடி
குடு கரங்களோடே.

(23)

கலிங்கத்துப்பரணி.

சா.சு.

வேத.

ஆ மிவையிவை பொற்கல
 மாணையிவையிவை யொட்டக
 மாட லயமிவை மற்றவை
 யாது முடி யொடு பெட்டக
 மீர முடையா நித்தில
 மேய நவமணி கடைய
 வேக வட மிவை மற்றவை
 யாதும விளையில பதக்கமே

திரு
 வட்டமூலம்
 சா.சு.

(2௩)

இவையு மிவையு மணித்தி
 வினைய விவைகன கககுவை
 யிருமொம வெயிலு மெறித்திட
 விசகு மணிமக ரக்குரை
 யுவையு முவையு மிலககண
 முடைய பிடி மிவை ஈட்டக
 நியாசெய கொடி மிவை மற்றிவை
 யுரிமை யரிவைபா படடமே.

(2௪)

ஏறு யாநா வடுக்குமிந
 நாலு களியு மிவறறெதி
 றோணை யரசரொ சைத்தரோ
 ராணை யிருவ ரென்றிப்புவி
 மாற யாநா வவர்க்கிட
 யாமு மிசைவ மெனப்பல
 மான் வரசர் தனித்தனி
 வாழவு கருதி யிருப்பரே.

(25)

யுணமப்பமே. ப.ம.

கடவு = கடத்து உடைய

எ0

காளிக்குக் களிகூரியது.

வேறு.

அரச ரஞ்சலென வழியி ரண்டுமவா
முடியின் வைத்தருளி யரசர்மற
றுசாசெ யுந்திகாக ளொழிய^ய நின்றவரு
முளர்கொ லென்றருளு பொழுதிலே. (2க)

ய.ப.

கா~~கா~~ தந்திறைகொ டடைய வந்தரசர்
கழல்வ ணங்கினர்க ளிவருடன்

வாடக ளிங்காபதி யவனி ரண்டுவிசை
வருகி லன்றிறைகொ டெனலுமே. (2எ)

உட^ய கொலென நிலைகு லைந்தரச
நயிரந டிங்கவொளிா பவளவாய்
முறுவல் கொண்டபொரு ளறிகி லஞ்சிற்து
புனிவு கொண்டநிலை வதனமே. (2அ)

எளி^ய னென்றிய னும வலிய குன்றரண
மிய ய நம்படைஞா கடி துசென்
றளி^ய மமபுமத மலைகள கொண்டணமி
னவனை யுங்கொணாமி னெனலுமே. (2க)

இமைமொ ழிந்தளவி லெழுக ளிங்கமவை
யெறிவ னென்றுகழ ரெழுதன ன்
மமைமொ ழிந்தபடி மரபின் வந்தகுல
திலகன் வண்டைநக ரரசனே. (20)

கருணை

வேறு.

கூடையவத்திசைப பகைதுகைப்பென்ன்*

முசைகொண்டடற் ரெண்டமான்

கருணை

* "துமிப்பென்ன்" எனவும் பாடம்.

பொருள்

கலிங்கத்துப்பரணி.

எக

விடையெனகெனப புசிய்யாத்தவன்
விடைகொடுக்கவய பொழுதுவே.

(௩௧)

கடலகலககடைமான் * மலையிடி, க, கலகொல †
கடவிடையபொறிப் பண்பணிப
புடரொடி க, கலகொல † படைநிலைப்பெண்ப
பிரளய, த, நினை, பிரளவே.

(௩௨)

வளைகலியயவு புரசொலிப்பவு
மரமிரட, வும வாரிராத்த
தொகையிசையயவுந திசையிசையெவி, ந
தொகையடை, த, கலை, ந தொட, ரவே.

**மலையிடல்
சுமரம்:**

(௩௩)

வேறு.

குடைந்நா, க, கலி, ம, மைய, நெருக்கலித
கொடி விரித்தலித, குவிரிச, துக்கொடி, ந
திடைநினா, த, கலி, ம, பகலசரபாயவுத்த
நிநுநிலையாரப, பு, ந, மயரச, ரவே.

**மலையிடு
செய்க்கெட.**

(௩௪)

அலகிலகட, புற கலவிநி, க, கல
லரியபொறபணி, க, கலவிநி, த, கல
லிலகுக்கைப்படை, க, கலவிநி, த, கல
நிநுளகர, க, கலவி, யொளிபர, க, கலவே.

கல

(௩௫)

அகிலவெறபுமின் முனையானவோ
வடையமாரு, க, புரவியானவோ

வாயு

* “கலக்கலோ” எனவும், † “யிடிக்கலோ” எனவும்,
‡ “ரொடிக்கலோ” எனவும் வேறுபாடங்களுள்.

௭௨

காளிக்குக் கூனிகூழியது.

முகிலனைத்துமத் தேர்களானவோ
மூரிவேலைபோர் வீரரானவோ.

(௩௬)

பாரசிறுத்தலிற் படைபெருத்தவோ டோ -
படை பெருத்தலிற் பாரசிறுத்ததோ
நேர்செறுத்தவர்க் கரிதுநிற்பிட
நெடுவிசும்பலா ிடமுமிலலையே.

(௩௭)

என்வெடுந்துரைத கதிபயிந்துநின்
றினையமண்ணுளோ ரினையவிண்ணுளோர்
மனநடுக்குறப் பொறைமறத்தலான்
மாதிரங்களிற் சாதுரங்களே.

(௩௮)

நூல்வகைப் படை

வேறு.

கடலகளைச்சொரி மலையுள வெனவிரு
கடநடத்திடை பொழிமத முடையன
கனலவிழிப்பன முகிலுள வெனவிழி
கனல்சினத்தன கரியொடு பரிகளி
னுடலபிளப்பன பிறைசில வளவென
வுயர்மருப்பின வுலகுக்கள் குலைதர
வுருமிடிப்பன வடவன லுளவென
வொலிமுகிற்கட கரிகளு மிடையவே.

(௩௯)

முனைகளொட்டினர் முடியினை ஈடறுவ
முடியின்முத்தினை வினைபுக முனநில
முதுகிலவித்துவ் நிலமுறு துகளிற்
முகின்மிதிப்பன முகில்விடு துளியொடு

கலிங்கத்துப்பரணி.

எந்

கனைகடற்றியினை நினாயென வினாவொடு
 கடலிடத்தன வலமிடம் வருவான
கடலிடத்துக் கடியிட வழியெழு
 கவனமிக்கன கசுழ்பரி கடுகவே.

**கடலிடத்தினம்
 கடியிடத்தினம் வய
 கடு. ம. ம.**

இருநிலத்திடமுடையடு முருளான
 விருபுடைசசிற குடையன முனைபெந்
 நெதிர்பரபபன விநிதுக மொடுகடி
 திவுளிமுடிபடி னிதுபரி பவமென
 மொருநினைப்பினை புடையன வுனையன
 வுயா செயல்மொடொடு நறுமல ரொனவிபு
 மொழிகாச செயரு வுறுபுன அமிழ்வன
 வுலகாபபன விரகமு மருவியே.

மரு

**நறுமல
 ரொனவிபு
 (சு+வய.
 மரு**

அகிலவெற்றியு முர்ணையு மிணையொன
 வவாயவத்தினி லெழுதிய வறிசுறி
 யவைவெனப்பல விநினை புடையவ
 ரடிபுறக்கிடி லமரீத முலகொடிவ்
 வுலகுடைபாபடு வெணியூர் தொழிபவ
 ருடனமககொரு கணமொன முனிபவ
 நயினா விற்றுறு புறகொள வுழல்பவ
 ரொருவிரொப்பவா படைஞா கண் மிடையாவே.

வேறு.

விழித்த விழித்தனி விழித்த விருநாகள
ம. ம. ம. விடைத்த விடுவிடு சிரித்தவாய்
 தெழித்த பொழுதுட றிமிர்த்த விமைபவா
ம. ம. ம. திகைக்க மதகரி திகைக்கவே.

**விழித்த விழித்த
 விடுவிடு விடுவிடு
 ம. ம. ம.**

(சுரு)

எச

காளிக்குக் கூளிகூறியது.

உகத்தின் முடிவினி லுகைத்த கணைகட

பெரும
புறம்

லுவட்டி யெனமுகின் முசட்டின்மே

ணைகத்திவிடுபரி முசுக்க ணுணாசுர

நிகக ணுணாயொவ மிகக்கவே.

(சச)

கடலுக்கி

கழுப்பி

கழுப்பில வேளிலசுளா கத்தி விருகவுள

சலித்த கடி மிடி பொறுத்தபோக

குழப்பில் வருமுகின் முழக்கி லலைகடெ

குளிககு முகிலகளு மிடக்கவே.

பேசும்
நீயய

(சடு)

கடல்

மேகங்களும்
பன்னாங்க.

கத்தி விசையிருள கொடுக்க வலகொரு

கணத்தில வாமவரு மணிப்பிறே

கொடுத்த கொடி திசை யிடுக்தின் மதமிசை

யிருககு மளினை யொழுப்பாவே.

யா'

(சக)

வேறு.

எழுந்தது சேனை யாடி யு

மிரிந்தது பாரின் முதுகு

விழுந்தன காணு மலையும

நானம் அநட'

வெறுக்கவா யான துரைவ.

(சஉ)

அதிர்ந்தன நாலு திசை

ளடங்கின வேழு கடலா

பிரிந்தன மூரி மலைகள்

வலிய

பிறந்தது தூளி படலா.

(சஉ)

நிலந்தரு தூளி பருகி

நிறைந்தது வானின் வயிழ

கலிங்கத்துப்பரணி.

எடு

வலந்தரு மேக நினைபா

வறந்தது நினைபா கவழி.

(சுக)

தயங்கொளி யோடை வணாசா

யாணா

தருங்கட காணா மழையி

சாயங்களின் வாயி னுணாயி

குதிம

வடங்கின தூளி யணா மா.

(ரு0)

வேறு.

எழுதூளி யா நா நடந்துகயத

தே குந்திசை கண்ட து நினைபுட

பொழுதேச றொழிந்து பட நாடா பொய

பொழுதுநதவி ராது வழி கொளே

கடந்தபட உது
தேகுந்திசை
பொழுதேச
பொழுதுநதவி
(ரு1)

தண்ணூரின் மலாத்கா டோளபயன்

நூலேவின சேனை கனகடை யா

கண்ணூரின் சோழன் சகிரமாம

கருணாகரன் வாண மோகக் காளே

சுத்தி

(ரு2)

கருணாகரன் வாண மோகக் காளே வேறு.

தோண்டையாகசரசின் புன்னருகுறாயி

காபகேசு

துங்கவேளசெட்டி டியாநதமோன

வந்துக் கொடி

வண்டையாககர ச பலவொக்காக

கருணாகரன் தமைய

மாலகன்மற்றினமிசை கொளளே

(ரு3)

X.-

வேறு.

மற்தகோடி யெவவரசுரு சரிய வெனறு

வருமனுக்கைப பலவொகோன் வளவா வேந்த

சுருத்தி
உத்தம

னெறித்தோடையிலகயநகை ககளிற்றின் மோற்கொண்

டினாவேட பொழிப்புநிபோலிகன்மேற்செல்ல.

காதி கொண்டமகர் வாச னாய்க் கய

வாணர் கோவலமயன் வாணர் சுகத்

துதி கொண்டுடிடி கொண்ட கோடி குரு

கூடு
பக

எக

காளிக்குக் கூளிகூழியது.

வேறு.

பாலாறு குசைத்தலை பொன் முகரிப்
 பழவாறு ~~படாந்தவது~~ கடந்தெயி கொலலியெனு
 நாலாறு மகன்றொரு பெண்ணையெனு
 நதியாறு கடந்து நடந்துடனே.

(6)

5-6

4055

வயலாறு கடந்து மணிப்புனல்வாய்
 மண்ணாறு வயங்கெழு குன்றியெனும

12-4

வயலாறு பரந்து நிறைந்துவரும்
 பரராறு மிழிந்தது பிற்படவே.

(6)

வேறு.

கோதா சீரிநதி மேலா ரொடுகுவிர்
 பம்பா நதியொடு சந்தபபே
 ரோதா வருநதி யொடுகோ தமைபுட
 னொலிநீர் மலிதுறை பிரகாக.

(6)

12-12

கடையிற் புடையொரு கடலொத தமரா
 கலங்கும பாச கலங்கப்புக

கடையப படரொரி கொளுவிப பதிகளை
 யழியச சூறைகொள் பொழுதத்தே.

(6)

கங்கா நதியொரு புறமா கப்படை
 கடலபோல வந்தது கடலவந், கா
 லெங்கே புகவிட மெங்கே யினியரண்
 யாரே யதிபதி யிங்கென்றே.

(6)

இடிகின் றனமதி லெரிகின் றனபுதி
 யெழுதின் றனபுகை யெழிலெலலா

கலிங்கத்துப்பரணி.

௭௭

மடிகின் றனகுடி கொடுகின் றனடிமீனி.
வல்கின் றவபடை படையென்றே. (௬௦)

உலகுக் கொருமுத லபயற் கிடுநிறை
புனாதப் பியதேம காசேயெம்
பலகற் பனைதனை நினைவுற் றிலைவிசு வடு
படைமற் றவன்விடு படையென்றே. (௬௧)

உலாயிற் குழறியு முடலிற் பகறியு
மொருவர்க கொருவாமுன் முறையிட டே
யலாயிற் றுகிலவிபு ளடையச் சனபதி
யடியிற் புகவிழு பொழுதத்தே. (௬௨)

வேறு.

அந்தாமொன் றறியாக ளடகலிங்கா
குலவேந்த ~~சதுபன விரம~~
வெந்தறுகண் வெகுளியினால் வெய்துயிரா தது
கைபுடைந்து வியாத்து நோககி. (௬௩)

வண்டி னுக்குந திசையானே மதங்கொடுகரு
மலர்க்கவிகை யபயற் றன்றித்
தண்டினுககு மெளியெனே வெனவெகுண்டு
தடம்புயங்கள் குலுங்க நக்கான். (௬௪)

கானரணு மலையரணுங் கடலரணுஞ்
குழ்கிடந்த கலிங்கர் பூமி
தானரண முடைத்தென்று தருதாது
வருவதுமத் தண்டு போலும். (௬௫)

வேறு

வேற.

என்று கூறலும்

யானவன் காரிய எங்கு தரயன் தான்
 வீரோன்று கூழுவன்
 கேளென் ழுணா, துதுவான். (கூக)

அரசர் சீழுவ

ரேணு மடியவ
 நுணாசெ யாகொழி
 யார்க ளுறுதியே. (கூஎ)

ஏனை வேந்தை

யெறியச சயகரன்
 முனை யல்லது
 தான்வர் வேண்டுமே. (கூஅ)

விடட தண்டினின்

ரினவா நாவாநா
 கெடட டேடடினை
 கேட்டிலை போயுந். (கூக)

போரின் மேறநண்

டெடுககப புறகநடுந
 சேரா வார்த்தை
 செவிப்பட்ட தில்லையோ. (கூ௦)

வேலை கொண்டு

விழிஞ மழிகுகதுஞ
சாலை கொண்டதுந்
 தண்டுகொண் டேயன்றே * (கூக)

* "டல்லவோ" எனவும் பாடம்.

கூக

மாறு படடெழு
தண்டென் வந்தவ

ரேறு படடது
யிம்முறை யெயனயே. *

அமலன்
(௭௨)

தளதகொ மெயொரு
தண்டெழு பண்டொ பாரு

தளதகிற படட
தறிந்திலை யையந்.

அநிலயேய
புல
அமம், சூர் னர்
(௭௩)

கண்ட பாயகா
சாகசு நவிலேயிற

கொண்ட வாயிரங் †
யெர ரெலெலெவொ

கண்டம்: சிலயுடு

(௭௪)

உழநது பாயகா
பாண்டெல் பண்டெய

எழந, வேந,
பண்டெரென பொண்ணுடேன

(௭௫)

கண்டு சா ணுன்
புயவளி நீயும,

தண்டு சொண்ட வன்
ககிரம வந்ததே.

அழகமல் சேறுமன்
(௭௬)

* “யல்லவோ” எனவும் பாடபேதம்.

† “காயிரங்” எனவும் பாடமுண்டு.

இன்று சீறினு

நானாயச் சேனைமுன்

னின்று டீபரழ்தினி

லென்னை நினைத்தியால்.

(௭௭)

வேறு

என்றிவை யுரைத்தலு மெனக்கெதி ருரைக்கவிழை

; யோர்களு நடுங்குவர்வசக் புயக்

[விவு

குன்றிவை செருத்தொழில பெருதுநெடு நாண்மெ

கொண்டபடி கண்டுமிலையால்.

(௭௮)

பிழைக்கவுரை செய்தனை பிழைத்தனை யெனக்குறுதி

பேசுவது வாசுகெடவோ

முழைக்கணிள வாளரி முகத்தெளி தெனகசளிறு

முடடியெதிர் கிட்டிவருமோ

(௭௯)

என்னுடைய தோள்வலியு மென்னுடைய வால்வலியு

யாதுமறி யாதுபிறர்போ

என்னுடைய பேதைமையி னுலுரைசெய் தாயிது

நினைப்பளவில் வெலலவரிதோ.

(௮௦)

வேழமிர தம்புரவி வெம்படைஞ ரென்றினைய

நம்படைஞர் சென்றுகடுகச்

சோழகுல துங்கன்விட வந்துவிடு தண்டினெதிர்

சிசுந்தமழர் தொடங்குகெனவே.

(௮௧)

பண்ணுக வயக்களிறு பண்ணுக வயப்புரவி

பண்ணுக கணிப்பில்பலதோர்

கவிந்தத்துப்பணி.

௨௧

நண்ணுக படைச்செருநர் நண்ணுக செருகுகள
மோர் நமக்கிகல், கிடைத்ததெனவே. (௨௨)

கவிங்கமவை யேழினு மெழுந்தகொரு பேரொளி
கறங்குகட லேழுமுடனே
மலங்கியெழு ^{மேமொடு} ~~மேழினை~~ யெனத்திசை திகைப்புற
வருந்தொளி யெழுந்ததெனவே. (௨௩)
மோடு ௨.

வேறு.

தோளைமுக மதமலை யதிராவன தொடுகடல
பருகிய முகிலெனவே
வளைமுக நூராயுக வருபரி கடலிடை
மறிதிரா யெனவெழவே. (௨௪)

இடையிடை யரசூக ளிடுகுடை கவரிக
^{கூடல்}
ளிரையினை நூராயெனவே
யுடைகொடி பிறழ்வன மறிகட விதுவென
வுடலிய படையெழவே.

அலகினொ டலகென கலகல வெனுமொளி
யலைதிரா யொலியெனவே
யுலகுகள் பருகுவ தொருகட விதுவென
வுடலிய படையெழவே.

(௨௫)
பயி ன்கதி
பருந் பயிர்
வ

விடவிட நனமொடு விசைபட முறிபட
நெளிபட நெறிபடவே
யடவிகள் பொடிபட வருவிக ளனல்பட
வருவரை துகள்படவே. (௨௬)

௨௨

காளிக்குக் கூளிகூறியது.

வினைபெற விடுபரி யிரதமு மறிகடன்
மிசைவிடு குலமெனவே
யனைபெற விதமுர சொலிமொகு மொகுமென
லதிர்கட லதிர்வனவே. (௨௨)

ஒருவர்த முடவினி லொருவாத் முடலபுக
வுறுரத மொடியுறவே
வெருவா மிடைபட நடுவொரு வெளியற
விழியிட வரிதெனவே. (௨௩)

வேளியரி தெனமிடை மனுபர னுடன்விடு
விடுபடை யதனெதிரே
யெளிதென விராபெறு புலியென வலியிடு
டெடுமெடு மெடுமெனவே. (௨௪)

காளிக்குக்கூளிகூறியது முற்றிற்று.

ஆகத் தாழிசை - ௪௦௧.

யு. போர் பாடியது.

+***+

எடுமெடு மெடுமென வெடுத்ததோ

ரிதலொளி கடலொளி யிகககவே

விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்

விடும்விடு மெனுமொளி மிகைக்கவே.

(க)

வேருவர வரிசிலை தெறித்தநாண்

விசைபடு திசைமுகம் வெடிககவே

செருவிடை யவரவர் தெழித்ததோர்

தெழியுல குகள்செவி டெடுக்கவே.

உமய்யுருவி. (உ)

எழிகட லொடுகடல கிடைத்தபோ

விருபடை கீளுமெதிர் கிடைக்கவே

மறிதிரை திரையொடு மலைத்தபோல

வருபரி யொடுபரி மலைக்கவே.

ப (ங)

கனவரை யொடுவரை முனைத்தபோற் | ழுனா

கடகரி யொடுகரி முனைக்கவே

யினமுகின் முகிலொடு மெதிர் த்தபோ

விநமு மீரதமு மெதிர்ககவே.

(ச)

பொருபுலி புலியொடு சிலைத்தபோற்

ஆவிமதுயொடு

பொருபுட ரொடுபுடர் சிலைக்கவே

புருடலிலை

யரியினொ டரியின மடர்ப்பபோ

லரசரு மரசரு மடர்ப்பவே.

அடர்த்துடு. ப-ம.

விளைகனல் விழிகளின் முளைக்கவே

மினலொளி கனலிடை யெறிக்கவே

அசு

பேர் பாடியது.

வளைசிலை யுருமென விடிக்கவே

வடிகளை யொடுமழை படைக்கவே.

(கூ)

அசு

குருதியி னதிவெளி ப்ரக்கவே

குடையின தூராயென மிதக்கவே

யாறா. கரிதுணி படுமுட லடுக்கியே

கராயென விருபுடை கிடக்கவே.

(௭)

வேறு.

மருப்பொடுமருப்பெதிர் பொருப்பிவையெனப்பொரு

மதக்கரி மருப்பினிடையே

நெருப்பொடு நெருப்பெதிர்சுடர்ப்பொறிதெறித்தெழு

நிழற்கொடி தழற்கதுவவே.

(அ)

நிழற்கொடி தழற்கது வலிறகடி தெளித்தவை

நினைப்பவர் நினைப்பதன்முனே

யாறங்கடு புகைக்கொடி யெடுத்தன புதுகொடி

யனைத்தினு நினைத்ததெனவே.

(கூ)

இஃ த்திடை வலத்திடை யிருத்திய துணைக்கா

நிகர்த்தன வடுத்தகரியின்

காத்தெழு மதத்திடை மடுத்தன சிறப்பொடு

யாறா. கரி கறுத்தன வவற்றினெயிறே.

(கூ)

பய்ய - கூட்டம்.

பெருந்திசை கிழை.

வேறு.

எயிறுக ளுடைய பொருப்பை வலத்திடை

யெதிரெதி ரிருபுனை யிட்டு முறுக்கிய வயிறு

காழுக ளிவையென வக்கர டக்கரி

கரமொடு கரமெதிர் தெற்றி வளிக்கவே.

(கக)

கலிங்கத்துப்பரணி.

28

முடுகிய பவன பதத்தி லுகக்கடை
முடிவினி னுலக ^{நீளா} கணச்சடர் விட்டுமு
கடுகிய வடவன லத்தினே, வைத்தது
களமுறு தூக கணத்தின் முகத்திலே, (கஉ)

களமுறு தூக கணத்தின் முகத்தெதிர்
கறுவிலர், சிலர்கல வித்தலை நித்தில ^{கே. ப. ப. ப. த. ப. ப.}
விளமுலை யெதிர் பொரு தப்பொழு திப்பொழு
தெனுவெதிர், கரியின் மருப்பின்மு னிற்பரே. ()

எதிர் பொரு கரியின் மருப்பை யுரத்தினி
விறவெளி படைபி னிறுத்து, மிறைத்தெழு
சுதுரர்கண், மணியக லத்து மருப்பவை
சயமகள் களப முலைக்குறி யொத்தே. (கச)

சயமகள் களப முலைக்கணி யுத்தகு
தனிவட மிவையென மத்தக முத்தினை
யயமெதிர் கடவி மதக்கரி வெட்டின
முலைபடை நிராகள், களத்து நிராக்கவே. (கடு)

அலைபடை நிராக ணினாத்த செருக்கள
மமர்புரி களமென வெப்பில, விற்படை
தலைபொர வெரிய நெருப்பினின் மற்றது
தழல்படு கழைவன மெக்கினு மொக்குமே. ()

தழல்படு கழைவன மெப்படி ய்ப்படி.
சடசட தமர மெழப்பக ழிப்படை
யழல்படு ^{யுக} கவையா டிழிச்சிய கைச்சிலை ^{ஒளி}
யதெனெடு பகழி தொடுத்து வளைப்பரே. (கஎ)
யுக கவையா டிழிச்சிய கைச்சிலை யதெனெடு பகழி தொடுத்து வளைப்பரே. (கஎ)

கூக

போர் பாடியது

அடுசிலை பகழி தொடுத்து விடப்புகு
மளவினி லயமெதிர் விட்டவர் வெட்டின
ருடலசில விருதுணி பட்டன பட்டபி
ஒருதுணி கருது மிலக்கை யழிக்குமே. (கஅ)

ஒருதுணி கருது மிலக்கை யழித்தன
வுருவிய பிறைமுக வபபக ழித்தலை
யரிதரி திதுவு மெனப்பரி யுய்ப்பவ்
ரடி யொடு முடிக டுணித்து விழுத்துமே. (கக)

அடி யொடு முடிக டுணித்து விழுப்புகு
மளவரி துடைசம ரத்தொ டடைத்தன
நெடியன சிலசர மப்படி பெற்றவர்
நிறைசய நிமிர விடத்துணி வுற்றவே. (கஃ)

நிறைசய நிமிர விடத்துணி வுற்றவா.
நெறியினை யொடியெறி கிற்பவ ரொத்தெதி
நிறைகழல் விருதர் செருக்கற வெட்டலி
னவருட விருவகிர் பட்டன முட்டவே. (கௌ)
வேறு.

விடுத்தவீர ராயுதங்கண்
மேலவிழாமல யந்திரத்
விடுத்தவேலி போற்கலிங்கர்
முட்டகம். வட்டணங்க ளிட்டவே. (கௌ)
வாழ்பவன துணுது

இடவட்ட ணங்கண்மே
லெறிந்தவேல் திறந்தவாய்
வட்டமிட்ட சீண்மதிற்கு
வைத்தபூழை யொக்குமே. (கௌ)
கூக

கலகமறற வீராவாள

கலந்தஞ்ஞா சைத்கல்க
துலககையுசசி தைத்கபோ
துமுங்ஙலபை யொககுமே.

(௨௪)

மந்தயானே யினாபு

சுருண்டுவிழ வானசம
தைத்கபோபுதி னகாநகள
சககிரங்க றொககுமே.

(௨௫)

வேங்களிற்றின் மந்தகடகினை

வீழுமுதது வீயா
மங்கையாககு மங்கலப
பொரிச சொரிந், தொககுமே.

(௨௬)

மற்றதகேட கங்கிடபப

மைந்தா துஞ்சி வைவேர்
பறிந்ததேரி னேமியோடு
பாங்கிடபப தொககுமே.

(௨௭)

களித்தவீரா விடடவேழி

கண்டுவிச தண்டிடைச
குளித்தபோபு து. கைபரிடித்த
கூர்ம யூக னொககுமே.

(௨௮)

கவந்தமாட முன்புத்தி

களிப்பொடாடு பேயின
நிவந்தவாட லாட்டுவிசகு
நித்தகார றொககுமே.

கலகமறற.

(௨௯)

ஆயு

போர் பாடியது.

ஓட்டகங்கள் யானைவா

லுயர்த்தமா ஸீழித்தபோர்

விட்டகன்று போதிலாது

மீள்வபோலு மீளுமே.

(௩௦)

பிறங்குசோரி வாரியிற்

பிளிற்றிவீழ் களிற்றினங்

கறங்குவேலை நீருணக்

கவிழ்ந்தமேக மொக்குமே.

(௩௧)

வாளிலவெட்டி வாரணக்கை

தோளிவிட்ட மைந்தர்தாந்

தோளிவிட்டு நீர்விடுந்

துருத்தியாள ரொப்பரே.

(௩௨)

வேறு,

நேர்முனையிற் றெடுத்த பகழிக

ணைர்வளைவிற் சுழற்று மளவினின்

மார்பிடையிற் குளித்த பகழியை

வார்சிலையிற் றெடுத்து விடுவரே.

(௩௩)

அசையவுரத் தழுத்து மிவுளியை

யடுசவளத் தெடுத்த பொழுதவை

விசையமகட் கெடுத்த கொடியென

விருதர்களத் தெடுத்து வருவரே.

(௩௪)

இருதொடையற் றிருக்கு மறவர்க

ளெதிர்பொருகைக் களிற்றின் வலிகெட

வொருதொடையைச் சுழற்றி யெறிவர்க

ளொருதொடையிட் டுவைப்ப ரெறியவே. (௩௫)

இருவருர்த் தினுற்ற சுரிசையி

னெதிரெதிர்புக் சிழைக்கு மாவினி

லொருவரெனக கிடைத்த பொழுதினி

லுபயபலத் தெடுத்த தரவமே.

(178)

179

வேறு.

பொருநர்கள் சிலர்த முரத்தி னிற்கலிழ

புகர்முக ழிசையடி யிட்ட திவீபகை

விருதரை யரிவ¹ சிரத்தை யசசிரம்

விழுபொ² திடையெனு மக்க ளினததையே. ()

விடுபடை பெறுசிலா மற்றி னிசசிலர்

வினாபரி விழுவெ,ரி தற்கு முற்ற³ட

வடுகரி நுதலபட விட்ட கைப்படை

யதனையொ ரொடி வரை றிர்ப் பிற்ப்பரே. (179)

அமாபுரி தமதக லத்தி டைககவி

முடுகரி நுதலி லடிபப ரிக்களி

றெமதென ள்ருகண் விழிகக வுடகின

ரெனவிடு கிலாபடை ஞர்க்கு வெடகியே.(180)

வேறு.

அலகில செருமுதற் பொழுது வுண்டைய

ரரச னரசர்க ணைதன் மந்திரி

யுலகு புகழகரு ணை ரன்றன

தொருகை யிருபனை வேழ முந்தவே. (180)

உபய பலமும் விடாது வெஞ்சம

முடலு பொழுதினில் வாகை முன்கொள

வபயன் விடுபடை யேழுக விங்கமு
மடைய வொருமுக மாகி முந்தவே. (சுக)

அணிக ளொருமுக மாக வுந்தின
வமர ரமரது காண முந்தினா
துணிகள படமு மாமு றிந்தன
துாக நிளையொடு தேர்பு றிந்தன. (சஉ)

விருக ரிருவணி பாநி னைந்தன
விடாக டலையலை யாய்நெ ளிந்தன
குருதி குளாகடல போறயொ ளிந்தன
குடாசள குருதியின் மேன்மி தந்தன. (சஉ)

கரிகள கருவிச ளோடு சிந்தின
கமுகு நரியொடு காக முண்டன
திராக டிசைமலை யோட திரந்தன
திமில குமில மெலாமவி னைந்தன. (சச)

புரசை மதமலை யாபி ரங்கொடு
பொருள மெனவரு மேழுக விந்தன
மரச னுரைசெய்த வாண்மை யுங்கெட
வமரி லெதிராவிழி யாகொ துநகலோ. (சரு)

அறிய முரைகளி லோப துந்தன
தரிய பிலனிலை யோம னைந்தது
செறிய மடவியி லோக ரந்தது
தெரிய வரியதெ னுவு டங்கவே. (சக)

எதுகொ ளீதுவெது மாயை யொன்றுதொ
லெரிகொன் மறவினொ லாழி யிந்தன

கலிங்கத்துப்பரணி.

கூக

யதுகொ லெனவல றுவி முந்கன
ரலதி குலதியொ டேழக விங்கோ. (சௌ)

வழிவர் சிலாசடல பாய்வர் வெங்கரி
மறைவர் சிலர்வழி கேடி வன்டில
மிழிவர் சிலர்சிலா ~~சு~~ ^{மண்டலர்} மணமுன
ரிருவ ரொருவழி போக வின்றியோ. (சௌ)

ஒருவ ரொருவரி னோட முந்தின
ருடலி னிழிவினை யோட லஞ்சின
ரருவர் வருவ ரெனவி றைஞ்சின
ரபய மபய மெனந திங்கியே. (சகூ)

மழை ந ளதிராவன போலு டன்றன
வளவன் விடுபடை வேழ மென்றிருண்
முழைக னுழைவர்கள் போரி வின்றந
முதுகு செயமுப ரார மென்போ. (நௌ)

வேறு.

ஒருக விஙப
மொருவ * விழிச கநா
மொருக விங்க
மொருவ ருநிச, கதே. (நௌ)

வேறு.

அபபழக கலிங ரோட
வடர்ந்தெயி சேனை வீரா
கைப்படு களிறு மாவுங்
கணித்துரைப் பவர்கள் யாவா. (நௌ)

* “எழுகலிங்க மிறைவ” என்பது உள் பாடபேதம்.

புண்டரு குருதி பாயப்

பொழிதரு கடமும் பாய

வண்டொடும் பருந்தி னேடும்

வளைப்புண்ட களிற் நேகம்.

(கூஉ)

ஒட்டறப் படட போரி

லூர்பவர் தம்மை வீசிக்

கூட்டறுத் தவர்போ னின்று

கட்டுண்ட களிற் நேகம்.

(கூச)

வரைசில புலியி னேடும்

வந்துகட் டுண்ட வேபோ

லசாசருந் தாமுங் கடடுண்

டகப்படட களிற் நேகம்.

(கூடு)

வேறு.

நடைவாய்ப்பரி யிரத்தொட்டக

நவநிதிக்குல மகளிரென்

மடையவப்பொழு தவாகள்கைககொ பூ

மவாகணிப்பது மருமையே.

(கூசு)

இவைகவாந்தபி னெழுக்களிங்கா,ந

மிறையையுங்கொடு பெயர்துமென்

றவனிநுநதுழி யறிகவென்றன

னபயன்மந்திரி முதலவனே.

(கூஎ)

உரைகளிற் படு மளவிலொற்றர்க

ளொலிகடற்படை கடிதுபோய

வரைகளிற்புடை நடவியப்படி

வனழிலைபுரை தடவியே.

(கூசு)

கூஉய்வுகூஉய்வு = கூஉய்வு வடவகூஉய்வு.
(கூஉய்வு. கீர்த்தியாசனி. 1741)

கீவடுபெற்றில மவனைமற்றொரு

கீவடுபெற்றன மொருமலைக்
குவடுபெற்றிய^{தீவள} ந^{நீ}தடற்படை

கொணரணபரி தெனலுரே. (கூக)
அது ஊழிப்பதிது ஓசு ஓடி மே.

எககுவடு மெக்கடலு மெந்தக காடு

மினிக்கலிங்கர்ச கரணுவ தின்றே நாஞ்சென்
எககுவடு மக்கடலும வளைந்து வெய்யோ
எத்தமனக குவடணையு மளவிற் சென்றே. (கூடு)

தோலாக களிற்றபயன் வேட்டை பபன்றித் [ல

தொழுவடைத்துத் தொழுவதனைக் காப்பாரபோ
வேலாலும் விலலாலும் வேளி கோளி
வெறுபதனை விடியாளவுங் காத்து நின்றே. (கூக)

யொ
சேமமையா மொளிபடைத்த தியாகோ வென்றும்
செங்கதிரோ லுதயஞ்செய் துதய மென்றா
மாமலையோ விமமலையு மென்னத் தெவ்வ
ரழிகுருதி நதிபாகக வ^{து}த்க்கும் போழ்தில. (கூஉ)

வனாககலிங்கா தமைச்சேர மாசை யேறறி
வன்^{து} லு பறித்தமயிர்க் குறையும வாங்கி
யனாககலிங்க முரிப்புண்ட கலிங்க ரெலலா
மமணரெனப பிழைத்தாரு மநேக ராங்கே. (கூங)

வேடத்தாற் குறையா து முந்நா லாக
வெஞ்சிலைநாண் மடித்திட்டு விதியாற் கங்கை
யாடப்போந் தகப்படடேங் கரந்தே மென்றே
யரிதனைவிட் றிபிர்பிழைத்தா ரநேக ராங்கே. ()

பகலைய லட்டு
அயக்க லட்டு த மா.டி. = அயய கிட்டு

குறியாகக் குருதிக்கொடி யாடை யாகக்
 கொண்டுடுத்துப்போர்த்துப்பாற் குஞ்சிமுண்டித்
 தறியீரோ சாகசியரை யுடைகண் டாவெல்
 னப்புறமென் றியம்பிடுவ ரநேக ராங்கே. (கூடு)

சேனைமடி களங்கண்டேந் திகைத்து நின்றேந்
 தெலுங்கரே மென்றுசில கலிங்கர் தங்க
 ளானைமணி யினைத்தாளம் பிடித்துக் கும்பிட
 டடிப்பாண ரெனப்பிழைத்தா ரநேக ராங்கே. ()

இவாகண்மே ஶினியொருவா பிழைத்தா ரிலலை
 யெழுகலிங்கத் தோயியர்க ளெழுதிவைத்த
 சுவர்கண்மே ^{வடலங்கி} லுண்டன்றி யுடலக ளெங்குந் [கே.
 தொடர்ந்துபிடித் தறுத்ததுமுன் னடைய வாங்

கடற்கலிங்க மெழிறதுசயந் தமப நாடடிக
 கடகரியுங் குவிதனமுங் கவாந்து தெய்வச
 சுடாப்படைவா ளபயனடி யருளி னேடுகு
 சூடினான் வண்டையர்கோன் தொண்டை மாணே.

போர்பாடியது ழற்றிற்று.

ஆகத் தாழிசை - சகூக.

10. களம்பாடியது.

தேவாகர ராமாயண

மாப்பாரச்ச முளவென்
 யேவாவுணா யோடியும்படி.
 யுளதப்பொரு களமே. (க)

காலககல மாதுகண்டரு

ளிரைவீகடி தெனலே
 யாலககள முடையான்மகி
 முழுத்ககள மணுகி. (உ)

எனலேயொரு செருவெங்கள

மெனவேயதி சயமுற்
 நகரேரிழை யலகைக்கண
 மாவாண்டிட மொழியும். (ஈ)

வேறு.

உடலின் மேல் பலகாயாளு. சொரிந்து பின்கா

லுடன்பதைப்ப வுதிரத்தே யொழுஞ்ஞம யானை
 கடலின்மேற கலந்தொடரப் பின்னே செலலுங்
 சலம்போன்றுதோன்றுவன காண்மின்காண்மின்.

நியப்

நெடுங்குதிரா மிசைக்கலணை சாயப் பாய்ந்து மீ-ம்
 கிண்சசேற்றிற் கால்குளிப்ப நினாயே நின்று
 படுங்குருதிக் கடும்புனலை யடைக்கப் பாய்ந்த
 பலகுதினாத் தறிபோன்ற பரிசு காண்மின். ()

விருந்தினரும் வறியவரு நெருங்கி யண்ட *
 மேன்மேலு முகமலரு மேலோர் போலப்
 பருந்தினமுங் கழுகினமுங் தாமே யுண்ணப்
 பதுமமுக மலர்ந்தாரைப் பார்மின் பார்மின். ()

சாமளவும் பிறர்க்குதவா தவரை நச்சித
 சூடுந் போல் தள்ளுநர்போல் வீரருட றரிக்கு மாவி
 போமளவு மவரருகே யிருந்து விட்டுப்
 போகாத நரிக்குலத்தில் புகழ்ச்சி காண்மின். ()
 ————— யு ண் ண் —————

மாமழைபோற் பொழிகின்ற தான வாரி
 மறுத்துவிழுங் கடகளிற்றை வெறுத்து வாலோ
 பூமழைமேற் பாய்ந்தெழுநது நிரந்த வண்டு [மின்.
 பொருட்பெண்டிர் போன்றனவுங்காண்மின் காண்

சாய்ந்துவிழுங் கடகளிறறி லுடனே சாய்ந்து
 தடங்குருதி மிசைப்படியுங் கொடிக டங்கள்
 காந்தனுடன் கனலமளி யதன்மேல் வைகுங் [ன்.
 கற்புடைமா தரையொத்தல காண்மின் காண்மி

போக வென்றே

53
 இங்கணவ் ருடன்றமும் பேசா ரன்றே
 சாதகரைக் கேட்பாரே தடவிப் பார்ப்பா
 ரெங்கணவன் கிடந்தவிட மெங்கே யென்றென்
 றிடாகினியைக்கேட்பாரைக்காண்மின்காண்மின்.

வாய்மடித்துக் கிடந்ததலை மகனை நோக்கி
 மணியதரத் தேதேனும் வடுவுண் டாயோ

* “யண்ண” வெளவுஞ் சிலபிரதிகளிற் காணலாம்.

நீமடி, ததுக கிடந, தகென்ப புலவி கூர்ந்து
நின்றாவி சோவாளை காண்மின் காண்மின. ()

தரைமகளிர் தனொழுந் லுடலந் தனனை, ந
தாநாராமந் நன்னுடலொ, ந றுங்கி விண்ணா
டரமகளிர் ரவ்வுயிரைப் புணர் முன்ன
மாவியொகை விரிவாரை காண்மின் காண்மின.

போருதடகை வானொங்கே ராப வெங்கே
போமுகத்தி வெவா வாரினும புநங்கொ டா, த
பருவயிரத்த தோவொங்கே யொங்கே யென்று
பயிரவியைக சேடபாளைக காண்மின் காண்மின.

வேறு.

ஆர் றாநாம பிடி ச கா லா யானோ
டபு ததுப புடி, த, தவ விருமபுண்ணின்
ரோடி, த தெறிக்க ருங்கொண்ட ல செங்கொண்ட
லொக்கின ந விவவா று காண்மின்களோ, (சடி)

வேறு.

நெருங்காக வச, செங் களத்தே தயங்குந்
நிணப்போவை மூடிக்கொள்க
சுருங்காகம் வெண்காக மாகிநின் தவாழுன்பு
காணாத காண்மின்களோ. (கடு)

மிடையுற்ற தோமொட்டு மொட்டொக்க வெஞ்சோரி
நீரொக்க வீழ்தொங்கலபா
சடையொக்க வெஞ்செங் களமபங் கயப்பொய்கை
யாமாறு காண்மின்களோ. (ககூ)

கூறு

கனம் பாடியது.
சிங்கியம்.

வேயிற்றூரை வேல்குழ வந்தைக்க மண்மேல்
விழாவீரர் வேழம்பர்தங் கையுள் க. தி
கயிற்றூ லீழுப்புண்டு சாயா^{தி} நிற்குங் டி
கழாயொத்தல் காண்மின்களோ. (கௌ)

இருப்புக் கவந்தத்தின் மீதேற லுஞ்சூர
ரெஃகம் புதைககவிறகைப்
பரப்பிச் சுழன்றிங்கொர், பாறூட வீதோர்
பருந்தாடல் காண்மின்களோ. (கௌ)

வருஞ்சேனை தருசேனை மேல்வந் துறாமேவில்
வாள்வீரர் வாணாளுகக்
கருஞ்செங் களஞ்செய்து செஞ்சோ றறச்செய்த
கைம்மாறு காண்மின்களோ. (கக)

யானைப படைசூர னேரான போழ்துற
றெழுந்தாடு கின்றதலைதான்
மானச் சயப்பாவை விடாடு மம்மாளை
வண்டொத்தல் காண்மின்களோ. (20)

வேறு.

எதிரொ ளாளுஞ் சுரர்மடந் தையரெ னுஞ் சிலாகளா
யோர்மடந் தையர்கடா மெண்ணுதற் கருமைபிற
கதிராவிசும் புகனிலை நிகனி^{யூ}பெரியதோர்
காளையும் விளையுமா காண்மினே காண்மினே. ()

அவரிபஞ் சொரிமதங் கழியெனப் புகமடுத்
தவர்பரித் திரையலைத் தமர்செய்கா லிங்கர்தநா
கவரிவெண் ணுரைநிராத் தவருடற் குருதியிற்
கடலபரந் தோடுமா காண்மினே காண்மினே. ()

புவிபுரந் தருள்செயுஞ் சயதரன் நெருமுறைப்
 புணரிமே லணைபடப் பொருவில்விற் குனிதவிற்
 கவிசுலங் கடலிடைசு சொரிபெருங் கிரியெனக்
 கரிகளின் பிணமிதிற காண்மினே காண்மினே.

உற்றவா யும்புதம் பரிசையுங் கருவியும்
 முருவிமா பகலமும் முருவிவீழ செருநாவிற்
 சுற்றவா வொருவன்விற் கற்றவா வென்றுதங்
 கைமமறிக் தவனாயுங் காண்மினே காண்மினே.

லின்னின்மொய்த் தெழுவிமா னங்களிற் சுராகளாய்
 மீதுபோ முயிர்களே யன்றியே யின்றிதங்
 கண்ணிமைப் பொழியவே முகமலாந் துடல்கருநா
 கடவுளோர் போலுமா காண்மினே காண்மினே.

வேறு.

பிறைபெருந் துணி வேழமுன்னெடு

பின்றுணிந்து தரைப்படுங்

குறைந்தலைந்துணி கொல்லனென்கெறி

கூடமொத்தனாக * காண்மினே.

(25)
 சிம்பலடி.

வாபினிறபுகு வேல்பறித்து ~~புறங்கை~~ ஓவங்கை மத்
 வலகையோடு நிலத்திடைசு . ப-ம்.

சாயுமற்றவா காளமுதினர்

தங்கையொத்தமை காண்மினே.

(26)

வேறு.

படஆன்றி நெடுங்குந்த மார்பி னின்று

பறித்தனை நிலத்தூன்றித் தேர்மே னிற்பார்

* "மொத்தமை" என்றும் பாடம்.

படலுன்றி விடுந்தொழிலோ ரென்ன முன்னம்
பசங்குருதி தோன்றுமால் காண்மின் காண்மின்.

வாயகலம் பரத்தமொடு நிணங்கொண் டோட படுச்சு
மற்றதனை வள்ளுகிரின் பருந்தின் கோணல ம. 10
வாயகலம் பரத்தினிடைக் கெளவி வல்வாய்
வகிர்பட்டு நிலம்பட்ட வண்ணங் காண்மின். ()

சாதிரங்கத் தலைவனைப்போர்க் களத்தில வந்த
பழையிற்பு பூதந்தா னருந்தி மிகக
சாதிரங்கன் றலைசுமந்து கமஞ்சூற் கொண்டு
பனிப்படுங்கா ரெனவருமத தன்மை காண்மின்.

முதுகுவிடுப் படியிருக்கு மென்ன நிற்கு
முனைககறிற்றோ செருக்களத்து முந்து தநாசண்
புது குவிடுப் படுமென்ற வடுவை யஞ்சி
முன்னம்விடுப் பட்டாரா யின்னங் காண்மின். ()

கலாடையக காட்டுதற்கு முடிவ தன்று
சுவிழுமதக் கரிசொரியக் குமிழி விட்டுக
குளமடைபட்ட துபோலுங் குருதி யாடிக
கூழடுமென் றணங்கருளக் கும்பிட் டாங்கே. ()

வேறு.

குயமோ டெடு நிணமாலாய்
குடைகல தக ரெயிறிநீலீ
மறிமா டுகுதிர் வயிறீவல
வாரீர் கூழட வாரீரே. (௩௩)

வேறு.

பறிந்த மருப்பின் வெண்கோலாற்
பலலை விளக்கிக் கொள்ளீரே
மறிந்த களிற்றின் பழுவெலும்பை
வாங்கி நாககை வழியீரே. (௩௪)

வாயம் புகளா முகிற்கொள்ளி
வாங்கி யுகிளை வாங்கீரே
பாயுங் களிற்றின் மதத்தயிலம்
பாயப் பாய வாரீரே. (௩௫)

எண்ணெய் போக வெண்மூளை
யென்னுங் களியான் மயிர்க் முவிட
பண்ணை யாகக குருதிமடுப
பாய்ந்து நீந்தி யாடீரே. (௩௬)

குருதிக்குடமித்தனையுங்
கோலும வேலுங் குந்தமுமே
குருவிக் கட்டு மாட்டாதீர்
கடைக்கே யிருந்து குளிரீரே. (௩௭)

ஆழங்க் குருதி மடுநீந்தி
யண்ண்கே யினையா திளைப்பாற்றி
வீழங்க் களிங்கா நிணககளிங்கம்
விரித்து விரித்துப் புனையீரே. (௩௮)

மதங்கொள கரியின் கோளகையை
மணிசகுடகமாச செறியீரே
பதங்கொள் புரவிப் படிதூளங் ப்
பொற்பா டுமாப் பணியீரே. (௩௯)

ஈண்டுஞ் செருவிற் படுவீர
 ரெறியும் பாரா வளையடுக்கி
 வேண்டு மளவும் வாய்நெகிழ்த்து
 விடுகீம புகளாக கொள்ளீரே.

(ச0)

பனைத்த பனைவெங் கரிக்கரத்தாற
 பரிய பருநாண் காட்டிரே
 பரிணைத்த முரசம வாஸ்காம்பிட
 டிரட்டை வாளி யேற்றீரே.

(சுக).
 மட நட வளிர
 சூழமை

பட்ட புரவிக் கருவிககாற
 பாசு வலயஞ் சாத்திரே
 டிட்ட சுரிசங் கெடுத்துக்கொண்
 டேகா வலியுஞ் சாத்திரே.

(ச2)

வேறு.

பொருசின வீராதங் கண்மணியும்
 போதக மத்தக முத்தும்வாங்கி
 வரிசை யறிந்து நரம்பிற்கோத்து
 வன்னச் சரங்க ளணியீரே.

(ச3)

கோளஞ் மெனைப்பல கோலமென்மேற்
 கொண்ட வேளையு நீதூரத்
 துளஞம புறம்பும வெதும்புங்கா
 ணுண்பத னுக்கொருப் பட்டிரே.

(ச4)

வேறு.

மாகாய மதமலையின் பிணமலைமேல
 வன்கழுகின் சிறகாற் செய்த

கலிங்கத்துப்பரணி.

க0க

வாசாயமேற்கடடி யாகன்கீழி
னிபுற்சொண்டி நாகடுமி வம்மா.

(ச0௫)

பொழிமத்தநா னிவமெழுகிப் பொரிந்துதூங்க,
பொழித்தவளப் பிண்டி திடடி
யழிமத்தந மத்தகத்தி வடுபபாக
கடுபபா சொண்டிமி வம்மா.

(ச0க)

வேறு

கோமவான் மறவா சொச்ச
குடொடு சீயுங் காலு
யாறுவீ ருசைப பாளை
யடுப்பினி லேறறு மயா.

(ச0௭)

வேறு.

வேண்டரிருந் சண்டரிரும விராய்க்கிடந்,
கிழான்போல வீரா சூழை
தண்டரிரு மிடைவித்த புனிதமுமாத
தாழிநொ லுந் சாமி வம்மா.

பாண்டப்

(ச0௮)

வேறு.

கோலையினுட படுகரி
கழிசியுட கூழினுக்
குடையொன்ச குதிராயின்
னுதிரமே சொரிமிகே.

(ச0க)

துள்ளிவெநா கனலின்வீபு
துரகவெண் பலிலனும்
துள்ளியுந கிள்ளியிட
டுகரினுப் படுமிகே.

(௫0)

தனிவிசும் படையீனும்

படைஞர்கண் டவர்கலா

முனிவெனுங் கனலைநீர்

முனைவைத் திரிமினே.

(௫௧)

சுந்தமும் பகழியுங்

கோலகனும் வேலுமா

வ. ௧௪

விந்தனம் பலவெடுத்

திடைமடுத் தெரிமினே.

(௫௨)

வேறு.

கலைக கழித்துப் பன்முறித்துக்

கவிழ்ந்து வீழ்ந்த கலிங்கர்தங்கள்

பலலைத் தகர்த்துப் பழவரிசி

யாகப பண்ணிக் கொண்மினே.

(௫௩)

ப. ௨.

சூழலில்

கவைசகு முழுவன் கூழினுக்குச

சொரியு மரிசி வரியெயிரா

வவைசகு முரலக ளாக்குரலக

ளவிழ்த்த முரசங் கொள்ளீரே.

(௫௪)

இந்த வுரற்க ணிவ்வரிசி

யெல்லாம் பெய்து கொலயானைத்

தந்த வுலக்கை தனையோசசிச்

சலுக்கு னெலுககெனக் குத்தீரே.

(௫௫)

வேறு.

மணந்தரு ராச சயதுங்க

னெங்கோன் விடுத்த வாள்வலியாற்

கலிங்கத்துப்பரணி.

கடு

கணங்கு டழைக்கக் கலிங்கழியப்
பொருது கரிமறைப் பாடரே.

(கூ)

தணந்த மெலிவு தான்றீர்த்
தடித்த வுடலவெம் பசிதீரப்
பிணந்தரு நாச்சியைப் பாடரே
பெருந்திரு வாட்டியைப் பாடரே.

(கூ)

கவனி நெடுமபரி வீர^{வேறு.}
காம^{காம}ண^{காம}
காவிரி நாடுடை யானிருதோ
ளவனி காமந்தமை பாடரே
மரவு தவிரந்தமை பாடரே.

(கூ)

மன்னா புரந்தர வாளபயன்
வாரண மிங்கு மதமபடவோ
தென்ன நுடைந்தமை பாடரே
சேர நுடைந்தமை பாடரே.

(கூ)

வணங்கிய சேரன் மணிமுடியும்
வழுதி மருடமுள் வண்டினமும்
பிணங்கிய சேவடி பாடரே
பெருமான் றிருவடி பாடரே.

வழுதி மருடமுள் வண்டினம்
பிணங்கிய சேவடி பாடரே
(கூ)

ஒளிறு நெடுமபடை வாளபயற
குத்தர பூமிய ரிட்டதிராக
களிறு வருங்கடல பாடரே
கடன்மத நாறுந பாடரே.

(கூ)

பௌவ மடங் வளைந்தகுடைப

பண்டித சோழன் மதன் கழலிற

றெவ்வா வளைந்தமை பாடரே ப ணிந் துடை- ம ப
 சிலையா டியவளி பாடரே. (கூஉ)

எ மமை பகலி லுட வெளா ணிநா

ணிநுநிலப பாவை நன கீணிழறறுங்*

சொறக குடைரினைபு பாடரே,

குலோகநாங் சோழனைப பாடரே. (கூங)

வண்டை வளம்பகி பாடரே

மாரிலையு மலையு பாடரே

வண்டை வளாபதி நடைபாடி

பழநதி யமுனையு பாடரே. (கூச)

காடடிய வேழ வணிவாரி

சுலங்கப பரணி நங காவலன்மேற

குடடிய தோனறலைப பாடரே

தொண்டையா வேந்தனைப பாடரே. (கூரு)

வேறு

இடைபாறதுத திறைகாடடி

யிறைவிதிருப புருவப தின

கடைபாறதுத தலைவணங்குங்

சுகிமுடி நா ருயிரமே. (கூசூ)

முடிசூடி முடி யொனறே

முதலபய நெங்கோயா

* "கீழநிழறறும" எனவும் டாடம்.

கலிங்கத்துப்பராணி.

க௦௭

னடிசூடு முடியெண்ணி
லாயிரநா ஞாயிரமே.

(௬௭)

முடியினால் வழிபட்ட
மொழிநகதிறை யிடவேந்த

முடியினால் வழிபட்ட - மிதிபட்ட. (ம.ம்)

வருவனாநா ஞாயிரமே.

(௬௮)

தாவேயந்த புயக்கபயன்

றன்னமைசபா கடைக்கல்யீற

பாவேந்தா படுகின்ற

பரிபவநா ஞாயிரமே.

(௬௯)

தாவாப புயக்கபயன்

றண்ணளியா புயலவளாககு

மோங்கார பந்திரக்கா

மதிமதி. (ம.ம்)

லுலபபிலநா ஞாயிரமே.

(௭௦)

போதாங்குங் களிற்றபயன்

புயமிரணநிர பாராநாங்கப

பாரதாங்கும பரக்காநக

பணிபாணநா ஞாயிரமே.

(௭௧)

நாமடலை சளி, கருடை

நாதுங் காபு, கமழ்ப

பாறகடலை கடைந, கருளும்

பனைப்புயநா ஞாயிரமே.

(௭௨)

தாளிரண்டா நிலலோநா

தலைதாங்குஞ் சயதுங்கன

ரேளிரண்டால வாணனைமுன்
யுணிக்கதோ ளாயிரமே.

(எந்)

பலலரிசி யாவும்பிகப்

பழவரிசி தாமாகச

சலலவட்ட மெனுஞ்சுளகாற்
றவிடுபடப் புடையீரே.

ஏனெனக் கு
ய

(எச)

பாணிகளா னிலந்திருத்திப்

படைக்கலிங்க ரணிபுகழித்

தூணிகளே நாழிகளாத்

தூணிமா வளவீரே.

(எரு)

விராபுடர விவைசிறிய

விற்கூடை பெரியனொண்

நொற்பெய்த வரிசிமுகந்

துசைடொறுஞ் சொரியீரே.

(எக)

களபபரணிக கூழ்பொங்கி

வழியாமற் கைத்துடுப்பா

லளபபரிய பரிக்குளம்பை

யாபபைகளாக் கொள்ளீரே.

(எஎ)

வேறு.

வைபபுக காணு நமககின்று

வாருங் கூழை யெல்லீரு

முபபுப் பார்க்க வொருதுள்ளி

யுள்ளங் கையிற் கொள்ளீரே.

(எஅ)

அழலைக் கையிற் கொள்ளாதே

யடுப்பை யவித்துத் துடுப்பிழை - கைத்துடுப்பை
 சுழலச சுழலப் புடையுங்குந்
 துழாவித் துழாவித் கொள்ளீரே. (610)

பற்றிப் பாரீ ரினிககூழின்

பதமுஞ் சுவையுட பண்டுண்ட
 மறறாக கூழி னன்றுநன்று கூழின் உந்து. 6-6
 வாரீ ரிழிசச வாரீரே. (610)

எரிமதுக கையிற் சவிழாமே

யிவுளிந் துணியிட டிருமருங்கு
 மடுந்துப் பிடித்து மெருகெனவைந்
 தடுப்பி னின்று மிழிசசீரே. (611)

ஒருவாய் கொண்டே மிதுதேய

வுண்ண வொண்ணு தென்தென்றேன்
 வெருவா நின்றி ராயிரமவாய்
 வேண்டு மிககூ முண்ணவோ. (612)

வெந்த விருமபிற் புருமாதலபோல

வெந்தீப பசியால வெந்தொரியு
 மிந்த வுடம்பை நாந்தோய்க்கி
 எனலலாக் கூமுஞ் சுவருதோ. (613)

பண்டு மிகுமோ பரணிககூழ்

பார கத்தி லறியேமோ
 வுண்டு மிகுமோ நீர்சொன்ன
 வுபாய மிதுவுஞ் செய்குணமே. (614)

வேம்புங் குருதிப் பேராற்றில்
 வேண்டிங் கண்ணீர் வேழத்தின்
 சும்பங் களிலே முகந்தெடுத்ததுக்
 குளிர வைத்துக் கொள்ளீரே. (அரு)

சோருங் களிற்றின் வால்தியாற்
 சுழல வலகிட் டலைகுருதி
 நீருந் தெளித்துக் கலம்வைக்க
 நிலமே சமைத்துக் கொள்ளீரே. (அசு)

போர்மண் டலிகர் கேடகத்தின்
 புளகச சின்னம் பரப்பீரே
 பார்மண் டலிகா தலைமண்டை
 பலமண் டைகளிற் கொள்ளீரே. (அள)

அழிந்த கலிங்கர் பொற்பரிசை
 யவைபொற் கலமாக் கொள்ளீரே
 விழுந்த தவளக குடைமின்னும்
 வெள்ளிக் கலமாக் கொள்ளீரே. (அஅ)

நிலத்தைச் சமைத்துக் கொள்ளீரே
 நெடுங்கைக் களிற்றின் பனைக்காலாற்

கலஅஅ கலத்திற் குறையக கொள்ளாத
 லுக்கு கலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளீரே. (அச)
 யபுய்யு.

கதம்பெற் றூர்க்குச் செறுநாவிழிக்
 கனலு நிணமு மணங்கின்பாற்
 பதம்பெற் றூர்க்குப் புகல்விளக்கும்
 பாவா டையுமாக் கொள்ளீரே. (அச)

பரிசு படவே கலமபரப்பிப்

பந்தி பந்தி படவுங்கள்

வரிசை யுடனே யிருந்துண்ண

வாரீர் கூழை வாரீரே.

(கக)

கந்தா புரியின் மதிற்புறத்துக

நருகார் சிரம்போய் மிகவீழ

விங்கே தலையின் வேலபாயந்த

வாவைழை நாரி கொள்வீரே.

(ககஉ) அகபன்

கிடைக்கப் பொருது மணலூரி

கீழநா ளட்ட பரணிககூழ

படைத்துப் பயின்ற மடப்பேயுகள

பந்தி கோலும வாரீரே.

(ககங)

அவதி லிலலாச சுவைக்கூழுகண்

டநூகாந் தநூகாந் தநூகாந்

தநூகாந் தநூகாந் தநூகாந்

பவதி லிட சாந் தேகியெனும்

பவவய பேய்க்கு வாரீரே.

(ககச)

உயிரிணா ^{ல்லா} கொள்ளாச சமண்பேயக

னொருபோழ துண்ணு வாரிககின்னு

மயிரைப் பார்த்து நிணத்துகிலொல

வடித்துக் கூழை வாரீரே.

(ககரு)

முழுத்தோ ^{ல்} போககும் புத்தபபேய

மூளைக் கூழை நாக்குழறக

கழுத்தே கிட்ட மணந்திரியாக

கஞ்சி யாக வாரீரே.

(ககசு)

கோய்த விறைச்சி யுறுப்பனைத்துங்
 கொள்ளுங் கூழின வெள்ளாட்டின்
 398 பைத விறைச்சி தின்றூர்ந்த
 பார்வைப் பேய்க்கு வாரீரே. (கௌ)

ஊணு தரிககுங் கள்ளப்பே
 யொளித்துங் கவிகொண்டகந்தட விச
 காணு தரறுங் குருட்டுப்பேய்
 கைக்கே கூழை வாரீரே. (கௌ)

பையாட்ப் போடு பசிகாடடிப்
 பதலை நிறைந்த கூழ்சாட்டிக
 சையா லு^ஸகைக்கு மூமைப்பேய
 கைக்கே கூழை வாரீரே. (கௌ)

அடைத்த சேவிக டிறந்தனவா ல
 419 யே^{யே}மென்று கடைவாயைத்
 துடைத்து நகநிச சுவைகாணுஞ்
 சூழி^{யே}பேய்க சின்னுஞ் சொரியீரே. (400)

போல்லா வோட்டைக கலததுங்கூழ்
 புறத்தே யொழுக மறித்துப்பபாத
 தெல்லாங் கவிழ்த்துத் திகைத்திருக்கு
 மிழுதைப் பேய்க்கு வாரீரே. (க0க)

துதிக்கைத் துணியைப் பலவின்மேற
 செவ்வே நிறுத்தித் துதிக்கையி
 னுதிக்கே கூழை வாரென்னு
 நோக்கப் பேய்க்கு வாரீரே. (க0உ)

தபு யான் மடுத்துக் கூழெல்லாந்
 தானே சீபருக்கித் தன்கணவன்
 குடியா னென்று தான்குடிக்குங்
 கூத்தப் பேய்க்கும் வாரீரே.

(க௦௩)

வருகூழ்ப் பரணிக் களங்கண்டு
 வந்தப் பேயை முன்னூட்டி
 யொருகூழ்ப் பரணி நாமிருக்கு
 மூர்க்கட பேய்க்கு வாரீரே.

(க௦௪)

இரவு கனவு கண்டபேய்க
 கிறழைக கன்றி நாளைக்கும
 புரவி யுரித்தோற் பட்டைக்கே
 கூழைப பொதிந்து வையீரே.

(க௦௫)

இணங் மிலலா நமையெலலா
 மெண்ணிக் கண்டே மென்றுரைக்குங்
 கணகரப பேய்க்கு மகங்களிக்கக்
 கையா லெடுத்து வாரீரே.

(க௦௬)

வேறு.

மென்குடா வெள்ளை சூதடடரே
 மெலவிர லஞ்சியதுக்கீரே
 முன்கை யெதும்பினை மெல்லீரே
 மூளையை வாரி விழுங்கீரே.

(க௦௭)

அள்ளி யருகிருந் துண்ணீரே
 யரிந்திடு தாமரை மொட்டென்னு
 முள்ளி கறித்துக்கொண் டிண்ணீரே
 யூதி வரன்றிக்கொண் டிண்ணீரே.

(க௦௮)

ஒடி யுடல்வியர்த் துண்ணீரே

யுந்தி பறந்த்ளேங் துண்ணீரே

யாடி யசைந்தசைந் துண்ணீரே

யற்ற தறவறிந் துண்ணீரே.

வினாத்தொழில்
ப. க

(க0க)

வேறு.

கொதித்த

கோதிக்கக் கரியின் கும்பத்துக

குளிர்ந்த தண்ணீர் குளிரமொண்டு

பொதித்த தொளையாற் புகமடுத்துப்

புசித்த வாயைப் பூசீரே..

(கக0)

பண்ணு மிவுளிச செவிச்சுருளும்

பரட்டிற் பிளவும் படுகலிங்கர்

கண்ணின் மணியிற் சுண்ணாம்புங்

கலந்து ~~கலக்கி~~ தின்னீரே.

(ககக)

பெருககத் தின்றீர் தாம்பூலம்

பிழைக்கச் செய்தீர் பிழைப்பீரே

செருக்கும் பேய்காள பூதத்தின்

சிரத்தின் மயிரா மோரீரே.

(ககஉ)

வேறு.

என்று களித்துக் குணலையிட்டே

யேப்ப மிட்டுப் பருத்துநின்ற

குன்று களிப்ப போற்களித்துக்

கும்பிட் டேநட மிட்டனவே.

(ககங)

வாசி கிடக்கக் கலிங்கரோட

மாஜிக் னேவிய சேனைவீரர்

தாசி யெடுத்தமை பாடிநின்று

தாசியு மிட்டுநின் றுடினவே.

(ககஐ)

பொருகை தவிர்ந்து கலிங்கரோடப்
 போக புரந்தரன் விட்டதண்டி
 னிருகையும் வென்றதோர் வென்றிபாடி
 ிருகையும் வீசிநின் றுடினவே.

(௧௧௫)

வேறு.

வழுதியா வனாமுழை நுழைவீ விதுவென
 மத்காரி வயிறுகள் புகுநுழை வனசில
 வெழுதிய சிலையவர் செறிகடல் விழுமவை
 யிதுவென வழிகுரு தியின்விழு வனசில. (௧௧௬)

உருவிய சரிகையொ டியாகணை விடுபடை
^{முன்}யுள்வடி விதுவென வருள்வன சிலசில
 வெருவிய ~~விடசை~~ ^{கூடு}கடைவடி விதுவென
 விரிதலை யதனொடு மறிவன சிலசில. (௧௧௭)

வேறு.

உபய மெனும்பிறப் பாளரோத
 துரைத்த கலிங்கர் தமைவென்ற
 வபய னருளினை பாடினவே
 யணிசெறி தோளினை வாழ்த்தினவே. (௧௧௮)

திசையிற் பலநா பாலர்முன்னே
 தெரிந்து னாக்குஞ்சிசு பாலன்வைத
 வசையில் ^{பய}வைப்புக்கழ் வாழ்த்தினவே
 மனுகுல தீபனை வாழ்த்தினவே. (௧௧௯)

பொன்னித துறைவனை வாழ்த்தினவே
 பொருகைக் கணவனை வாழ்த்தினவே
 கிரமயா

கன்னிக கொழுநனை வாழத்தினவே
கங்கை மணாளனை வாழ்த்தினவே. (க20)

ஆழிக ளேழுமொ ராழியின்கீ
முடிப்பட வந்த வகலிடத்தே
யூழிதொ றாழியுங் காத்தளிககு
முலகுய்ய வந்தானை வாழ்த்தினவே. (க21)

பூபபது மத்தவன் படைத்தமைத்த
புனியை யிரண்டா வதுமபடைத்து
காபபது மென்கட னென்றுகாத்த
கரிகாலச சோழனை வாழ்த்தினவே. (க22)

வேறு.

யாவருங் களி சிறக வேயெழிலி கமம் . ப-ம்
யெங்குமென்றுமுள தாகவே
தேவருங்களி சிறகவேயுராபா சுநிலர் . ப-ம்
செய்தவபபாய விளைகவே. (க23)

வேதநன்னெறி பரபயோபயா
நென்றவெள்களி கரகவே
பூதலமபுகழ பாகவேபுவி
நிலைககவேபுயல கரகவே. (க24)

களம்பாடியது முற்றிற்று.

ஆகச் காழிசை-நுகுந

கலிங்கத்துப்பரணி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரயோக விளக்கம்.

தொலை நூல்களின் உரைகளில அவ்வவ்வாறாய் யாசிரியர்களாற் கலிங்கத்துப்பரணியினின்றும் செய்து யுடிகள் மேற்கோளாக வெடுத்தனுகொள்ளப்பட்டு ஆங்காங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன. அவைதமமுள எமக்கெட்டிதான நண்டுப் பதிப்பிக்கப்படலன. ஒப்பு நோக்கிற் பாடபேதங்களுங் காணலாம்.

சிலப்பதிகாரம்.

அடியார்க்குநல்லாருரை.

இந்திரவிழலுரேத்தகதை.

பக்கம்.		பரணிய்பக்கம்.
ச ௩௬	“நீண்டபளி ...	மாலோ” ௨௪
ச ௩௭	“அழககழுத்தி ...	மாலோ” ௨௫
ச ௩௮	“சென்றகொண் ...	மாலோ” ௩௬

மணிமேகலை.

அரும்பதவுரை.

சக்கிரவாளக்கோட்டழரைத்தகதை.

பக்கம்.		பரணிய்பக்கம்.
௩௭	“வீங்குதலை ...	சூரபேய்” ௨௩
௩௮	“நீண்டபளி ...	மாலோ” ௨௪

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

பாடல்.	பககம.	பாடல்.	பககம.
அகலநக	... சௌ	அபிபாரிசுரு	... கூரு
அகலொரடி	... எ 1	அராபுரி, ம	... அக
அகணடாரு	... கூௌ	அமபொனமேரு	... கூரு
அககிரி குலக	... கூௌ	அரசரஞ்சலெள	... எ0
அங்ரண் ஞால	... கூகூ	அரசா சீ, ரவ	... அௌ
அசையாவுரத	... அஅ	அரநரைம	... கூகூ
அஞ்சிய	... அ	அரணிவேளயி	... ச0
அடமமரிது	... கூகூ	அரவொடு	... ௨ௌ
அடரு	... கூச	அரிதுயிலும	... கூகூ
அடியாயுதி	... ௨ச	அரிநகலை	... ௨ரு
அடியாரிபுடி	... அகூ	அரியமிந	... ௨அ
அந்சிவபாழி	... ,	அரு, தியிர	... கூரு
அடை, ந செவி	... க9௨	அருரைந	... க
அடையாநிசை	... எ0	அருரைபாந	... ௨ௌ
அடமிட	... கூௌ	அலநல	... ௌ௧
அணரிசொரு	... கூ0	அலநிசெரு	... அகூ
அணிபாண்ட	... ௨1	அலநிவநி	... ௌ௩
அண்டபுய	... ௨கூ	அலநிசெடல	... அக
அதன்மு, நரண்	... கூகூ	அலநாயு	... கூ0
அகிநகலாநா	... ௌச	அலைநாயு	... ச0
அந், நாளக	... கூௌ	அலைபடைநிரைக	... அரு
அந், கமுடபட	... கூகூ	அவசமு, ர	... அ
அந், நரமொன	... ௌௌ	அவதுயிலலாச	... ககக
அந், நெடுமா	... ௨	அவரிபஞ்சொரி	... கூஅ
அபபடி ககலிங்க	... கூக	அவனிவாககு	... கூக

பாடடு.	பக்கம.	பாடடு.	பக்கம.
அவவருககண்	... ௪௦	இகலிழந்த	... ௭
அழகின்மே	... ௫௮	இகரித்தலை	... ௩௫
அழகைகையி	... ௧௦௯	இசகுவாகுவின்	... ௪௦
அழிந்தகவிநாசா	... ௧௧௦	இசையுடனெடு	... ௫௩
அழககவென்ற	... ௩௫	இடத்திடை	... ௮௪
அளசபார	... ௧௨	இடகினரன்	... ௭௬
அளளியருகிருந	... ௧௩௩	இடைபாரத்து	... ௧௦௬
அறிஞா தாபிர	... , ,	இடையிடை	... ௮௩
அறியமுழை	... ௧௦	இடையினிடை	... ௩௩
அறகழலரச	... ௫௫	இடவடவட	... ௮௬
அறறகா விரிவை	... ௩௬	இணகமில்லா	... ௩௩௩
அளசநான	... ௫௯	இசதுயின்	... ௭
அன, ரிலங்கை	... ௫௦	இந்தவுரிக	... ௧௦௪
		இநிலத்தது	... ௩௯
ஆ -றயுரங்ம	... ௧௭	இப்புத்திமய	... ௪௪
ஆயிரிசா, த	... ௪௩	இரவுவனவு	... ௩௧௩
ஆடிவரு பேய	... ௬௪	இருண்முழுது	... ௫௦
ஆடுகிவறசிறை	... ௧௮	இருவிதாடையற	... ௮௮
ஆகவமபருகு	... ௪௯	இருநிலத்திட	... ௭௩
ஆகிராலமல	... ௪௦	இருபொழுது	... ௩௯
ஆமியைவிரிவை	... ௬௯	இருப்புசுவந்த	... ௬௮
ஆசாபயிர	... ௪௬	இருவருந்த	... ௮௯
ஆழிமேழு	... ௧௧௬	இலங்கையறி	... ௧௫
ஆழந்த குருதி	... ௧௦௧	இவாணமே	... ௬௪
ஆளுங்கி காழு	... ௬	இவைவாந்த	... ௩௨
ஆளேசசீறு	... ௩௨	இவையுமிவையு	... ௬௯
ஆமலைதரங்க	... ௬௪	இவ்வண்ணத்த	... ௩௪
ஆறுடைய	... ௪௬	இறைமொழிந்த	... ௭௦
ஆணேசாய	... ௩௨	இறைவரை	... ௫௨

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

கஉக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இன்றுசீறினு	... ௮௦	உன்னுடைய	... ௩௮
ஈண்டுஞ்செரு	... ௧௦௨	ஊடுவீர்	... ௧௬
ஈரிருமருப்பு	.. ௫௨	ஊணாதரிக	... ௧௧௨.
உகத்தின்முடி	... ௭௪	எங்குவடு	... ௧௦௩
உகநான்கும்	... ௨	எங்குமுள்	... ௧௦௪
உகநாசுறு	... ௪௮	எந்ததுகரை	... ௧௦௯
உடலின்மேற	... ௯௫	எடுமெடு	... ௮௩
உணங்கலவாயிழ	... ௯௨	எண்ணெய்போ	... ௧௦௧
உதிரநடுவளளி	... ௧௮	எண்மடங்கு	... ௪
உந்திசகழி	... ௯	எதிரகொஞ்சு	... ௯௮
உபயதள	... ௧௩	எதிர்பொரு	... ௮௫
உபயபல	... ௮௯	எதுகொளிது	... ௯௦
உபயமெனும	... ௧௧௫	எந்நகரம்	... ௯௮
உயிரிணாக்கொள	... ௧௪௪	எயிரிநகரமுடை	... ௮௪
உயாந்துபோ	... ௩௫	எவ்வணங்கு	... ௩௦
உருகுநிலைத	... ௨௮	எவ்வளிவு	... ௪௪
உருவியகரி	... ௧௪௫	எழுந்தமற	... ௧
உணாகளபிற	... ௧௨	எழுதாவி	... ௭௫
உணாசெய்யபல	... ௫௩	எழுந்ததுசே	... ௭௪
உணாயிறகுழ	... ௭௭	எவரியென்ன	... ௭௦
உலகையெலாங்	... ௪௫	எறிமடலொடு	... ௮௩
உலகுக்கொரு	... ௭௭	எறழைப்பக	... ௧௦௯
உவைபுவை	... ௨௭	என்கடங்க	... ௭
உழந்துதா	... ௭௯	எனவெடுத	... ௭௨
உளொளொடுங்கு	... ௩௦	எனவுரைத்த	... ௯௪
உறுவதென்கொ	... ௭௦	எனவுரைமுடி	... ௪௮
உறழவா	... ௯௯	என்செய்ப்	... ௯௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
என்றபோதி	... ௩௬	ஒருவாய்கொண்	... ௧௦௬
என்றவோசை	... ௬௩	ஒளிறுநெடும்	... ௧௦௩
என்றிவை	... ௮௦		
என்றுகளித்	... ௧௧௪	ஒகை சொன்ன	... ௬௩
என்று கூறலும்	... ௭௮	ஒடியுடல	... ௧௧௪
என்று பல	... ௪௭	ஒதிவந்த	... ௨௨
என்று மற்றவர்	... ௪௨	ஒய்கின்றே	... ௪௬
என்னையொரு	... ௬௩	ஒரிரண்டு	... ௩
என்னுடைய	... ௮௦		
என்னுமித	... ௬௨	கங்கா கராளா	... ௬௮
		கங்காநதி	... ௭௬
ஏறநின்றிடு	... ௩௩	கங்காபுரியின்	... ௪௧௧
ஏறியருள	... ௬௬	கடகர்கந்	... ௭௦
ஏனைவேந்தை	... ௭௮	கடலில விட	... ௧௧
		கடல்கலகக	... ௪௧
ஒட்டகங்கள்	... ௮௮	கடல்கலககல	... ௭௧
ஒட்டறப்பட்ட	... ௬௨	கடல்களைச்சொரி...	... ௭௨
ஒருகலிங்க	... ௬௧	கடறாவிங்க	... ௬௪
ஒருகளிற்றின்	... ௪௩	கடனமைந்தது	... ௨௪
ஒருதுணிகருது	... ௮௬	கடித்தழிந்தது	... ௨௨
ஒருதுறைப்	... ௪௧	கறித்தவிசை	... ௭௪
ஒருமலைமத	... ௨௭	கடையிறபுடை	... ௭௬
ஒருவயிற்றிற்	... ௧	கண்ட நாயகா	... ௭௬
ஒருவரையொரு	... ௩௩	கண்டு காணுன்	... ,
ஒருவரொரு	... ௬௧	கதங்களிறபொ	... ௩௭
ஒருவாக்கொரு	... ௬௩	கதம்பெற்றார்க	... ௧௧௦
ஒருவர்தமு	... ௮௨	கமலயோனி	... ௪௦
ஒருவாமுன்	... ௪௨	கம்பிவிசையத்	... ௪௩
ஒருவலமபுரி	... ௩௬	கயிற்றுறி	... ௩௭

பாடடு.	பக்கம்.	பாடடு.	பக்கம்.
கரிகள் கருவிக	... ௧௦௦	காரணகாரிய	... ௩
கருணையொடுங்	... ௩௭	காரிரும்பின்	... ௨௩
கலகமற்ற	... ௮௭	காலககள	... ௧௦௩
கலவிக்களியின்	... ௮	காலமும்மையு	... ௩௯
களிநகமவை	... ௮௧	காலனுக்கிது	... ௪௧
களிநகா குருதி	... ௯௨	காலாற்றண	... ௩௮
களியிருளபாநத	... ௩௩	காளரணு	... ௭௭
கலைரினெடுங்	... ௩௮		
கலைவளருக	... ௨௮	கீடைநகப்பொ	... ௧௧௧
கலைநகறிநது	... ௧௦௪		
கவநி பெயரில்	... ௧௩௩	குடநிசைபு	... ௩௩
கவநி மரட	... ௮௭	குடைநினை, ந, ந	... ௭௧
கவளமழ	... ௨௮	குந, நமும் பகழி	... ௧௦௪
கவள நெடும	... ௧௦௩	குந, நளனாக	... ௪௪
கழபயில் வெரி	... ௭௪	குருதிக குடட	... ௪௦௧
கவளவண்ட	... ௧௪	குருதியினதி	... ௮௪
கவளபரணரி	... ௧௦௮	குவிசைகொட	... ௩௯
கவளபெயர்விக	... ௧௮	குளமுதிர்	... ௩௩
கவளமடை	... ௧௦௦	குறியாக	... ௧௦௪
கவள முழுநாக	... ௮௩		
கவள, ந, வி ௩	... ௮௭	கூடியவிளி	... ௯
கவள, மு, மனை	... ௪௩		
கவள, ந, த, வெழி	... ௪	கோடா, நபடி	... ௩௪
கவள வரை பொதி	... ௮௩	கிண்ணடைமாக	... ௯௧
காஞ்சிரிநா	... ௧௪	கோழன் மேழி	... ௩
காடு நனைதட	... ௧௯		
காடடியவேழ	... ௧௦௩	கைநொழு	... ௪௭
காப்பெலாரு	... ௩௩	கைமமலர்மே	... ௨௯

பாடடு.	பக்கம்.	பாடடு.	பக்கம்.
கோட்டு மேழி	... ௩௧	சிரமலைவிழுங்கச	... ௬௩
கொதிநகக்கரி	... ௧௧௪	சினப்புலிவளர்	... ௩௧
கொய்தவிறை	... ௧௧௨		
கொலையினுடபடு	... ௧௦௩	சுரகுருவின்	... ௩௪
கொலவாயோரி	... ௨௩	சுராதிராசன	... ௪௧
கொளளிவாய	... ௨௩	சுரிசுழலசை	... ௩
கொளளுமெனை	... ௧௦௨	சுவைககுழுழ	... ௧௦௪
கொற்றவாகோன்	... ௩௭	சுறறகிண	... ௩௭
கொற்றவாண்	... ௧௦௩		
		சூதாமாகத	... ௬௩
கோடுமிளம	... 1௪	சூதளவளி	... ௩
கோதாவிநிநதி	... ௭ ௩		
		சேவநசசிவநத	... ௧௭
சுககிரமுசு	... ௩௨	செண்டுக்கொண்	... ௩௧
சதயநாள	... ௪௩	செநநெருபாபி	... ௧௧
சயமகளகாப	... ௮௩	செமமலையா	... ௧௧
சரிசளநதொ	... ௩௪	செயயதிரு	... ௪
சலியாததனி	... ௨௪	செருவிள	... 1௨
சாதிகளொன்றே	... ௩௩	சேனாமடிசாங	... ௩௪
சாதுரங்கத்தலை	... ௧௦௦		
சாமளவும	... ௩௩	சோருக்குகொந	... 11
சாயநதுவிழுங்	... ௩	சொல்லரிய	... ௦௪
சாவதநாற	... ௪௩		
		சோருங்நாற	... 1௪0
சிங்களத்தொடு	... ௩௩		
சிங்களாவங்க	... ௩௮	தங்நணவ	... ௩௬
சிதைந்தவுடற	... ௨0	தங்குசண்	... ௧௩
சிமயவனாக	... ௨௮	தடித்தனமென	... ௪௬

சேய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

கஉரு

பாட்டு.	பககம.	பாட்டு.	பககம.
கடியானமடுதது ..	கசந	தீயவககொடியா ...	கஅ
கணநகமெளிவு ...	க௦ரு	தீயின்வாரினி ..	கக
கணி, உவளப ...	௨௭		
கணகொடை ...	அ	துங்பகதிரி ..	௨ந
கணனாரின ...	௭ரு	துஞ்சலுகணி ...	ந 1
ககதுநாவரால ..	ச௨	துஞ்சிவீழ ..	நக
கமருமகட ...	௨ரு	துஞ்சகைதுணி ...	11௨
கயங்கொளி ...	௭ரு	துவாநக ...	௨௨
கருமகட ...	கக	துவளிவொக ...	க௦ந
கரைமொளி ..	க௭		
கடியுதுள ...	ரு	தேனழிசைய ..	க௨
கடியுதுள ...	அரு	தேனனொராது ..	க௭
கடியுதுள ...	10	தேனனொளியில ...	கஅ
கடியுதுள ...	௭க		
கடியுதுள ...	௪௨		
கடியுதுள ...	ந	தேன(குதுள) ...	சு 1
கடியுதுள ...	101	தேன(குதுள) ...	க௦
கடியுதுள ...	க௭	தேன(குதுள) ...	ரு௦
		தேன(குதுள) ...	௨ரு
தூங்காரப ..	101		
தூங்காரப ..	ரு 1	தோடைமொக ...	க௭
தூங்காரப ...	10௭	தோடைமொக ...	௭ரு
தூங்காரப ...	க௭	தூங்காரப ...	11௨
தூங்காரப ...	10௭	தூங்காரப ...	அ 1
திருமொளினிளா ...	ரு 1	தோடைமொக ...	க௭
திருமொளினிளா ...	11ரு		
திருமொளினிளா ...	ரு 1	நககாருசு ...	கக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நடைவயப்பரி	கூஉ	புகழிடந்து	... ௨௫
நனவினிற	... கூ	படவூன்றி	... கூகூ
நாடகாதி	... கூகூ	படைவலங்	... ௨௫
நாறகடலைக	... க௦௭	பட்டபுரவி	... க௦௨
நீணங்கள்பாரா	... ௩கூ	பணிபபணத	... கூகூ
நிணமுந்தசையும்	... ௨கூ	பணியாதவழுகி	... ௨௩
நிருபரணி	... சகூ	பணைத்தபனை	... க௦௨
நிராமணிபல	... ௫கூ	பண்டுதென்னவா	... ௩௨
நிலத்தைசசமை	... கக௦	பண்டுபாரத	... ௩கூ
நிலநான்குந	...	பண்டுமிசுமோ	... கக௦
நிலந்தருதூளி	... ௭ச	பண்டுவசுதேவன்	... ௫க
நிலம்புடைபோந்	... ௨௦	பண்ணுநவயக	... ௮௦
நிணமுனிவுஞ்	... ௩௮	பண்ணுமிவு	... க௩ச
நிழலிலடைந	... ௫௭	பண்படு	... சகூ
நிழற்கொடி	... ௮ச	பதிகளாயக	... ச௭
நிறைசயநிமிர	... ௮கூ	பரசுசுமோத	... ச௩
நிறைவாமழவைப	... ௫௨	பரிசிலசுமந்	... ௫௭
நீண்டபலிபீடத்தி...	... ௨ச	பரிசுபடவே	... ககக
நீலமாமணிச கூக	பரிவசுலத	... ௨௮
நெடுங்காகவச	... கூ௭	பரிவிருத்தி	... ௨ச
நெடுங்குதிரை	... கூ௫	பலகாறறிண்	... ௨க
நேயக்கலவி	... க௫	பலலரிசி	... க௦௮
நோமுனையிற	... ௮௮	பழிந்தமருப்பின்	... க௦க
		பறறிப்பாரீ	... க௦கூ
		பனியாழி	... ௨
		பனுவலுககு	... ச௩
		பாணிகளா	... க௦௮
		பாந்தணல்வன	... ௩க

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பாரதத்தினுள்	... ௩௯	பேணுங்கொழுநர்	... ௧௩
பாரெலாமுடை	... ௬௩	பேராழியுல	... ௨
பார்சிறுத்தலிற்	... ௭௨		
பாலாறுகுசைத்	... ௭௬	பையார்ப்போடு	... ௧௧௨
பிடியின்மேலவரு	... ௬௩	பொங்குமதி	... ௧௩
பிணமெததை	... ௩௪	பொதுவறவுலகு	... ௩௪
பிழைக்கவுரை	... ௮௦	பொரிந்தகாரை	... ௧௮
பிழைநினைந்து	... ௧௬	பொருகைதவிர்	... ௧௧௩
பிள்ளைவீழ	... ௬௩	பொருங்கண்	... ௩௩
பிறங்குசோரி	... ௮௮	பொருசினைவீரா	... ௧௦௨
பிறைப்பெருந்	... ௯௯	பொருதடககை	... ௯௭
		பொருதராதிபா	... ௩௪
புடைபட	... ௬	பொருநர்கள்	... ௮௯
புண்டருகுருதி	... ௯௨	பொருபுலிபுலி	... ௮௩
புயலளிப்பன	... ௩௧	பொலலாவோட்	... ௧௧௨
புயலவண்ணன்	... ௧	பொழிமதத்தா	... ௧௦௩
புரசைமதமலை	... ௯	பொன்னித்துறை	... ௧௧௩
புரமெரிமடுத்த	... ௩௬	பொன்னிரண்டு	... ௩
புலியென்க	... ௪௧	பொன்னின்மலை	... ௩௯
புவிபரந்தருள்	... ௯௯		
		போகவமளி	... ௯
பூபத்துமத	... ௧௧௬	போதங்கொண்	... ௩௨
பூமாதுஞ	... ௩	போதும்போதா	... ௪௯
பூவிரிமதுகர	... ௧௪	போரின்மேற்	... ௭௮
பூவிரியுமலை	... ௪௮	போர்தாங்குங்	... ௧௦௭
		போர்மண்டலிகர்	... ௧௧௦
பெருக்கத்தின்	... ௧௧௪		
பெருநெடும்பசி	... ௩௦	பௌவமடங்க	... ௧௦௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
விலையிலாத	... ௧0	வெயிற்றூரை	... ௧௮
விழிசுழல்	... ௨0	வெருவரவரிசி	... ௮௩
விழித்தவிழிதனி	... ௭௩	வெளியரிதென	... ௮௨
விழுந்துகொழுங்	... ௩௬	வெற்றெலும்பை	... ௩0
விளைகனல்வழி	... ௮௩	வேகம்விளைய	... ௧௧
விளைபெறவிடு	... ௮௨	வேகைக்கு	... ௬௬
வீங்குதலை	... ௨௩	வேடத்தாற்கு	... ௬௩
வீணையாழ்குழ	... ௬௭	வேதநன்னெறி	... ௬௧௬
வேங்களிற்றிலி	... ௬௭	வேலைகொண்டு	... ௭௮
வெங்களிற்றின்	... ௮௭	வேழநிரை	... ௬௧
வெடித்தகழை	... ௨௧	வேழமிரதம்	... ௭௯
வெண்டயிருந்	... ௧0௩	வேழமொன்று	... ௬௩
வெந்தவிரும்பிற	... ௧0௯	வைப்புக்காணு	... ௧0௮
வெம்புங்குருதி	... ௧௧0	வையகமாங்	... ௬௬

திருமொழி

வாய்மொழி

மொழி

கருமொழி

சுருமொழி

மொழி

கருமொழி.

சுருமொழி.

மொழிமொழி

சுருமொழி.

மொழிமொழி

சுருமொழி.

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி.

சுருமொழி

சுருமொழி = (சுருமொழி - மொழி)

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி

மொழிமொழி = சுருமொழி

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி

சுருமொழி.

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி.

சுருமொழி

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி

சுருமொழி

மொழிமொழி =

